

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

010 0820 820 820

Calenus, Claudius.

Caleni de temperamenti liber I.

R
126
G7T2
1897

LANI
HISI

LANE

MEDICAL

LIBRARY

Seidel

Collection

HISTORY OF MEDICINE
AND NATURAL SCIENCES

LANE MEDICAL LIBRARY
STANFORD UNIV. MED. CTR.

APR 8 1998

STANFORD, CA 94305

Galenī

de temperamentis liber I.

Ad codices primum conlatos

recensuit

Georgius Helmreich.

Programm

zu dem

Jahresberichte des k. hum. Gymnasiums bei St. Anna in Augsburg
für das Schuljahr 1896/97.

Augsburg.

Druck von J. P. Himmer.

1897.

4

.

.

.

.

.

YAAABJ 3AAJ

Praefatio.

Ad Galeni libros tres, qui *περὶ κράσεων* inscribuntur, recensendos his codicibus manu scriptis usus sum: Laurentiano, Marcianis duobus, Vaticanis duobus, Parisinis duobus, Oxoniensi.

Horum omnium optimus et vetustissimus est cod. Laurentianus plut. LXXIV 5, chartaceus, formae quadratae, saeculi quarti decimi, qui inde a fol. 17 usque ad fol. 55 *περὶ κράσεων* libros continet. De quo conferenda sunt quae in editione mea librorum, quos Galenus *περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων* conscripsit, (Erlang. 1878) p. VIII et in praefatione voluminis III Scriptorum minorum Galeni (Lips. 1893) p. V copiosius disputavi. Huic codici, etsi omni mendorum genere laborat, primas deferendas esse partes efficitur e numero satis magno lectionum bonarum, quae in eo solo inveniuntur. Mentione dignissimas recensebo ac primum quidem eas, quae Oribasii auctoritate confirmantur: I 526, 12 (ed. Kuehn) *καὶ γὰρ καὶ*, 555, 5 *οὐτ' ἄκρως ξηρὸν οὐτ' ἄκρως ὑγρὸν*, 556, 4 *ξηρὸν ἢ ψυχρὸν ἅμα καὶ ὑγρὸν*, 579, 12 *διὰ τὴν ἡλικίαν* L¹ *om.*, 629, 7 *μελάντερον τὸ χροῶμα*, 686, 4 *τὸ σπλῆν*, 687, 7 *θερμὸν εἶναι*. Deinde eas, quibus hiatus, quo ceteris in codicibus Galeni oratio deformata est, tollitur: 552, 7 *εἰπόντες οὕτως ἐπανίσταμεν ἐπὶ τὸ πρᾶγμα*, 553, 11 *τό τε σῶμα αὐτὸ*, 627,

2 ἀφῆ om., quo glossemate illato et pleonasmus molestissimus et hiatus effectus est, 637, 1 ἄν εἴη, 680, 12 διαμφισβητήσεν. Tum exempla glossematum manifestorum proferam, quibus L solus caret: 519, 2 φύσιν om., rectissime: neque enim de diversis naturis, sed de temperamentorum genere agitur, id quod ex iis quae antecedunt luculentissime apparet. 520, 14 σαφῶς om., 556, 5 κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν om., recte; nam ex ipsa ceterorum codicum varietate κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν (O) vel κ. τὴν ἐπικράτησιν (M) vel κ. τὴν ἐπικράτειαν (V) praestantium interpolatoris vestigia cernere possis. 637, 15 περὶ om.; ita enim locus ille restituendus est: κατὰ ταῦτά δὲ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ παντὸς οὔτινοσοῦν ἑτέρου μορίου τὴν ἰδίαν κράσιν ἐκ τῶν οἰκείων ἐπισκοπεῖσθαι γνωρισμάτων ἄμεινον, οὐ περὶ τῆς ὅλου τοῦ σώματος κράσεως ἀφ' ἑνὸς μέρους ἔνδειξιν λαμβάνειν. 694, 5 καὶ θερμὰ om. nec immerito; nam de rebus, quae sunt δυνάμει calidae, paulo ante sermo erat. Denique selectas quasdam lectiones ex solo Laurentiano depromptas afferam, quae aliis de causis verae existimandae sunt: I 509, 1 οὖν om., 516, 1 μεταβάλλοι, 14 ταῦτόν, item 517, 12. 524, 11 ἢ κατὰ τὸ θέρος ὑπολαμβάνειν ὑπάρχειν τὸ ἔαρ. 528, 6 ὑγρότητος δὲ καὶ ξηρότητος. 532, 9 ποτὲ δὲ. 554, 10 καὶ φαίνεται καίτοι σμικρὸν ὄν. 567, 10 καὶ ταῦθ' ὑπάρχει (ἅπαντα om. L¹) τῷ δέρματι καὶ τούτου μάλιστα. Τούτου scripturam esse verissimam intellegitur e loco simillimo p. 563, 16 καὶ τούτου μάλιστα τὸ κατὰ τὴν χεῖρα. 575, 3 ἦτοι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ὑγρὸν. 587, 2 ὑπνῶν τε πέρι καὶ. 604, 11 τῷ ἀβροδιαίτῳ. 606, 13 τὸ τῆς διαίτης ἀταλαίπωρον ἐπιθρέψειέ τι καὶ αὐτοῖς τοῖς σαρκώδεσι μορίοις πιμελῆς. 612, 11 οἰόνπερ. 623, 6 οἶανπερ. 646, 8 ἐξηγησαμένους. 648, 15 λέγοις. 650, 16 ἀπτομένοις. 652, 16 ἐργαζόμενοι. 653, 13 ἀπτόμενον τούτου. 655, 13 προσδεῖσθαι. 670, 11 τὰ παντάπασι σμικρὰ. 673, 9 ταῦτόν τούτοις. 676, 2 τέμνοι. 679, 14 τῆς αὐτῆς. 680, 9 τῆς μήκωνος. 685, 3 τὸ δυνάμει θερμῷ εἶναι. 686, 11 θερμὸν ὄν. 692, 1 παραλαμβάνειν.

Itaque cum tanta sit Laurentiani fides ad genuinam scriptoris manum restituendam, omnem lectionis varietatem quam diligentissime inde excerptam in apparatus criticum recepi.

Secundum locum obtinet cod. Marcianus 275, membranaceus, formae quadratae, saeculi quinti decimi, elegantissime scriptus, qui *περὶ κράσεων* libros fol. 56^b — 111^a continet. Is etsi Laurentiano paulo inferior est, tot tamen locis cum illo consentit, ut ex eodem uterque archetypo originem duxisse putandus sit. Hanc rationem inter utrumque intercedere cum multa alia tum haec docent exempla: 511, 2 *ψυχράν τε καὶ ξηράν*, 14 αὖ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν κράσεων, 512, 7 *θερμαίνειν*, 8 *ξηραίνειν*, 514, 9 τὸ χρώμα (omisso μεταβολὴν vocabulo spurio), 13 φάσκοι, 15 μέλαν φαίνεσθαι, 16 γεγονέναι, 516, 16 ὁ δὲ γ' ἐκείνων λόγος, 517, 9 ἄρχεσθαι, 518, 1 ἐπιδεικνύουσιν, 523, 3 οὔσαν, 529, 3 κράσεών εἰσιν ἀμέτρων, 530, 3 ἰδιὸν εἶσιν, 532, 11 πολλοῖς, 537, 3 τὰ ζῷα, 540, 5 δὲ δὴ, 8 ἅπαντα συγκεχύσθαι τὸν λόγον ἀνάγκη, 542, 13 τούτων, 547, 4 ἐνεργήση, 548, 9 ἐπέρχεσθαι, 551, 1 σκυῆς καὶ λίθου, 565, 18 εἶναι προσήκει. Maxime autem id apparet ex falsis lectionibus utriusque codicis propriis; hoc in numero habendae sunt: 509, 2 κέκρανται, 510, 7 δύναιται, 525, 12 ἐξέσται, 558, 14 ἐξ ὑπεναντίας, 560, 12 τελείως, 566, 2 χρείας μορίων. Quamquam igitur Laurentianus et Marcianus artissimo cognationis vinculo coniuncti sunt, non tamen hic ex illo descriptus est. Nam in L plurima vocabula omissa sunt, quae in M exstant neque ita comparata sunt omnia, ut ex ingenio eius, qui M codicem exaravit, addita esse statuere possis. E permultis huius temeritatis in L passim obviae exemplis haec elegi: 510, 16 ἤδη, 511, 6 οὐθ', 512, 16 τοῦτο, 513, 1 δλον, 515, 1 γεγονέναι, 529, 4 ἀναγκαῖον, 544, 12 μόνων, 562, 1 τὸ τοιοῦτον σῶμα, 573, 9 ἀκριβῶς, 576, 4 ἐκάστου, 601, 2 εἰκὸς, 619, 2 μήπω, 635, 7 τινες, 636, 14 οὐδ', 646, 6 ἀκριβῶς, 656, 4 ἄρτος,

673, 13 *πολλάκις*, 675, 2 *οὐκέτι*, 682, 3 *καὶ θύμος*. Sed non solum ea de causa, quod vitiorum genere eo, quod in verbis temere omissis positum est, multis locis caret, ad Laurentiani virtutem prope accedit, sed habet etiam peculiare quasdam lectiones optimas, quae in L non inveniuntur; tales sunt: 513, 13 *τῆς μήκωνος*, 517, 14 *γενέσθαι*, 520, 8 *ἢ ψυχρὰν*, 561, 3 *ἦτοι κρύσταλλον*, 578, 13 *τοῖς ὁστοῖς αὐτοῖς* (item Orib.), 17 *ἀλλὰ καὶ νέον ἱερεῖον*, 590, 3 *ἀπὸ οἷν.*, qua re hiatus tollitur, 605, 11 *λιμαγχικοῖσι* (item Hipp.), 662, 11 *τὰ ἐντός*, 690, 9 *κατάπλασμα* (item Orib.). Cedit bonitate Laurentiano Marcianus propterea, quod plurimis locis librarii negligentia aut inscitia aut praepostera sapientia verbis mutatis aut temere additis aut omissis labem contraxit, quibus L integer est.

Cum Marciano 275 codices Parisini 2267 et 2332, chartacei, recentissimae aetatis, quorum alter totos *περὶ κράσεων* libros tres, alter excerpta modo breviora modo copiosiora complectitur, artissime cohaerent. Omnibus enim fere locis cum illo adeo consentiunt, ut aut ex eo ipso aut, quod verisimilius est, ex eodem exemplari descripti esse videantur. Itaque ne apparatus critici molem nimis augerem, uno sigillo M Marciani et Parisini 2267 consensum significavi iis solum locis paucissimis, quibus inter se discrepant, Parisini lectione sigillo P notata. In codice altero Parisino exceptis lectionibus, quae ei cum Marciano communes sunt, nihil mentione dignum repperi. Quattuordecim ex primo *περὶ κράσεων* libro excerpta sunt haec: 1) P. 513, 13 *κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν* usque ad 16 *εὐθὺς καὶ ξηρόν*. 2) 521, 12 *τίς γὰρ ἂν* — 16 *θάνατον*. 3) 530, 7 *ἄρ' οὖν* — 12 *γεννησάντων*. 4) 531, 1 *ἀλλ' ἐνταῦθα* μὲν — 5 *διηγεῖται*. 5) 537, 16 *οὕτως οὖν* — 538, 3 *λέοντα*. 6) 538, 15 *τὸ μὲν ἀπλῶς* — 539, 9 *λέγεται*. 7) 541, 1 *γένος* μὲν οὖν — 7 *οὔτε ψυχρόν*. 8) 546, 7 *τὴν μὲν* — 11 *προσ-αγορεύομεν*. 9) 559, 4 *ἐννέα τὰς πάσας* — 9 *ξηράν*. 10) 563, 14 *μέσον ἀκριβῶς* — 564, 7 *φύσεως τοῦργον καὶ θεοῦ*. 11) 567,

5 τὸ γὰρ — 6 ἔκγονον. 12) 568, 9 νεῦρον — 12 γενόμενον.
13) 569, 1 θοῖξ δὲ — 7 φύσιν. 14) 569, 16 τὸ δ' αἷμα —
571, 3 ἔστιν ὑγροτέρα.

Eiusdem familiae esse videtur codex Vaticanus Ottonianus 311, chartaceus, saeculo sexto decimo neglegentissime exaratus, qui haec scripta continet: 1. *λατρικόν*. 2. Galeni *περὶ διαφορᾶς πυρετῶν*. 3. eiusdem *περὶ φυσικῶν δυνάμεων*. 4. eiusdem *περὶ κρᾶσεων*. Quem cum in libris, qui sunt *περὶ φυσικῶν δυνάμεων*, cum Marciano 275 consentire vidissem neque inde quidquam lucri ad textum emendandum fecissem, ne tempus et operam perderem, eius conferendi consilium celeriter abieci.

Medium quendam locum inter Laurentianum et Marcianum 275 obtinet alter Marcianus append. class. V 4, membranaceus, formae oblongae, saeculo quinto decimo eleganter scriptus, olim Caspari Contarini Cardinalis, qui intra foll. 167 et 189 *περὶ κρᾶσεων* libros complectitur. Is modo cum Laurentiano, modo cum Marciano 275, saepissime cum utroque consentit. Cum Laurentiano facit his fere locis: 509, 8 ἀπάσας ἐξευρεῖν τ. κρ. τὰς διαφορὰς, 512, 5 ὥσπερ om., 520, 1 φασί τινες ἐξ αὐτῶν, 523, 18 νῦν ἔχον, 525, 17 ὑγρὸν κ. ξ. κ. θ. κ. ψ., 542, 4 ἐν ἐνί, 545, 3 τὸν αὐτὸν, 557, 10 οὐ ἢ μὲν, 11 ἄλλαι δύο, 564, 14 σκληρότητι, 568, 16 ἐφεξῆς, 571, 4 μετὰ ταῦτα λόγῳ. A Marciano 275 stat locis multo pluribus; cuius consensus haec elegi exempla: 512, 18 ἡλίῳ ξηρῷ καὶ θερμῷ, 514, 14 τὸ τέως γὰρ, 517, 11 εὐθὺς om., 519, 3 τελείως, 9 τὸ μὲν γὰρ, 520, 14 δύσκρατον, 527, 1 πλεονεκτεῖ τὸ ξηρὸν τοῦ ὑγροῦ, 530, 15 ὑπογίγνονται, 531, 15 κρᾶσει, 534, 18 ἀναγκαίως ἀπάγει, 542, 13 εἰς δέ γε, 16 ἀπλοῦν τε καὶ, 546, 9 ὄση, 548, 7 οὐδὲ γὰρ, 549, 6 εἶναι κρᾶσεως, 550, 4 ἴσην, 15 ἀνωτάτω, 555, 1 ἀπάντων στοιχεῖα, 566, 15 οὐ, 16 ἢ om., 567, 1 εὐκράτος, 16 τῶν τοῦ ἀνθρώπου, 568, 6 ἔστι μὲν γὰρ. Saepissime autem L M V inter se conspirant, quemadmodum docent haec

exempla: 510, 7 εἶναι λέγωσιν, 512, 2 συγχωροῦντες, ib. ἀμφοιβητοῦντες, 513, 8 ὑπάρχοντα, 515, 9 μουσικὸν εἶναι, 519, 2 οὐχ ἀπασῶν τῶν εἰρημένων, 7 προτέραν ὑποθέσθαι, 522, 11 εἶναί φασι, 17 οὐκέτι, 524, 11 τὸ ἔαρ, 526, 13 ἀλλὰ μὴ, 528, 15 σπουδάζουσιν, 536, 16 παλαιῶν ἱατρῶν, 548, 11 πυνθάνοιτο, 552, 5 ἀναγιγνώσκουσι τόδε τὸ γράμμα, 554, 15 ἐδέξατο, 555, 11 ἀντιθέσεων, 557, 4 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν αὐτὴν, 566, 2 δέδεικται, 571, 2 σὰρξ.

Etsi igitur alter Marcianus in meliorum librorum numerum referendus est, tot tamen mendis librarii negligentia aut temeraria mutandi vel interpolandi libidine ortis inquinatus est, ut charta male usus esse viderer, si omnem lectionis discrepantiam proposuissem. Satis igitur habui eas commemorare lectiones, quae maioris momenti esse viderentur. Hoc ideo monui, ne quis ex silentio meo de huius codicis scriptura coniecturam faciat.

Ex iis, quae adhuc disputavimus, efficitur codices L M P V ab uno fonte manavisse, ita tamen ut M P V ad commune archetypum referendi sint.

Alterius familiae sunt deterioris notae codices Oxoniensis et Vaticanus 282. Codex Oxoniensis Bodleianus 709 sive Laudinus 58, membranaceus, foliorum 364, saeculi quinti decimi, haec Galeni scripta continet: 1. περὶ πεπονθότων τόπων. 2. περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων. 3. περὶ κράσεων fol. 156—202. 4. περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας. 5. περὶ φυσικῶν δυνάμεων. 6. περὶ κρίσεων. 7. περὶ κρισίμων ἡμερῶν. 8. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Nitide scriptus est. Manus altera multo recentior textum ad aliud exemplar nonnullis locis correxit aut in margine supplevit.

Oxoniensi simillimus est Vaticanus 282, chartaceus, recentissimae aetatis, qui continet Galeni 1. περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων. 2. περὶ κράσεων. 3. περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας. 4. περὶ φυσικῶν δυνάμεων. 5. περὶ κρίσεων.

6. *περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν*. Quem cum fere ubique cum Oxoniensi consentire viderem, non totum excussi; contuli initium libri primi usque ad p. 532. Lectionis varietatem in apparatu critico nota O significavi paucissimis exceptis locis, quibus Vaticanus ab Oxoniensi discrepat; his lectio Vaticani propria diserte notata est.

Ex Oxoniensi aut Vaticano codicibus aut ex apographo alterutrius expressa est editio princeps Aldina (Venet. 1525), quae codicis instar habenda est. Qui enim curaverunt eam, exemplar sibi propositum tam diligenter secuti sunt, ut etiam errores, quos facillimum erat tollere, retinerent, veluti 513, 3 *πίειν*, 516, 14 *συνέλθαι*, 520, 13 *παρὰλελείπασιν*, 548, 16 *ἐνεργίας*, alios. Ex Aldina fluxit Basileensis (Basil. 1538), cuius vestigia accuratissime persecutus est Singkeller, cuius opera Galeni de temperamentis libri tres et de inaequali temperie libellus cum versione latina separatim prodierunt (Basil. 1538). Basileensi successit longo annorum intervallo editio Charterii (Paris. 1679), qui nullo codice adhibito pauca in melius, plura in deterius mutavit. Charterianam nostro saeculo exprimendam curavit C. G. Kuehn (Lips. 1821).

Versiones latinae librorum, qui sunt de temperamentis, manu scriptae exstant in bibliotheca Vaticana (cod. lat. 2375. 2376. 2378. 2381. 2383), Monacensi (cod. lat. 5. 11), Vratislaviensi. Inspexi hic illic codices Vaticanos et Monacenses neque tamen quidquam subsidii ex iis ad textum graecum emendandum nactus sum.

Recensio haec mea plus trecentis quinquaginta locis a Kuehniana editione dissentit; equidem non tantum mihi adrogo, ut omnibus me locis verum pervidissem confidam; laetabor, si periti harum rerum existimatores iudicabunt me in vera scriptoris manu restituenda non frustra laborem studiumque consumsisse.

INDEX NOTARUM.

- L == Laurentianus LXXIV 5.
L¹ == eius manus prima.
L² == eiusdem manus altera.
M == Marcianus 275.
P == Parisinus 2267.
O == Oxoniensis (Bodleianus 709 == Laudinus 58).
V == Marcianus append. class. V 4.
Vat. == Vaticanus 282.
-

- A == editio Aldina.
B == ed. Basileensis.
Ch == ed. Charteriana.
K == ed. Kuehniana.
Corn. == Cornarii emendationes in margine ed. Aldinae
Ienensis adscriptae.
-

- codd. == codices omnes.
s. l. == supra lineam.
-

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΚΡΑΣΕΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Cap. I. Ὅτι μὲν ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ I 509
K.
 ὑγροῦ τὰ τῶν ζώων σώματα κέκρται καὶ ὡς οὐκ ἴση πάντων
 ἐστὶν ἐν τῇ κράσει μοῖρα, παλαιοῖς ἀνδράσιν ἱκανῶς ἀποδέδεικται
 φιλοσόφων τε καὶ ἰατρῶν τοῖς ἀρίστοις· εἴρηται δὲ καὶ πρὸς
 ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ εἰκότα δι' ἑτέρου γράμματος, ἐν ᾧ
 περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων ἐσκοπούμεθα. νυνὶ δ',
 ὅπερ ἐστὶν ἐφεξῆς ἐκείνω, ἀπάσας ἐξευρεῖν τῶν κράσεων τὰς
 διαφοράς, ὅποσαι τ' εἰσὶ καὶ ὅποῖαι κατ' εἶδη τε καὶ γένη
 διαιρουμένοις, ἐν τῷδε | τῷ γράμματι δίδειμι τὴν ἀρχὴν ἀπὸ 510
 10 τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξηγήσεως ποιησάμενος. ἐπειδὴ μὲν γὰρ
 ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ κεκρᾶσθαι
 λέγωσι τὰ σώματα, τῶν ἄκρως τοιούτων ἀκούειν φασὶ χρῆναι,
 τουτέστι τῶν στοιχείων αὐτῶν, ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος
 καὶ γῆς· ἐπειδὴ δὲ ζῶον ἢ φυτὸν ἤτοι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ
 15 ξηρὸν ἢ ὑγρὸν εἶναι λέγωσιν, οὐκέθ' ὡσαύτως. οὐδὲ γὰρ
 δύνασθαι ζῶον οὐδὲν οὔτ' ἄκρως θερμὸν ὑπάρχειν ὡς πῦρ
 οὔτ' ἄκρως ὑγρὸν ὡς ὕδωρ. ὡσαύτως δ' οὐδὲ ψυχρὸν ἢ

Inscriptio: Γαληνοῦ περὶ κράσεων βιβλίον α' L Γαληνοῦ περ
 κράσεων λόγος πρῶτος M || 1 μὲν L μὲν οὖν cett. || καὶ ὑγροῦ κ. ξηροῦ V ||
 2 τῶν codd. A μὲν Ch || κέκρται LM || 4 δὲ] δέ που V || 5 ὑπὲρ αὐτῶν
 om. V post γράμματος colloc. M || 7 ἀπάσας ἐξ. τῶν κρ. τὰς δ. LV ἀπ.
 εὑρεῖν τῶν κρ. τ. δ. M τῶν κρ. ἀπ. ἐξ. τὰς δ. O || 9 διαιρουμένοις Vat. A
 διαιρουμεν (compendio macula deleta, ut perspicui non possit) L διαιρού-
 μενος cett. || 11 ὑγροῦ κ. ξηροῦ M || 12 τὰ τῶν ζώων σώματα L || τοιούτων
 τούτων M || φημὶ M φησὶ P || 13 γῆς κ. ὕδατος M || 14 ἤτοι codd. ἢ A ||
 ἢ ξηρὸν om. M. add. P² in marg. || 15 εἶναι λέγωσιν LMV om. O ||
 16 δύναται LM || ante ζῶον add. εἶναι L || ὑπάρχειν om L || 17 ξηρὸν ἢ
 ψυχρὸν V

ξηρόν ἐσχάτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλεονεκτοῦντος ἐν τῇ κρᾷσει γίνεσθαι τὰς προσηγορίας, ὑγρὸν μὲν καλούντων ἡμῶν, ἐν ᾧ πλείων ὑγρότης ἐστὶ μοῖρα, ξηρόν δ', ἐν ᾧ ξηρότης. οὕτω δὲ καὶ θερμὸν μὲν, ἐν ᾧ τὸ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ πλεονεκτεῖ, ψυχρὸν δ', ἐν ᾧ τὸ ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ. αὕτη μὲν ἡ τῶν ὀνομάτων χρῆσις.

Cap. II. Ὡρα δ' ἄν εἴη λέγειν ἤδη καὶ περὶ τῶν κρᾷσεων αὐτῶν. ἡ μὲν δὴ πλείστη δόξα τῶν ἐπιφανεστάτων
 511 ἱατρῶν τε καὶ φιλοσόφων, ὑγρὰν τ' εἶναι καὶ θερμὴν κρᾷσιν, ἑτέραν τῆς ὑγρᾶς τε καὶ ψυχρᾶς, καὶ τρίτην ἐπὶ ταύταις τὴν
 ξηρὰν τε καὶ ψυχρὰν, ἑτέραν τῆς ξηρᾶς θ' ἅμα καὶ θερμῆς. ἔνιοι δ' ἐξ αὐτῶν ὑγρὰν μὲν τινα καὶ ψυχρὰν ἅμα κρᾷσιν ὑπάρχειν φασὶ καὶ θερμὴν ἅμα καὶ ξηρὰν ἑτέραν, οὐ μὴν οὔτε τὴν θερμὴν ἅμα καὶ ὑγρὰν οὔτε τὴν ψυχρὰν ἅμα καὶ ξηρὰν. οὐδὲ γὰρ ἐγχωρεῖν οὔθ' ὑγρότητα πλεονεκτούσης
 15 θερμότητι συνδραμεῖν οὔτε ξηρότητα ψυχρότητι. δαπανᾶσθαι μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ κρατοῦντος τὴν ὑγρότητα καὶ οὕτω θερμὸν ἅμα καὶ ξηρόν γίνεσθαι τὸ σῶμα, μένειν δ' ἄπεπτόν τε καὶ ἀκατέργαστον, ἐν οἷς ἄν σώμασιν ἄρρωσθῇ τὸ θερμόν, ὥστ' ἀναγκαῖον εἶναι θερμότητος μὲν ἐπικρατούσης ἐπεσθαι
 20 ξηρότητα, ψυχρότητος δὲ πλεονεκτούσης ἀκολουθεῖν ὑγρότητα. οὗτοι μὲν δὴ κατὰ τάδε πεπείκασιν σφᾶς αὐτούς, ὥς δύο εἶσιν αἱ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν κρᾷσεων. ὅσοι δὲ τέτταρας εἶναι νομίζουσι, διχῶς τούτοις ἀντιλέγουσιν, ἔνιοι μὲν εὐθὺς τὸ πρῶτον ἀξίωμα μὴ συγχωροῦντες, ὥς ἐξικμάζεσθαι τὴν
 25 ὑγρότητα | πρὸς τοῦ θερμοῦ κρατοῦντος ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἔνιοι δὲ τοῦτο μὲν συγχωροῦντες, ἀμφισβητοῦντες δ' ἑτέρως. οἱ μὲν δὴ πρῶτοι τοῦ θερμοῦ μὲν ἔργον εἶναι φασὶ τὸ

1 πλεονεκτεῖν M || 2 γίνεσθαι M ut semper, ceteri variant || 3 πλείων LO² V πλείον M πλείονος O¹ A || 6 μὲν] μὲν οὖν L || 7 ἤδη om. L ἤδη καὶ om. V || 9 τε post ὑγρὰν add. LMV om. O || 10 τε add. LMV om. O || 11 ξηρὰν τ. κ. ψ. V ψ. τ. κ. ξ. LM ξ. κ. ψ. O || 13 καὶ ante θερμὴν codd. A om. Ch || 14 οὐδὲ pro οὔτε (post μὴν) L || θερμὴν ἅμα κ. ὑγρὰν L ὑ. ἄ. κ. θ cett. || 15 οὐδὲ L οὐ cett. || ἐγχωρεῖ O || οὔθ' om. L || ὑγρότητι πλεονεκτούσης θερμότητα σ. οὔτε ξηρότητι ψυχρότητα L || 22 δὴ LMV οὖν O || 23 αἱ πᾶσαι δ. τ. κρ. LM πᾶσαι τ. κρ. αἱ δ. O εἶσιν ἅπασαι δ. τ. κρ. V || τέσσαρας M || 24 διττῶς V || 27 συγχωροῦντες LMV συγχωροῦσιν O || ἀμφισβητοῦσιν LMV ἀμφισβητοῦσιν O

θερμαίνειν ὥσπερ τοῦ ψυχροῦ τὸ ψύχειν, τοῦ ξηροῦ δ' αὖ
 τὸ ξηραίνειν ὥσπερ τοῦ ὑγροῦ τὸ ὑγραίνειν. καὶ διὰ τοῦθ'
 ὅσα μὲν σώματα θερμὰ τὴν φύσιν ἐστὶν ἅμα καὶ ξηρὰ
 καθάπερ τὸ πῦρ, ἥ μὲν θερμὰ, θερμαίνειν, ἥ δὲ ξηρὰ, ξηραίνειν.
 5 ὅσα δ' ὑγρὰ καὶ θερμὰ καθάπερ ὕδωρ θερμὸν, ὑγραίνειν
 ταῦτα καὶ θερμαίνειν [πέφυκεν αἰεῖ], ἐν ἑκατέρᾳ κἀνταῦθα
 ποιότητος ἔργον ἐχούσης ἀχώριστον. οὐκ οὖν συγχωροῦσιν,
 εἴ τι θερμὸν [ἐστίν], εὐθύς τοῦτο καὶ ξηραίνειν, ἀλλ' εἰ μὲν
 ὑγρότης προσεῖη τῇ θερμότητι, θερμαίνειν ἅμα καὶ ὑγραίνειν
 10 ὥσπερ τὰ λουτρὰ τῶν γλυκέων ὑδάτων. εἰ δ' ὥσπερ θερμὸν
 οὕτω καὶ ξηρὸν εἴη καθάπερ τὸ πῦρ, οὐ θερμαίνειν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ξηραίνειν εὐθύς, οὐκ ἐκ τῆς θερμότητος τοῦτο λαβόν, ἀλλ' ἐκ
 τῆς συνούσης αὐτῷ ξηρότητος. ὑπομιμνήσκουσι δ' ἐνταῦθα τῶν
 ἐν ἡλίῳ θερμῷ διατριψάντων ἐπὶ πλεον, εἰδ', ὡς εἰκός, | αὐ- 513
 15 ἀνθέντων ὅλον τε τὸ σῶμα καὶ ξηρὸν καὶ αὐχμηρὸν ἐχόντων
 καὶ διψώντων οὐκ ἀνεκτῶς. ἴασιν γὰρ αὐτοῖς εἶναί φασιν
 ἐτοίμην τε καὶ ῥάστην, οὐκ εἰ πίοιεν μόνον, ἀλλ' εἰ καὶ
 λούσαιντο θερμοῖς ὕδασι γλυκέσιν, ὡς τῆς ὑγρότητος, εἴτε
 μετὰ ψυχρότητος εἴτε μετὰ θερμότητος εἴη, τὸ ἑαυτῆς αἰεῖ
 20 ὁρᾶν δυναμένης, ὑγραίνειν τὰ πλησιάζοντα. κατὰ δὲ τὸν
 αὐτὸν λόγον φασὶ καὶ τὴν ξηρότητα ξηραίνειν αἰεῖ. τὸν γοῦν
 βορρᾶν ξηρὸν καὶ ψυχρὸν ἄνεμον ὑπάρχοντα ξηραίνειν ἅπαντα,
 καὶ τοῦτ' εἶναι τὸ πρὸς Ὁμήρου λεγόμενον
 Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδέ' ἄλωήν
 25 Αἶψα ξηραίνει.

1 post ὥσπερ add. καὶ O om. LMV || καὶ τοῦ ξηροῦ τὸ ξ. MV
 2 καὶ τοῦ ὑγροῦ LV ὥσπερ τ. ὅ. M ὥσπερ καὶ τ. ὅ. O | 4 θερμαίνειν L
 (compendio script.) M θερμαίνει OV || ξηραίνειν L (compendio script.)
 M ξηραίνει OV | 6 αἰεῖ post πέφυκεν om. LO; utrumque vocabulum
 delendum videtur. || 7 οὐκ οὖν codd. οὐκ οὖν Ch || συγχωρεῖν AO |
 8 θερμὸν LMV θερμαίνον O || ἐστίν om. L | 9 προσεῖη L | post. ὑγραίνειν
 add. πέφυκεν L | 12 τοῦτο om. L || λαβόν M | 13 αὐτῷ LVA αὐτῶν M
 αὐτὸ O αὐτῇ Ch, δὲ κἀνταῦθα L | 14 ἡλίῳ θερμῷ καὶ ξηρῷ δ. L ἡλ.
 ξηρῷ κ. θερμῷ MV || ἐπὶ πλείστον M || 15 ὅλον τε om. L τε om. MO¹
 V add. O² in marg. | 16 ἴασιν γὰρ M || φασὶν εἶναι L | 18 καὶ add.
 ante γλυκέσιν O om. LMV || 19 εἴτε καὶ μετὰ θ. MV || εἴη] ἐστὶ L |
 αἰεῖ LMV om. O || 20 καὶ ante ὑγραίνειν add. L post ὑγραίνειν add. γὰρ
 VO² A om. LM | 22 κορᾶν L | ψυχρὸν κ. ξ. L | ὑπάρχοντα LMV
 τυγχάνοντα O | post ἅπαντα add. καὶ φύγειν O om. LMV || 23 Ὁμήρου]
 IL XXI 846

ξηρὸν ἐσχάτως, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πλεονεκτοῦντος ἐν τῇ κράσει
γίνεσθαι τὰς προσηγορίας, ὑγρὸν μὲν καλούντων ἡμῶν, ἐν
ὧ πλείων ὑγρότης ἐστὶ μοῖρα, ξηρὸν δ', ἐν ᾧ ξηρότης.
οὕτω δὲ καὶ θερμὸν μὲν, ἐν ᾧ τὸ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ
πλεονεκτεῖ, ψυχρὸν δ', ἐν ᾧ τὸ ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ. αὕτη 5
μὲν ἡ τῶν ὀνομάτων χρῆσις.

Cap. II. Ὡρα δ' ἂν εἴη λέγειν ἤδη καὶ περὶ τῶν
κράσεων αὐτῶν. ἡ μὲν δὴ πλείστη δόξα τῶν ἐπιφανεστάτων
511 ἱατρῶν τε καὶ φιλοσόφων, ὑγρὰν τ' εἶναι καὶ θερμὴν κρᾶσιν,
ἐτέραν τῆς ὑγρᾶς τε καὶ ψυχρᾶς, καὶ τρίτην ἐπὶ ταύταις τὴν 10
ξηρὰν τε καὶ ψυχρὰν, ἐτέραν τῆς ξηρᾶς θ' ἅμα καὶ θερμῆς.
ἔνιοι δ' ἐξ αὐτῶν ὑγρὰν μὲν τινα καὶ ψυχρὰν ἅμα κρᾶσιν
ὑπάρχειν φασὶ καὶ θερμὴν ἅμα καὶ ξηρὰν ἐτέραν, οὐ μὴν
οὔτε τὴν θερμὴν ἅμα καὶ ὑγρὰν οὔτε τὴν ψυχρὰν ἅμα καὶ
ξηρὰν. οὐδὲ γὰρ ἐγχωρεῖν οὔθ' ὑγρότητα πλεονεκτούσῃ 15
θερμότητι συνδραμεῖν οὔτε ξηρότητα ψυχρότητι. δαπανᾶσθαι
μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ κρατοῦντος τὴν ὑγρότητα καὶ οὕτω
θερμὸν ἅμα καὶ ξηρὸν γίνεσθαι τὸ σῶμα, μένειν δ' ἀπεπτόν
τε καὶ ἀκατέργαστον, ἐν οἷς ἂν σώμασιν ἀρρωσθῇ τὸ θερμόν,
ὥστ' ἀναγκαῖον εἶναι θερμότητος μὲν ἐπικρατούσης ἔπεσθαι 20
ξηρότητα, ψυχρότητος δὲ πλεονεκτούσης ἀκολουθεῖν ὑγρότητα.
οὗτοι μὲν δὴ κατὰ τάδε πεπείκασιν σφᾶς αὐτούς, ὥς δύο εἶσιν
αἱ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν κράσεων. ὅσοι δὲ τέτταρας εἶναι
νομίζουσιν, διχῶς τούτοις ἀντιλέγουσιν, ἔνιοι μὲν εὐθὺς τὸ
πρῶτον ἀξίωμα μὴ συγχωροῦντες, ὥς ἐξικμάζεσθαι τὴν 25
512 ὑγρότητα | πρὸς τοῦ θερμοῦ κρατοῦντος ἀναγκαῖόν ἐστιν,
ἔνιοι δὲ τοῦτο μὲν συγχωροῦντες, ἀμφισβητοῦντες δ' ἐτέρως.
οἱ μὲν δὴ πρῶτοι τοῦ θερμοῦ μὲν ἔργον εἶναί φασιν τὸ

1 πλεονεκτεῖν M || 2 γίνεσθαι M ut semper, ceteri variant ||
3 πλείων LO² V πλείον M πλείονος O¹ A || 6 μὲν] μὲν οὖν L || ἡ LMV
Vat. om. O || 7 ἤδη om. L ἤδη καὶ om. V || 9 τε post ὑγρὰν add.
LMV om. O || 10 τε add. LMV om. O || τρίτον M || 11 ξηρὰν τ. κ. ψ.
V ψ. τ. κ. ξ. LM ξ. κ. ψ. O || 13 καὶ ante θερμὴν codd. A om. Ch ||
14 οὐδὲ pro οὔτε (post μὴν) L || θερμὴν ἅμα κ. ὑγρὰν L ὅ. ἄ. κ. θ cett. ||
15 οὐδὲ L οὐ cett. || ἐγχωρεῖ O || οὔθ' om. L || ὑγρότητι πλεονεκτούσῃ
θερμότητι σ. οὔτε ξηρότητι ψυχρότητι L || 22 δὴ LMV οὖν O || 23 αἱ
πᾶσαι δ. τ. κρ. LM πᾶσαι τ. κρ. αἱ δ. O εἶσιν ἅπασαι δ. τ. κρ. V || τέσσαρας
M || 24 διττῶς V || 27 συγχωροῦντες LMV συγχωροῦσιν O || ἀμφισβητοῦντες
LMV ἀμφισβητοῦσιν O

1 ἑτερογενῶν γίνεσθαι τι λέγειν ἄτοπον. ἔγχωρεῖ γὰρ
 2 γραμματικὸν νῦν μουσικὸν εἶναι προσκτιησάμενον
 3 μουσικῇ τὴν μουσικὴν, οὐκ ἀποβαλόντα τὴν γραμματικὴν.
 4 εἰ προσκτιήσασθαι τι παραμένοντος τοῦ προτέρου, παντί
 5 τοι, ὥς οὐκ ἠλλοιόθη κατὰ τὸ μένον· ὥστ' οὐκ ἐκ
 6 μουσικοῦ μουσικὸς ἐγένετο· καὶ γὰρ καὶ νῦν ἔτι γραμματικός
 7 ἀλλ' ἐξ Ἀμούσου μουσικός· οὐ γὰρ ἔτ' ἔγχωρεῖ μένειν
 8 Ἀμούσου μουσικὸν ἤδη γεγονότα· πασῶν οὖν τῶν
 9 ὁμῶν ὑπὸ τῶν ἐναντίων τε καὶ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία
 10 ἔχον δηλονότι καὶ τὸ ὑγρόν, | εἰ μεταβάλλοι ποτέ, καθ' 516
 11 ὑγρόν, αὐτὸ τε ξηρανθήσεται καὶ τὸ ξηραῖνον αὐτὸ
 12 λεχθήσεται. μὴ τοίνυν λεγέτωσαν, φασίν, ὥς θερμὴν
 13 καὶ ὑγρὰν κρᾶσιν οὐκ ἔγχωρεῖ γενέσθαι. θερμὴν μὲν
 14 ἅμα καὶ ψυχρὰν εἶναι τὴν αὐτὴν ἢ ὑγρὰν ἅμα καὶ ξηρὰν
 15 ἔγχωρεῖ· συνυπάρχειν γὰρ ἀλλήλαις οὐχ οἷόν τε καθ' ἐν
 16 ταῦτόν σῶμα τὰς ἐναντίας ποιότητας· ἅμα δ' ὑγρόν τι καὶ
 17 ψυχρόν καὶ ψυχρὸν ἅμα καὶ ξηρὸν εἶναι δυνατόν, ὥς ὁ τε
 18 ὁρῶν ἀπέδειξε καὶ τὰ μικρὰ πρόσθεν εἰρημένα παραδείγματα.
 19 τοιοῦτος μὲν ὁ τῶν προτέρων λόγος. ὁ δὲ τῶν δευτέρων
 20 τὸν ἄτοπον εἶναι φησιν, ὑποκειμένου τοῦ θερμοῦ δραστικωτάτου
 21 τῶν τεττάρων, ὥς μὴ μόνον εἰς τὸ ψυχρὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ
 22 ξηρὸν ἐνεργεῖν, εἶναι κρᾶσιν ὑγρὰν καὶ θερμὴν, ὅταν εἰς ταῦτόν
 23 αὐτὴ συνέλθῃ πλῆθος ὑγρότητός τε καὶ θερμότητος εὐθύς ἐν
 24 τῇ πρώτῃ γενέσῃ τοῦ ζώου. ὁ δὲ γ' ἐκείνων λόγος οὐχ ὥς
 25 οὐκ ἂν ποτε γένοιτο καθ' ἐν | καὶ ταῦτό σῶμα τὸ μὲν 517
 26 ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ πλεόν, τὸ δὲ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ δεικνυσιν,
 27 ἀλλ' ὥς οὐκ ἂν διαμεῖναι τοιοῦτον ἄχρι παντός· αἶψα γὰρ
 28 ἐξικμαζόμενον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ χρόνῳ ξηρὸν

1 γένεσθαι M || τι om. L || 2 εἶναι LMV γεγονέναι O || 3 ἀπο-
 4 βάλλοντα M (ἀποβαλόντα P) || 4 παραμένοντος L μενοντος cett. || 5 μένον]
 6 M || 7 ἔτ' om. MV || 8 γε post μουσικόν add. O om. LMV ||
 9 ὁμῶν O || 10 ἐναντία P || 10 μεταβάλλοι L μεταβάλλει
 11 ὁμῶν cett. || 16 ταῦτόν L καὶ ταῦτόν om. MV ||
 17 ὑγρόν om. M || τε om. M || 18 ἀπέδειξε M ||
 19 μὲν LMV μὲν οὖν O || 20 φησὶν εἶναι M ||
 21 τεττάρων om. M τεσσ. L || 22 εἰς LV ἐς
 23 εὐθύς om. V || 24 δὲ γ' ἐκείνων λ. LM
 25 οὐκ ἂν ποτε γένοιτο codd. τοιοῦτο Ch. ||

Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸν τῆς μήκωνος ὁπὸν καὶ ἄλλα μυρία φάρμακα ξηραίνειν ἅμα καὶ ψύχειν. ὥστ' οὐκ ἀναγκαῖον, οὔτ', εἴ τι ψυχρόν, εὐθύς τοῦτο καὶ ὑγρὸν ὑπάρχειν, 514 οὔτ', εἴ τι θερμόν, εὐθύς καὶ ξηρόν. οὐκουν | οὐδὲ τὴν θερμὴν κρᾶσιν ἐξ ἀνάγκης εἶναι καὶ ξηράν, ἀλλὰ δύνασθαι ποτε τὸ μὲν θερμόν τοῦ ψυχροῦ πλεονεκτεῖν ἐν τῇ κρᾶσει τοῦ ζώου, τὸ δ' ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ. καὶ γὰρ δὴ καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἀλλοίωσιν καὶ τὴν μεταβολὴν ἐκ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία γίνεσθαι. τίς γοῦν εἰπών, ὅτι τὸ λευκὸν ἡλλοιώθη τε καὶ μετέβαλεν, ἐγένετο γὰρ θερμόν, οὐκ ἂν εἴη καταγέλαστος; 10 ἐπιζητεῖ γὰρ ὁ λόγος οὐ τὴν κατὰ τὸ θερμόν καὶ τὸ ψυχρόν ἀντίθεσιν, ἀλλὰ τὴν κατὰ τὸ χρῶμα μεταβάλλει γὰρ τὸ μὲν λευκὸν εἰς τὸ μέλαν, ὥσπερ γε καὶ τὸ μέλαν εἰς τὸ λευκόν, τὸ δὲ θερμόν εἰς τὸ ψυχρόν, ὥσπερ αὖ καὶ τὸ ψυχρόν εἰς τὸ θερμόν· οὕτω δὲ καὶ τὸ μὲν ὑγρὸν εἰς τὸ ξηρόν, τὸ δ' αὖ 15 ξηρόν εἰς τὸ ὑγρόν. εἰ γὰρ δὴ φάσκοι τις ἡλλοιωθῆναι τὸ σῶμα τῷ τέως ὑγρὸν ὑπάρχον εἶναι τανῦν λευκὸν ἢ τῷ τέως ξηρόν ὃν τανῦν φαίνεσθαι μέλαν, οὐκ ἂν ὑγιαίνειν δόξειεν. εἰ δέ γε τὸ τέως ὑγρὸν νῦν ξηρόν φαίη γεγονέναι ἢ τὸ πρότερον 515 ὑπάρχον μέλαν νῦν εἶναι λευκὸν ἢ ἐκ θερμοῦ ψυχρόν ἢ ἐκ ψυχροῦ θερμόν γεγονέναι, σωφρονεῖν τ' ἂν δόξειεν ὁ τοιοῦτος καὶ λέγειν τὰ εἰκότα. τὸ γὰρ μεταβάλλον, ἢ μεταβάλλει, ταύτῃ μεταχωρεῖν δεῖ πρὸς τοῦναντίον. ἐγένετο γοῦν ἢ γίγνεται μουσικὸς ὅδε, φασμέν, ἐξ οὗ μουσικοῦ δηλονότι καὶ γραμματικὸς ἐξ οὗ γραμματικοῦ καὶ ῥητορικὸς ἐξ οὗ ῥητορικοῦ· τὸ δ' ἐκ 20 μουσικοῦ γραμματικὸν ἢ ἐκ γραμματικοῦ μουσικὸν ἢ ἐξ ἄλλου

1 δὲ om. V || λόγον pro τρόπον V || τῆς M τοῦ LO om. V || 4 οὔτ' om. MV || 4 οὐκ οὖν L οὐκοῦν MV || 5 καὶ om. M || 7 δὲ] δεῖ L || 9 γοῦν codd. γὰρ οὖν A || 10 τε om. MV || 11 τὸ θερμόν κ. τὸ ψ. L τὸ θ. ἢ τ. ψ. M τὸ θ. ἢ ψ. V τὸ θ. κ. ψ O ψ. κ. θ. A || 12 post χρῶμα add. μεταβολὴν O μεταβολὴν γενέσθαι V om. LM || μετέβη M || γὰρ] γέ τοι L δέ τοι V || 13 γε MOV om. L || 14 τὸ δὲ θ. LMV καὶ τὸ θ. αὖ O || αὖ LV γε M om. O || 15 αὖ om. MV || 16 φάσκοι LM φάσκει OV || 17 τῷ] τὸ LO¹ τῷ O² τὸ τ. γὰρ MV || εἶναι om. M || τανῦν L νῦν cett. || ἢ τὸ codd. ἢ τῷ A || 18 ὃν om. M || τανῦν O εἴτα νῦν LV νῦν M || μέλαν φαίν. LM || 19 ξηρόν νῦν ὑγρόν L || γεγονέναι L M γενέσθαι O || 21 γεγονέναι om. L || φρονεῖν M || τ' LMV om. O || ἂν] δεῖ M || 22 τὰ om. LO εἰκότως (om. τὰ) V || 23 δεῖ] δεῖ M || γοῦν] γὰρ V post γοῦν (vel γὰρ) add. τις LV || ἢ γίγν. om. V || 24 ὅδε] δὲ δὴ L

τινὸς τῶν ἑτερογενῶν γίνεσθαι τι λέγειν ἄτοπον. ἐγχωρεῖ γὰρ
 τὸν τέως γραμματικὸν νῦν μουσικὸν εἶναι προσκτησάμενον
 τῇ γραμματικῇ τὴν μουσικὴν, οὐκ ἀποβαλόντα τὴν γραμματικὴν.
 καὶ μὴν εἰ προσεκτῆσαι τι παραμένοντος τοῦ προτέρου, παντί
 5 πον δῆλον, ὥς οὐκ ἡλλοιωθήη κατὰ τὸ μένον· ὥστ' οὐκ ἐκ
 γραμματικοῦ μουσικὸς ἐγένετο· καὶ γὰρ καὶ νῦν ἐτι γραμματικὸς
 ἐστίν· ἀλλ' ἐξ ἁμούσου μουσικὸς· οὐ γὰρ ἐτ' ἐγχωρεῖ μένειν
 αὐτὸν ἁμουςον μουσικὸν· ἤδη γεγονότα· πασῶν οὖν τῶν
 μεταβολῶν ὑπὸ τῶν ἐναντίων τε καὶ τῶν ἐναντίων εἰς τὰ ἐναντία
 10 γιγνομένων δηλονότι καὶ τὸ ὑγρὸν, | εἰ μεταβάλλοι ποτέ, καθ' 516
 ὅσον ὑγρὸν, αὐτὸ τε ξηρανθήσεται καὶ τὸ ξηραῖνον αὐτὸ
 ξηρὸν λεχθήσεται. μὴ τοίνυν λεγέτωσαν, φασίν, ὥς θερμὴν
 ἅμα καὶ ὑγρὰν κραῖσιν οὐκ ἐγχωρεῖ γενέσθαι. θερμὴν μὲν
 γὰρ ἅμα καὶ ψυχρὰν εἶναι τὴν αὐτὴν ἢ ὑγρὰν ἅμα καὶ ξηρὰν
 15 οὐκ ἐγχωρεῖ· συνυπάρχειν γὰρ ἀλλήλαις οὐχ οἶόν τε καθ' ἐν
 καὶ ταῦτόν σῶμα τὰς ἐναντίας ποιότητας· ἅμα δ' ὑγρὸν τι καὶ
 θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἅμα καὶ ξηρὸν εἶναι δυνατόν, ὥς δ' τε
 λόγος ἀπέδειξε καὶ τὰ μικρῶ πρόσθεν εἰρημένα παραδείγματα.
 τοιοῦτος μὲν δ' τῶν προτέρων λόγος. ὁ δὲ τῶν δευτέρων
 20 οὐδὲν ἄτοπον εἶναί φησιν, ὑποκειμένου τοῦ θερμοῦ δραστηκωτάτου
 τῶν τεττάρων, ὥς μὴ μόνον εἰς τὸ ψυχρὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ
 ὑγρὸν ἐνεργεῖν, εἶναι κραῖσιν ὑγρὰν καὶ θερμὴν, ὅταν εἰς ταῦτόν
 ἅμα συνέλθῃ πλῆθος ὑγρότητός τε καὶ θερμότητος εὐθύς ἐν
 τῇ πρώτῃ γενέσῃ τοῦ ζῴου. ὁ δὲ γ' ἐκείνων λόγος οὐχ ὥς
 25 οὐκ ἂν ποτε γένοιτο καθ' ἐν | καὶ ταῦτό σῶμα τὸ μὲν 517
 ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ πλεον, τὸ δὲ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ δείκνυσιν,
 ἀλλ' ὥς οὐκ ἂν διαμεῖναι τοιοῦτον ἄχρη παντός· αἰεὶ γὰρ
 ἐξικμαζόμενον ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ χρόνῳ ξηρὸν

1 γενέσθαι M || τι om. L || 2 εἶναι LMV γινόμεναι O || 3 ἀπο-
 βάλλοντα M (ἀποβαλόντα P) || 4 παραμένοντος L μένοντος cett. || 5 μένον]
 μέλλον M || 7 ἐτ' om. MV || 8 γε post μουσικὸν add. O om. LMV ||
 οὖν LM γοῦν O || 9 τε om. L || τὰναντία P || 10 μεταβάλλοι L μεταβάλλει
 cett. || 12 λεγέτωσαν L λεγόντων cett. || 16 ταῦτόν L καὶ ταῦτόν om. MV ||
 τι om. L || 17 ἅμα post ψυχρὸν om. M || τε om. M || 18 ἀπέδειξε M ||
 μικρῶ LMV σμικρῶ O || 19 μὲν LMV μὲν οὖν O || 20 φησὶν εἶναι M ||
 δραστηκωτέρου OA || 21 τῶν τεττάρων om. M τεσσ. L || 22 εἰς LV εἰς
 MO || ταῦτόν L ταῦτό cett. || 23 εὐθύς om. V || 24 δὲ γ' ἐκείνων λ. LM
 δ' ἐκ. λ. V δὲ γε λ. ἐκ. O || 27 διαμεῖναι O || τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch. ||
 28 ὑπὸ] παρὰ V

ἀποδείξει τὸ σῶμα καὶ οὕτως οὐκ ἂν ἔτι θερμὸν καὶ ὑγρὸν, ἀλλὰ θερμὸν εἶη καὶ ξηρὸν αὐτὸ δ' αὖ πάλιν τοῦτο τὸ θερμὸν καὶ τὸ ξηρὸν ἐπὶ προήκοντι τῷ χρόνῳ ψυχρὸν ἔσται καὶ ξηρὸν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκβοσκήσεται τὴν ἱκμάδα πᾶσαν αὐτοῦ τὸ θερμὸν, ἄρχεσθαι τοῦντεῦθεν ἤδη φασὶ καὶ αὐτὸ μαραίνεσθαι, μηκέτ' εὐποροῦν τροφῆς, ὅθεν ἐξήπιετο. θαυμαστὸν οὖν οὐδὲν εἶναι νομίζουσι καὶ κατ' ἀρχὰς εὐθύς ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει τοῦ ζώου συνδραμεῖν εἰς ταῦτόν ἢ τὸ ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ πλεόν ἢ τὸ θερμὸν τοῦ ψυχροῦ. δυνατόν δὲ καὶ τῷ χρόνῳ προϊόντι γενέσθαι τὴν τέως ὑγρὰν καὶ θερμὴν κρᾶσιν αὖθις ξηρὰν καὶ θερμὴν, ὥσπερ αὖ πάλιν τὴν ξηρὰν καὶ θερμὴν ἀποσβεσθαι μένου τοῦ θερμοῦ ψυχρὰν καὶ ξηρὰν ἀποτελεσθῆναι. ὅτι μὲν 518 οὖν ἐγγωρεῖ θερμὴν ἅμα καὶ ὑγρὰν εἶναί τινα καὶ ψυχρὰν | καὶ ξηρὰν ἑτέραν τῆσδε κρᾶσιν, ἐκ τούτων ἐπιδεικνύουσιν. ὅτι δὲ πλείους τῶν τεττάρων διαφορὰς κρᾶσεων ἀδύνατον ὑπ- 15 ἄρχειν, ἐκ τῶνδε πειρῶνται διδάσκειν. ὑποκειμένων γάρ, φασί, τεττάρων ποιότητων εἰς ἀλλήλας τὸ δοῦν τε καὶ πάσχειν ἔχουσῶν, θερμότητός τε καὶ ψυχρότητος καὶ ξηρότητος καὶ ὑγρότητος, ἀντιθέσεις γίνεσθαι δύο, τὴν μὲν ἑτέραν, ἐν ἣ τὸ θερμὸν ἀντίκειται τῷ ψυχρῷ, τὴν δ' ἑτέραν, ἐν ἣ τὸ ξηρὸν τῷ ὑγρῷ, καὶ διὰ τοῦτο τέτταρας ἀποτελεῖσθαι τὰς πάσας συζυγίας. 20 ἐξ μὲν γὰρ γίνεσθαι τῶν τεττάρων ἀλλήλαις ἐπιπλεκομένων τὰς συζεύξεις, ἀλλὰ τὰς δύο τούτων ἀδυνάτους ὑπάρχειν. οὔτε γὰρ ὑγρὸν ἅμα καὶ ξηρὸν οὔτε θερμὸν ἅμα καὶ ψυχρὸν δύναται γενέσθαι σῶμα. λείπεται δὴ τέτταρας εἶναι συζυγίας κρᾶσεων, ὑγρὰς μὲν δύο, ξηρὰς δὲ δύο θερμότητι καὶ ψυχρότητι 25 διηρημένας. αἱ μὲν οὖν οἱ χαριέστατοι τῶν πρὸ ἡμῶν ἰατρῶν τε καὶ

1 ἀποδείκνυσι V || 2 δ' αὖ LPVO δ' οὖν A δὲ M || 3 τὸ ξηρὸν LMV τὸ om. O || ψυχρὸν ἔσται x. ξ. L ξ. ε. x. ψ. cett. || 5 ἄρχεσθαι LM ἄρχεται OV || τοῦτ' εὐθύς pro τοῦντεῦθεν M || φασὶ om. M || 7 ante εὐθύς add. μὲν O εὐθύς om. MV || 8 ταῦτόν L ταῦτό O ταῦτα V αὐτό M || 9 δὲ] γάρ M || 10 γενέσθαι M γίνεσθαι cett. || ὑ. x. θ. LMV θ. x. ὑ. O || ξ. x. θ. LMV θ. x. ξ. O || 11 αὖ LV οὖν M γε καὶ αὖθις O || 12 ἀποτελεῖσθαι V || 13 post ἐγγωρεῖ add. καὶ O om. LMV || 14 ἐπιδεικνύουσιν LM ἀποδ. OV || 15 οὐ πλείους M || τέσσ. LMV || 16 ὑποκειμένων] cf. Orib. XXI 2, 5 || 17 τε Orib. om. LMV ante τὸ δρ. colloc. O || 21 τέσσ. LM || 22 τέσσ. LM || 23 τὰς μὲν δύο L || ἀδύνατον LV || 24 θερμὸν α. x. ψ. Orib. θ. x. ψ. MV ψ. α. x. θ. O οὗθ' ἅμα ψ. x. θ. L || 25 δύνασθαι M || λείπεσθαι M || δὴ LMV γοῦν O οὖν Orib. || τέσσ. L

φιλοσόφων εἰρήκασι, ταῦτ' ἐστίν. ἃ δ' ἐγὼ παραλιπεῖν αὐτοὺς νομίζω, λέγειν ἤδη καιρός.

Cap. III. Ἐν μὲν δὴ καὶ πρῶτον, ὅτι τὴν εὐκρατον, 519
ὥσπερ οὐχ ἀπασῶν τῶν εἰρημένων ἀρετῇ θ' αἶμα καὶ δυνάμει
προὔχουσαν, ἐπελάθοντό τε καὶ τελέως παρέλιπον, ὥσπερ
οὐδ' ὅλως οὐσαν, καίτοι μηδὲ φθέγγασθαί τι χωρὶς ἐκείνης
ὑπὲρ τῶν ἄλλων δυνάμενοι. τὸ γοῦν ἐν τῇ θερμῇ κράσει
πλεονεκτεῖν τὸ θερμὸν ἐν τε τῇ ψυχρᾷ τὸ ψυχρὸν οὐδ'
ἐπινοῆσαι δυνατὸν ἄνευ τοῦ προτέραν ὑποθέσθαι τὴν εὐκρατον.
10 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὴν ὑγιεινὴν δίαίταν εἰς ἄλλο τι βλέποντες
ἐξευρίσκουσιν ἢ εἰς τὴν εὐκρατον ἐκείνην φύσιν, τὸ μὲν θερ-
μότερον τοῦ δέοντος σῶμα κελεύοντες ἐμψύχειν, τὸ δ' αὖ
ψυχρότερον θερμαίνειν, ὡσαύτως τὸ μὲν ὑγρότερον ξηραίνειν,
τὸ δὲ ξηρότερον ὑγραίνειν, ἀντεισάγοντες ἀεὶ δηλονότι τῷ
15 πλεονάζοντι τὸ λείπον, ὡς εὐκρατὸν τινα καὶ μέσην ἐργάσασθαι
κατάστασιν. ἦν οὖν ἀεὶ μεταδιώκουσι καὶ πρὸς ἣν ἀποβλέποντες
ἐπανορθοῦνται τὰς δυσκράτους, ἐγὼ μὲν ἡξίουν ἀπασῶν
πρώτην λέγεσθαι πρὸς αὐτῶν. οἱ δ' ἄρα τοσοῦτον ἀποδέουσι
τοῦ μεμνησθαι πρώτης, ὥσθ' | ὅλως παραλείπουσιν αὐτήν. 520
20 ἄλλ' οὐ παραλέλειπται, φασί τινες ἐξ αὐτῶν, ἐν γὰρ τῇ θερμῇ
καὶ ὑγρᾷ περιέχεται. καὶ πῶς οὐχὶ πέντε λέγετε τὰς πάσας
εἶναι κράσεις, ἀλλὰ τέτταρας, εἴπερ τῆς ἀρίστης μέμνησθε;
δυοῖν γὰρ θάτερον, ἢ τῶν δυσκράτειν ἀνάγκη παραλελειφθαι
μίαν ἢ τὴν εὐκρατον. ἐγὼ μὲν δὴ σαφῶς οἶδα τὴν εὐκρατον
25 αὐτοὺς παραλιπόντας ἐξ ὧν ἀξιοῦσιν. ἐπειδὴν γὰρ θερμὴν
καὶ ξηρὰν ἢ ψυχρὰν καὶ ὑγρὰν ἢ τιν' ἄλλην λέγωσι κράσιν,
οὐ τῶν ἄκρων ἡμᾶς ἀκούειν χρῆναι ποιότητων, ἀλλὰ κατὰ τὴν
πλεονεκτοῦσαν ἀεὶ γίγνεσθαι τὴν προσηγορίαν. εἰ δ' οὐ βούλονται

3 εὐκρατον L εὐκρατον φύσιν cett. || 4 οὐχ ἀπασῶν τῶν εἰρημένων LMV οὐχ O || 5 προὔχουσαν L προὔχουσαν cett. || τελείως MV || 6 οὐδ' LMV μηδ' O || 8 ἐν τε L ἢ ἐν cett. || 9 δυνατὸν ἐστίν L || προτέραν LMV πρότερον O || ὑποθέσθαι LMV ἐπιθέσθαι O || 11 εἰς post ἢ add. L² s. l. om. cett. || post μὲν add. γὰρ MV || 13 post ὡσαύτως add. δε MOV || 17 ἐπανορθοῦσι V || 18 πρώτην LMOV πρῶτον A || 19 πρώτης LMV ταύτης O || ὅλην LOV || αὐτήν om. O || 20 φασί τινες ἐξ αὐτῶν LV φασὶν ἔνιοι τινες ἐξ αὐτῶν M φ. ἐξ αὐ. ἔνιοι O || 21 τὰς πάσας λέγετε M | 22 τέσσαρας L || 25 γὰρ om. LMV || 26 ἢ (ante ψυχρὰν) M καὶ cett. || 27 ἄκρας L || ἡμᾶς ἀκ. LMV ἀκ. ἢ. O || ad χρῆναι vocab. in marg. add. ἀξιοῦσιν O² || 28 τὴν προσηγορίαν OV τὰς προσηγορίας M τὴν om. LA

τὴν εὐκρατον παραλελείφθαι, τῶν ἄλλων τινὰ δειχθήσονται
 παραλιπόντες. ἔστω γὰρ εὐκρατον εἶναι τὴν ὑγρὰν καὶ θερ-
 μὴν, ὥσπερ αὐτοὶ βούλονται. παραλελοίπασιν ἄρα τὴν ἀντικει-
 μένην τῇ ψυχρᾷ καὶ ξηρᾷ δυσκρασίᾳ, ἐν ἣ τὸ ὑγρὸν πλεονεκτεῖ
 καὶ τὸ θερμόν. ἀλλ' αὕτη, φασίν, ἐστὶν ἡδε. καὶ πῶς ἐνδέχεται
 521 καὶ πλεονεκτεῖν ἅμα καὶ μὴ πλεονεκτεῖν τὸ θερμόν | καὶ
 κρατεῖσθαι καὶ μὴ κρατεῖσθαι τὸ ψυχρόν; εἰ μὲν γὰρ εὐκρατός
 ἐστίν, οὐδὲν οὐδενὸς ἀμέτρως ἐπικρατεῖ, εἰ δὲ δύσκρατος, ἀνάγ-
 κη πλεονεκτεῖν τι τῶν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως. ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο,
 φασίν, ἰδιὸν ἐστὶ τῆς εὐκράτου τὸ κρατεῖν ἐν αὐτῇ τὸ μὲν 10
 θερμόν τοῦ ψυχροῦ, τὸ δ' ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ. κρατήσαντος γὰρ
 δὴ τοῦ ψυχροῦ μετρίως μὲν, οὐκ ἀγαθὴν εἶναι τὴν κρᾶσιν,
 ἔτι δὲ μᾶλλον, νόσον ἤδη γίνεσθαι, καθάπερ, εἰ καὶ σφοδρῶς
 κρατήσῃ, θάνατον. οὕτω δὲ καὶ τοῦ ξηροῦ συμπίπτειν ἐν
 ἀρχῇ μὲν δυσκρασίαν, ἐπὶ πλέον δὲ νόσον, ἐπὶ πλεῖστον δὲ 15
 κρατήσαντος θάνατον, ὥσπερ οὐχὶ καὶ τῆς ὑγρᾶς καὶ θερ-
 μῆς ταῦτα συμπίπτοντα. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν, ἐπειδὴν
 μὲν ἐπ' ὀλίγον ἢ τὸ θερμόν τοῦ ψυχροῦ τύχη πλεονεκτῆσαν
 ἢ τὸ ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ, δυσκρασίαν οὕτω γιγνομένην, ἐπειδὴν
 δ' ἐπὶ πλέον, νόσον, ἐπειδὴν δ' ἐπὶ πλεῖστον, θάνατον; ὁ γὰρ 20
 αὐτὸς ἐπ' ἀμφοῖν λόγος. ἢ μὴδὲ τὰς ἀμέτρως ὑγρὰς καὶ
 θερμὰς καταστάσεις αἰτιώμεθα μὴδ' ὅσα μεθ' ὑγρότητος ἀμέτρον
 522 νοσήματα συνίσταται θερμά, | μὴδὲ ταῦθ' ὁμολογῶμεν εἶναι
 νοσήματα. πρὸς δὴ τοὺς τοιούτους λόγους ἀπομαχόμενοί τινες τῶν
 ἀπ' Ἀθηναίου τοῦ Ἀτταλέως ὁμόσε χωροῦσιν οὔτε κατάστασιν 25
 ὑγρὰν καὶ θερμὴν μέμφεσθαι λέγοντες οὐθ' εὐρεθῆναι τι νόσημα
 φάσκοντες ὑγρὸν καὶ θερμόν, ἀλλὰ πάντως ἢ θερμόν καὶ ξηρόν
 ὑπάρχειν ὡς τὸν πυρετόν, ἢ ψυχρόν καὶ ὑγρὸν ὡς τὸν ὕδρον,

1 post εὐκρατον inserit γίνεσθαι μᾶλλον δὲ M || τινὰ τῶν ἄλλων L ||
 3 post ἄρα add. φανερώς M V σαφῶς O om. L || 4 δύσκρατον pro δυσ-
 κρασίᾳ M V || 5 αὕτη] αὕτη L || 6 καὶ ante πλεονεκτεῖν om. M V || τὸ
 θερμόν post ἅμα colloc. O || 8 οὐδὲν om. M || 11 γὰρ δὴ codd. γὰρ A ||
 13 ἐστὶ δὲ M || 14 κρατήσῃ M V || δὲ] δὲ δὴ M δὲ δεῖ V || συμπίπτει L M ||
 16 ὥσπερ εἰ οὐκ ἐπὶ M ὥσπερ εἰ οὐχὶ V || 17 συνέπιπτον V || οὐκ ἂν codd.
 ἂν οὐχ A || post ὁμολογήσειεν add. ὡς O om. L M V || 18 ἢ τὸ ψυχρόν
 τοῦ θερμοῦ L¹ ἢ τ. θερμόν τοῦ ψυχροῦ L² || τύχοι O || πλεονεκτῆσαν τύχῃ
 L || 19 τὸ ξηρόν τοῦ ὑγροῦ O || ἐπὶ πλεῖστον δὲ pro ἐπ. δ' ἐπὶ πλ. M ||
 22 μὴδ'] μὴθ' L || 23 συνίσταται νοσήματα M συνίστασθαι O¹ corr. O² ||
 27 δύνασθαι add ante φάσκοντες L || ἢ post πάντως om. M

ἢ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν ὥς τὴν μελαγχολίαν. ἐπιμέμνηται
 δ' ἐνταῦθα καὶ τῶν ὥρῶν τοῦ ἔτους, ὑγρὸν μὲν καὶ ψυχρὸν
 εἶναι τὸν χειμῶνα φάσκοντες, ξηρὸν δὲ καὶ θερμὸν τὸ θέρος
 καὶ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν τὸ φθινόπωρον, εἵκρατον δ' ἅμα καὶ
 5 θερμὴν καὶ ὑγρὰν ὥραν εἶναι φασὶ τὸ ἔαρ. οὕτω δὲ καὶ τῶν
 ἡλικιῶν τὴν παιδικὴν εἵκρατον θ' ἅμα καὶ θερμὴν καὶ ὑγρὰν
 εἶναι φασιν. δηλοῦσθαι δὲ τὴν εἵκραςίαν αὐτῆς νομίζουσι
 καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς φύσεως ἐρρωμένων τηνικαῦτα μάλιστα.
 καὶ μὲν δὴ καὶ τὸν θάνατόν φασιν εἰς ξηρότητα καὶ ψύξιν
 10 ἄγειν τὰ τῶν ζώων σώματα. καλεῖσθαι γοῦν ἀλίβαντας τοὺς
 νεκροὺς ὥς ἂν οὐκέτι λιβάδα καὶ ὑγρότητα κεκτημένους
 οὐδεμίαν, ἐξατμισθέντας θ' ἅμα διὰ | τὴν ἀποχώρησιν τοῦ 523
 θερμοῦ καὶ παγέντας ὑπὸ τῆς ψύξεως. ἀλλ' εἶπερ ὁ θάνατος,
 φασί, τοιοῦτος, ἀναγκαῖον ἤδη τὴν ζωὴν, ὥς ἂν ἐναντίαν
 15 οὔσαν αὐτῷ, θερμὴν τ' εἶναι καὶ ὑγρὰν καὶ μὴν εἶπερ ἡ
 ζωὴ, φασί, θερμὸν τι χρῆμα καὶ ὑγρόν, ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν
 ὁμοιοτάτην αὐτῇ κράσιν ἀρίστην ὑπάρχειν· εἰ δὲ τοῦτο, παντί που
 δῆλον, ὥς εἵκρατοτάτην, ὥστ' εἰς ταῦτό συμβαίνειν ὑγρὰν καὶ
 θερμὴν φύσιν εἵκράτω καὶ μηδὲν ἄλλ' εἶναι τὴν εἵκραςίαν ἢ
 20 τῆς ὑγρότητός τε καὶ θερμότητος ἐπικρατούσης. οἱ μὲν δὴ
 τῶν ἀμφὶ τὸν Ἀθηναίων λόγοι τοιοῦδε. δοκεῖ δὲ πως ἡ αὐτὴ
 δόξα καὶ Ἀριστοτέλους εἶναι τοῦ φιλοσόφου καὶ Θεοφράστου
 γε μετ' αὐτόν καὶ τῶν Στωϊκῶν, ὥστε καὶ τῷ πλήθει τῶν
 μαρτύρων ἡμᾶς δυσωποῦσιν. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν Ἀριστοτέλους,
 25 ὅπως ἐγίγνωσκεν ὑπὲρ θερμῆς καὶ ὑγρᾶς κράσεως, ἴσως
 ἂν, εἰ δεηθείην, ἐπὶ προήκοντι τῷ λόγῳ δείξαιμι· δοκοῦσι γάρ
 μοι παρακούειν αὐτοῦ.

Cap. IV. Τὸ δέ γε νῦν ἔχον πειράσομαι πρῶτον | ἐν- 524
 δείξασθαι τοῖς λέγουσι ταῦτα, πῇ ποτε σοφίζονται σφῆς αὐτούς,

2 ἐντεῦθεν O || ψυχρὸν μὲν καὶ ὑγρὸν M || 5 θερμὸν M || εἶναι φασί
 LMV καλοῦσι O || 6 τε ἅμα LMV τε O (om. ἅμα) || ὑγρὰν καὶ θερμὴν
 L || 8 ἐρρωμένην M || 10 τῶν ζώων τὰ σώματα V || 11 οὐκέτι LMV
 μηκέτι O || 12 τε ἅμα LV ἅμα MO || 14 ἔστι τοιοῦτος V || 15 οὔσαν LM
 ὑπάρχουσαν OV || 16 φασί om. M add. P || post ὑγρόν add. ἔστιν OV
 om. LM || 17 δῆλον παντί που M || 18 εἵκρατοτάτην L¹ εἵκρατοτάτη L² ||
 ταῦτόν P || 19 φύσιν] φασίν M || 20 τῆς ante ὑγρότητος om. LO || κρα-
 τούσης O || δὴ περὶ τῶν L || 25 θ. τε καὶ ὁ. M || 26 δεηθείην codd. δεη-
 θεῖη Ch. || προσήκοντι M προήκ. P || 28 ἔχον LV εἶναι MO || πρῶτον
 om. V

εἴτ' ἐφεξῆς ἀποδείξαι τὸν ἅπαντα λόγον εἰς ἓν ἀθροίσας κεφάλαιον. ὅτι μὲν δὴ τὸ ἔαρ οἴονται θερμὸν εἶναι καὶ ὑγρὸν ἄμα καὶ εὐκρατον, ἐνταῦθα σοφίζονται προφανῶς. οὔτε γὰρ ὑγρὸν ὡς ὁ χειμῶν οὔτε θερμὸν ὡς τὸ θέρος, ὥστ' οὐδέτερον ἀμέτρως. ἀμετρίας δ' ἦν ἕκαστον τῶν τοιούτων ὀνομάτων καὶ κατ' αὐτοὺς ἐκείνους δηλωτικόν. ἐσφάλησαν δὲ διχῶς, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ βούλεσθαι πάντως ἐν ταῖς ὥραις εὐρεῖν τὴν τετάρτην συζυγίαν τῶν κράσεων, ἔπειτα δ' ἐκ τοῦ θερμότερον ἢ κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ ὑγρότερον ἢ κατὰ τὸ θέρος ὑπολαμβάνειν ὑπάρχειν τὸ ἔαρ. ἀλλ' οὔτ' ἀναγκαῖον ἐν ταῖς ὥραις ὑποτίθεσθαι τὴν τετάρτην συζυγίαν τῶν κράσεων, εἰ μὴ καὶ φαίνοιτο, καὶ τὸ παραβάλλειν αὐτὸ ταῖς ἐκατέρωθεν ὥραις οὐδὲν μᾶλλον ὑγρὸν καὶ θερμὸν ἢ ξηρὸν ἀποδείξει καὶ ψυχρόν. εἰ μὲν γὰρ ἀμετρίας ἐστὶν ὀνόματα τὸ θερμὸν καὶ τὸ ὑγρὸν, οὐκ ἀληθεύεται κατ' αὐτούς· σύμμετρον γὰρ ἐν ἅπασιν τὸ 15
525 ἔαρ. εἰ δ' ὅτι θέρους μὲν ἐστὶν ὑγρότερον, χειμῶνος δὲ θερμότερον, ὑγρὸν ἐστὶ καὶ θερμόν, οὐδὲν ἥττον αὐτὸ ψυχρόν καὶ ξηρὸν νομίζεσθαι προσήκει, διότι θέρους μὲν ἐστὶ ψυχρότερον, χειμῶνος δὲ ξηρότερον. ἢ τίς ἀποκλήρωσις, ἐν μὲν τῶν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως ἀπὸ τοῦ χειμῶνος, ἐν δ' ἀπὸ τοῦ θέρους λαμβάνειν; ἐν ἐκατέροις γὰρ ἀμφοτέρων διαφέρειν οὐκ ἐξ ἡμίσεος ὀφείλει τὴν παραβολὴν ἀλλ' ὀλόκληρον ἴσχειν. καὶ μὴν εἴπερ οὕτω γίγνοιτο, τὰναντία φήσομεν ὑπάρχειν αὐτό. θερμὸν μὲν γὰρ ἔσται καὶ ξηρόν, εἰ τῷ χειμῶνι, ψυχρόν δ' αὖ καὶ ὑγρόν, εἰ τῷ θέρει παραβάλλοιτο. κατ' οὐδετέραν 20
οὖν τῶν παραβολῶν ὀλοκλήρως γιγνομένην ὑγρὸν ἔσται καὶ θερμόν. εἰ δ' ἔξεστιν ἐκείνοις ἐξ ἐκατέρας αὐτῶν ἡμῖν λαβοῦσιν ὑγρὸν ἀποφαίνειν αὐτὸ καὶ θερμόν, ἐξέσται δήπου καὶ ἡμῖν

1 ἀποδείξαι V ἀποδείξαίμι L ἐπιδείξαι M O || 3 ἄμα] ἄλλως M εἶναι V || ἐνταῦθα LMV ἐντεῦθεν O || 4 ὁ γ. codd. ὁ om. Ch || 6 ἐσφάλησαν δὲ δ. LM διχ. δὲ ἐσφ. O V || 8 δὲ καὶ ἐκ L || καὶ add. ante θερμότερον O om. LMV || 9 ὑγρότατον M || ὑπολαμβάνειν L om. cett. || 10 τὸ ἔαρ LMV αὐτό O || 11 τῶν κράσεων om. V || 13 ξηρὸν ἀπ. κ. ψυχρόν L ψ. ἀπ. κ. ξ. cett. || 14 ὄνομα M || τὸ θερμόν κ. τὸ ὑγρὸν L τὸ θ. κ. ὑ. MV τὸ ὑ. κ. τὸ θ. O || 15 καθ' ἑαυτούς L || 20 ἀπὸ] τῶν ἀπὸ L ἀπὸ om. M || 21 ἐκατέροις L ἐκατέραις cett. || 22 ἡμίσεος LM OV ἡμίσεως PA || μεταβολὴν MA παραβολὴν P ut codd. cett. || 23 οὕτω LV οὕτως A || αὐτό L αὐτῷ cett. || 25 παραβάλλοις M || 26 οὖν] δὲ M || ὑγρὸν ἔσται κ. θ. LMV ὑ. κ. θ. ἔσται O || 27 ἔξεστιν] ἐξέσται LM

ἐπὶ θάτερον ἤμισυ μετελθοῦσι ξηρὸν καὶ ψυχρὸν ἀποφῆναι,
ξηρὸν μὲν ὡς πρὸς τὸν χειμῶνα, ψυχρὸν δ' ὡς πρὸς τὸ
θέρος. ἅπαντ' οὖν οὕτως ἔσται τὸ ἔαρ, ὑγρὸν καὶ ξηρὸν καὶ
ψυχρὸν καὶ θερμόν. ἀλλ' οὐδὲ | κατ' αὐτοὺς ἐκείνους οἷόν 526
5 τ' ἐστὶν ἐν ἐνὶ καὶ ταῦτα πράγματι τὰς τέσσαρας ἐπικρατῆσαι
ποιότητας. οὐκ οὐτε θέρει παραβάλλειν οὐτε χειμῶνι τὸ
ἔαρ, ἀλλ' αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ σκοπεῖσθαι δίκαιον. οὐδὲ γὰρ
οὐδὲ τὸν χειμῶνα διὰ τοῦτο λέγομεν ὑγρὸν εἶναι καὶ ψυχρὸν,
ὅτι τῶν ἄλλων ὥρων ἔστιν ὑγρότατός τε καὶ ψυχρότατος,
10 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἄλλως αὐτῷ συμβέβηκεν· ὅτι δὲ πλεονεκτεῖ
κατ' αὐτὸν ἢ μὲν ὑγρότης τῆς ξηρότητος, ἢ δὲ ψυχρότης τῆς
θερμότητος, διὰ τοῦθ' ὑγρὸς καὶ ψυχρὸς εἶναι λέγεται. κατὰ
ταῦτά δὲ καὶ τὸ θέρος, ὅτι καὶ τούτῳ τὸ μὲν ὑγρὸν ἀπολείπεται
τοῦ ξηροῦ, τὸ δὲ ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ, διὰ τοῦτο θερμόν
15 εἶναι λέγεται καὶ ξηρόν. καὶ γὰρ καὶ δίκαιον ἐκ τῆς οἰκείας
φύσεως ἐκάστην τῶν ὥρων ἐξεταζομένην, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἄλλην
τινὰ παραβαλλομένην ἢ θερμὴν ἢ ψυχράν ἢ ξηράν ἢ ὑγρὰν
ὀνομάζεσθαι. καὶ δὴ καὶ σκοπομένῳ σοι κατὰ τάδε φανεῖται
τὸ ἔαρ ἀκριβῶς μέσον ἀπασῶν τῶν ὑπερβολῶν. οὐτε γὰρ ὡς
20 ἐν χειμῶνι πλεονεκτεῖ τὸ ψυχρὸν | ἐν αὐτῷ τοῦ θερμοῦ οὐθ' 527
ὡς ἐν θέρει πλεονεκτεῖται. κατὰ ταῦτά δὲ καὶ ξηρότητός τε
καὶ ὑγρότητος ἰσομοιρία τίς ἐστιν ἐν αὐτῷ μήθ' ὡς ἐν θέρει
κρατοῦντος τοῦ ξηροῦ μήθ' ὡς ἐν χειμῶνι τοῦ ὑγροῦ καὶ
διὰ τοῦτ' ὀρθῶς εἴρηται πρὸς Ἱπποκράτους· ἦρ δὲ ὑγιεινύτατον
25 καὶ ἥκιστα θανατωδές. ἀλλὰ καὶ τὸ φθινόπωρον ἥτιον μὲν

2 ψυχρὸν μὲν ὡς πρὸς τὸ θέρος, ξηρὸν δὲ ὡς πρὸς τὸν χειμῶνα M ||
3 ὑγρὸν κ. ξ. κ. θ. κ. ψ. LV ὑ. κ. ξ. θ. κ. ψ. M ὑ. ξ. θ. ψ. O omissa
καὶ vocula; usitatum verborum ordinem ψυχρὸν κ. θ. restitui „ 5 τίς
L || 6 οὐκ οὐν LM || παραβάλλειν LMV παραβάλλειν O 7 ἑαυτὸ L αὐτό O αὐτό
M || verba οὐδὲ γὰρ usque ad ὡς ἐν χειμῶνι τοῦ ὑγροῦ excerpts. Orib. IX
2, 1—4. || 9 ἔστιν om. V || ὑγρότατός τε κ. ψ. ἔστιν M ὑ. τε κ. ψ. V ὑ.
ἔστι κ. ψ. L τε om. O || 10 ἄλλως LM καὶ ἄλλως OV || 11 κατ' αὐτόν
ἐν αὐτῷ L || 12 ὑ. κ. ψ. εἶναι LMV ψ. εἶναι κ. ὑ. O || 13 ταῦτά Orib.
ταῦτα LMV ταυτό O || 15 καὶ γὰρ καὶ L Orib. κ. γ. cett. || οἰκείας | ἰδίαις
V Orib. || 16 ἀλλὰ μὴ LMV οὐ O || 17 ἢ ante θερμὴν om. L || 19 ἀκρι-
βῶς om. M || μέσον codd. μεστων Ch || 21 πλεονεκτεῖται | πλεονεκτεῖ τὸ
ξηρὸν τοῦ ὑγροῦ M V || ταῦτά V ταῦτα LMO || καὶ ante ξηρότητος om. V ||
ὑγρότητος καὶ ξηρότητος L || 23 καὶ LMV om. O 24 Hipp. aphor. III
9 (t. IV 488 L.) || ἔαρ M

ἢ τὸ θέρος θερμόν, ἦτον δ' ἢ ὁ χειμὼν ψυχρόν. ὥστι
 ταύτη μὲν οὔτε θερμόν ἀπλῶς οὔτε ψυχρόν, ἀμφοτέρω
 γὰρ ἐστι, καὶ οὐδέτερον ἄκρως. ἕτερον δέ τι πρόσκειται
 αὐτῷ κακόν, ὅπερ ἐπεσημύνατο καὶ Ἰπποκράτης ἐν
 ἀφορισμοῖς εἰπὼν· ὁκότιαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὅτε μὲν
 θάλλος, ὅτε δὲ ψυχὸς ποιήῃ, φθινοπωρινὰ τὰ νοσήματα
 προσδέχεσθαι χρή.¹ καὶ τοῦτό γ' ἐστὶ τὸ μάλιστα νοσῶδες
 ἐργαζόμενον τὸ φθινόπωρον, ἢ ἀνωμαλία τῆς κρύσεως. οὐκ
 ὁρθῶς οὖν εἴρηται ψυχρόν καὶ ξηρόν, οὐ γὰρ ἐστὶ ψυχρόν
 αὐτὸ καθ' αὐτὸ θεωρούμενον, ὥσπερ ὁ χειμὼν, ἀλλὰ τοῦ θέρους²
 528 παραβαλ | λόμενον ἐκείνου ψυχρότερον. οὐ μὲν οὐδ' ὁμαλῶς
 εἴκρατον, ὡς τὸ ἔαρ, ἀλλ' ἐν τούτῳ δὴ καὶ μάλιστα διενέροχεν
 ἐκείνης τῆς ὥρας, ὅτι τὴν εὐκρασίαν τε καὶ τὴν ὁμαλό-
 τητα διὰ παντός ἴσην οὐ κέκτεται. πολὺ γὰρ θερμώτερόν
 ἐστὶ κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἢ κατὰ τὴν ἑω τε καὶ τὴν³
 ἑσπέραν. ὑγρότης δὲ καὶ ξηρότης οὐκ ἀκριβῶς μὲν ἐστὶ
 μέσον, ὡς τὸ ἔαρ, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ξηρότερον ῥέπει. λείπε-
 ται δὲ καὶ τούτῳ τοῦ θέρους, οὐ μὲν τοσοῦτόν γ'
 ὅσον θερμότητι. δῆλον οὖν, ὡς οὐδὲ τὸ φθινόπωρον ἀπλῶς
 οὕτω ῥητέον, ὡς ἐκεῖνοι λέγουσι, ψυχρόν τ' εἶναι καὶ ξηρόν⁴
 ἄκρως μὲν γὰρ οὐδέτερόν ἐστιν, επικρατεῖ δ' ἐν αὐτῷ τὸ ξηρόν
 τοῦ ὑγροῦ καὶ δικαίως ἂν λεχθείη ταύτη μὲν ξηρόν, ἐν δὲ
 τῇ κατὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα διαφορᾷ μικτόν ἐξ ἀμφοῖν
 καὶ ἀνώμαλον. ὥστ' εἴπερ τὰς τέταρας συζυγίας τῶν κρύσεων
 εἰς τὰς τέταρας ὥρας διανεῖμαι σπουδάζουσιν, ἴστωσαν οὐ μόνον⁵
 ἦρι κακῶς προσάπαντες ὑγρότητα καὶ θερμότητα κρύσεως,

1 ὁ om. MV | 3 ἕτερον] cf. Orib. IX 2, 5 || τι om. L | 4 Hipp.
 aphor. III 4 (t. IV 486 L.) Gal. XVII 2, 568 || 5 ἀφορισμοῖς M || εἰπὼν
 eodd. λέγων A || 6 ποιήῃ OV ποιῇ L ποιῇ M γίγνηται B || 7 γρή] δεῖ L ||
 γ' M γε LV om. O || 9 τὸ ψυχρόν M || 10 ἑαυτὸ V || 12 ἐν τούτῳ δεῖ, κα-
 μάλιστα LMV δεῖ μάλιστα τούτῳ O || 13 τὴν ante ὁμαλότητα om. P
 14 πολὺ] cf. Orib. IX 2, 5 || 15 τὸ add. ante κατὰ L bis || 16 ὑγρότης
 δ. κ. ξηρότης L ὑγρότης δ. κ. ξηρότης O ὑγρότατον καὶ (δε γε καὶ V)
 ξηρότατον MV | οὐκ ἀκρ. μὲν ε. μ. ὡς τ. ε. LM οὐκ ἀκρ. μὲν ε. ὡς τ. ε.
 μέσον V μέσον οὐκ ἐστὶν ἀκρ. ὡς τ. ε. O || 20 οὕτω LV οὕτως M() | τ'
 om. M || 21 ἄκρως μὲν] cf. Orib. IX 2, 4 || 23 post ψυχρότητα add. τῆς
 κρύσεως V || 24 ὥστ'] cf. Orib. IX 2, 5 || τέταρας eodd., item paulo
 infra. || 25 σπουδάζουσιν LMV σπεύδουσιν O || 26 προσάπαντες Orib. ||
 κρύσεως om. LP

ἀλλὰ καὶ φθινοπώρῳ ψυχρότητα καὶ ξηρότητα. | καίτοι γ', 529
 εἰ καὶ τοῦτο συνεχωρεῖτο ξηρὸν εἶναι καὶ ψυχρόν, οὐκ ἦν
 ἀναγκαῖον εὐθέως ὑγρὸν εἶναι καὶ θερμὸν τὸ ἔαρ. οὐ γὰρ εἰ
 τέταρες αἱ πᾶσαι συζυγίαι κρᾶσεών εἰσιν ἀμέτρων, ἤδη καὶ
 5 πᾶσας ἀναγκαῖον εἰς τὰς τέταρας ὥρας νενεμηθῆναι. ἀλλ' εἶπερ
 ἄρα τάξις τίς ἐστὶν ἐν ταῖς κόσμῳ καὶ κατὰ τὸ βέλτιον, οὐ τὸ
 χεῖρον ἅπαντα κεκόσμηται, πιθανώτερον ἦν, εὐκράτους μὲν τὰς
 πλείους ὥρας γίνεσθαι, μίαν δ' ἐξ αὐτῶν, εἶπερ ἄρα, τὴν
 δύσκρατον· οἱ δὲ τοῦναντίον ἐπιδείξαι σπεύδουσιν, ὥς οὐδε-
 10 μία τῶν ὥρῶν ἐστὶν εὐκρατος, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἐν αὐταῖς
 ἐπικρατεῖ νῦν μὲν τὸ ψυχρόν, αὐθις δὲ τὸ θερμόν, καὶ νῦν
 μὲν, εἰ τύχοι, τὸ ξηρόν, αὐθις δὲ τὸ ὑγρόν. ἐγὼ δὲ τοσοῦτον
 ἀποδέω ἢ θερμόν καὶ ὑγρὸν ἀποφαίνειν τὸ ἔαρ, ἢ ὅ τί περ
 ἂν εὐκρατον ἦ, θερμόν καὶ ὑγρὸν εἶναι συγχωρεῖν, ὥστε πᾶν
 15 τοῦναντίον ἀποφαίνομαι χειρόστην εἶναι κατάστασιν κρᾶσεως
 τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος τὴν θερμὴν καὶ ὑγρὰν, ἣν ἐν
 μὲν ταῖς ὥραις οὐκ ἂν εὖροις ὅλως, ἐν δὲ ταῖς νοσώδεσι καὶ 530
 λοιμώδεσι καταστάσεσιν ἐνίοτε συμπίπτει, καθάπερ πον καὶ
 Ἱπποκράτης ἐμνημόνευσε λέγων· ὕεν ἐν καύμασιν ὕδατι λάβρῳ
 20 δι' ὅλου· τοῦτο γὰρ ἰδιὸν ἐστὶν ὑγρᾶς καὶ θερμῆς καταστάσεως
 ὕειν συνεχῶς ἐν καύμασιν. εἰ δ' ἦτοι μόνον εἴη καῦμα,
 καθάπερ ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος θέρους, ἢ ὕοι μὲν ἀλλ'
 ἐν κρύει, καθάπερ ἐν χειμῶνι, θερμὴν καὶ ὑγρὰν οὐχ οἷόν τε
 τὴν τοιαύτην εἶναι κατάστασιν. ἄρ' οὖν ἄνοσον ἐκεῖνο τὸ θέρος,
 25 ἐν ᾧ, φησὶν, ὕεν ἐν καύμασιν ὕδατι λάβρῳ δι' ὅλου; καὶ μὴν

1 ξηρότητα κ. ψ. M |, 2 καὶ om. L || συγκεχώρηται V || ψυχρόν εἶναι
 κ. ξ. L || 4 κρᾶσεών εἰσιν ἀμ. LM κρ. ἀμ. εἰσιν V τῶν κρ. ἀμ. εἰσιν O
 καὶ add. LMV om. O || 5 ἀναγκαῖον om. L || 6 τίς om. MV || οὐ τὸ
 LMV οὐ κατὰ τὸ O || 7 πιθανώτατον MV || 8 γίνεσθαι M γιν. LV
 γεγενῆσθαι O || 9 οἱ δὲ LM οἱ δέ γε O || ἐπιδείξαι LMV ἀποδ. O || 11 ψυχρόν,
 αὐθις δ. τ. θ. LMV θ. αὐ. δ. τ. ψ. O || 12 μὲν om. M || τύχοι V τύχη
 cett. || verba ἐγὼ δὲ usque ad συμπίπτει excerpta. Orib. IX, 2, 6 ||
 13 ἢ LV om. O τοῦ O || θερμόν κ. ὕ. LMV ὕ. κ. θ. O || 16 ἡμᾶς
 LMV om. O || 17 καὶ LMV τε καὶ O || 18 συμπίπτουσιν LM συμπίπτειν
 O || 19 Ἱπποκράτης codd. ὁ Ἱππ. A; cf. Hipp. Epid. II 1, 1 (t. V
 72 L.) || καύμασιν L¹ καύμασιν L² || λάβρῳ codd. λάβρῳ K || 20 ἰδιὸν ἐστὶν
 LM ἐστὶν ἰδιὸν O || θερμῆς κ. ὕ. L || ἐστὶν post ὑγρᾶς colloc. V || 21 τὸ
 ὕειν M || 32 ὕοι scripsi; ὕει codd. || 24 τοιαύτην] αὐτὴν L || κατάστασιν
 εἶναι L || 25 φησὶν ὁ Ἱπποκράτης LP φησὶν ἰ. M || ὕειν L ὕει M || λάβρῳ
 codd. λάβρῳ K

ἄνθρωκας ἐν τούτῳ γενέσθαι διηγείται, σαπέντων δηλονότι
 τῶν ἐν τῷ σώματι περιττωμάτων καὶ τινας ἰχῶρας θερμοὺς
 καὶ ὑγροὺς ἀμέτρως γεννησάντων. εἴση δ' ἐξ αὐτῆς τῆς
 ῥήσεως, εἰ πᾶσαν αὐτὴν σοι παραγράψαιμι, τόνδε τὸν τρόπον
 ἔχουσιν· ἄνθρωκες ἐν Κρανῶνι θερινοί. ἕν ἐν καύματι
 ὕδατι λάβρω δι' ὅλου. ἐγίνοντο δὲ μᾶλλον νότιω καὶ ὑπεγίνοντο
 μὲν ὑπὸ τὸ δέρμα ἰχῶρες. ἐγκαταλαμβανόμενοι δ' ἐθερμαίνοντο
 531 καὶ κνησμὸν ἐνεποίεον· εἴτα φλύκταιναι ὥσπερ πυρίκαυστοι |
 ἐπανίσταντο καὶ ὑπὸ τὸ δέρμα καίεσθαι ἐδόκεον'. ἀλλ' ἐνταῦθα
 μὲν ὡς ἂν μιᾶς ὥρας μετακοσμηθείσης ἦττον τὸ κακόν. εἰ¹⁰
 δὲ δύο ἢ τρεῖς ὑπαλλαχθεῖεν ἢ καὶ σύμπαν τὸ ἔτος ὑγρὸν
 καὶ θερμὸν γένοιτο, μέγιστον ἀνάγκη συμπεσεῖν οἷτω λοιμόν,
 οἷον ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ἐπιδημιῶν διηγείται. παραγράφω δὲ
 πρῶτα μὲν ἃ περὶ τῆς τῶν ὥρῶν ἀκοσμίας εἶπεν, ἐφεξῆς δὲ
 καὶ τὰ περὶ τῆς ἐπιγενομένης φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων. ἐν¹⁵
 ἅπασιν δ' αὐτοῖς προσέχειν σε τὸν νοῦν ἀκριβῶς ἀξιῶ καὶ
 σκοπεῖσθαι πρῶτον μὲν, ὁποῖόν τι πρᾶγμα θερμὴ καὶ ὑγρὰ
 κρᾶσις ἐστίν, ὡς οὐδὲν ἦρι παρόμοιον, εὐκράτῳ χρήματι·
 δεύτερον δ' ὡς ἀναγκαῖον ἐν αὐτῇ σήπεσθαι πάντα. ἄρχεται
 μὲν οὖν ὁ Ἱπποκράτης τῆς διηγήσεως ὧδε· ἔτος νότιον,²⁰
 ἔπομβρον, ἄπνοια διὰ τέλεος'. εἴτα τούτοις ἐπιφέρει τὰ κατὰ
 μέρος ἀπάσης τῆς καταστάσεως, ὄμβρους πολλοὺς ἐν θερμῇ
 καὶ νοτιά καταστάσει γενέσθαι γράφων, εἰτ' αὖθις ἐπὶ τέλει
 τὸν σύμπαντα λόγον εἰς ἓν κεφάλαιον ἀγαγὼν οὕτω φησί·
 532 ἔγενομένου δὲ τοῦ ἔτους ὅλου | νοτίου καὶ ὑγροῦ καὶ μαλακοῦ' ²⁵
 τάδε καὶ τάδε συνέπεσεν, ἃ σύμπαντα μὲν γράφειν ἐν τῷδε
 τῷ λόγῳ μακρόν. ἔνεστι δὲ τῷ βουλομένῳ λαβόντι τὸ τρίτον

1 τούτῳ LMV αὐτῷ O || 2 ὑγροὺς κ. θ. M || 4 σοι om. MV ||
 5 καύματι V || 6 λάβρω codd. || ἐγίνοντο M ut semper || ὑπογίνονται
 MV || 7 δὲ θερμαίνονται V || 8 ἐνεποιέουν M ἐμποιέουσι V || φλυκτένες M
 φλυκταίνες V || 9 ἐξανίσταντο M ἀνίσταντο V || 11 ἢ καὶ M || 14 πρῶτα
 LMV πρῶτον O || 15 ἐπιγενομένης LOP γενομένης V περὶ τῆς τῶν ὥρῶν
 νομένης (sic) M || τῶς ἀνθρώποις L || 16 ἀκριβῶς om. M ἀξιῶ ἀκριβῶς L ||
 18 καὶ ὡς V || παρόμοιον M || 20 Hipp. Epid. III 3, 2 (t. III 66 L.)
 Galen. XVII 1, 647 || τῆς om. V || τὴν μὲν ἔτος L τὴν δὲ τὸ ἔτος V τὴν
 δ' ἔτος M || 23 καταστάσει] κράσει MV || ἐπὶ τέλει post ἐν colloc. O ||
 24 συναγαγὼν V fort. ἀναγαγὼν. || οὔτω φησί LMV οὕτως O || 25 Hipp.
 Epid. III 3, 2 (III 66 L.) || ὅλου φησί O || ἐννοτίου M || 26 σύμπαντα LMV
 σύμπαντα O || γράφειν LM ἀναγράφειν OV

τῶν Ἑπιδημιῶν ἀναγιγνώσκειν τὰ κατὰ μέρος εἰς ἓν ἅπαντα
 κεφάλαιον ἀναγόμενα, σηπεδόνα μεγίστην, ἧς καὶ αὐτῆς ὀνο-
 μαστὶ πολλάκις ὁ Ἱπποκράτης ἐπιμέμνηται, ποτὲ μὲν ὠδίπῳς
 λέγων· ἦν δὲ καὶ τὸ ῥεῦμα τὸ συνιστάμενον οὐ πύρρ' ἔκελον,
 5 ἀλλὰ σηπεδῶν τις ἄλλη καὶ ῥεῦμα πολὺ καὶ ποικίλον· ποτὲ
 δὲ πάλιν ὠδί· καὶ ἐν αἰδοίοισιν ἀνθρακες οἱ κατὰ θέρος καὶ
 ἄλλα, ἃ σῆψις καλέεται, καὶ ὡς ἐκ τῆς σήψεως ταύτης πολλοῖς
 μὲν βραχίων καὶ πῆχυς ὅλος ἀπερρύνῃ, πολλοῖς δὲ μηρὸς ἢ
 τὰ περὶ κνήμην ἀπειριλοῦτο καὶ πούς ὅλος. ἀλλὰ καὶ σαρκῶν
 10 καὶ ὀστέων καὶ νεύρων ἐκπτώσεις ἐγίγνοντο μεγάλαι. καὶ
 ὅλως οὐδὲν ἔστιν εἶρεῖν ὧν ἔγραψε παθημάτων, ὃ μὴ σηπεδόνος
 ἔκγονον ὑπάρχει, δεόντως. οὔτε γὰρ ὑπὸ ξηροῦ τι σήπεσθαι
 πέφυκεν οὐθ' ὑπὸ ψυχροῦ. μάθοις δ' ἂν, εἰ θεάσαιο τὰ τε
 κρέα καὶ τὰλλα σύμπαντα τὰ πρὸς τῶν | ἀνθρώπων ταρι- 533
 15 χεύόμενα, τὰ μὲν ἁλσί, τὰ δ' ἄλμῃ, τὰ δ' ὀξει, τὰ δ' ἄλλῳ
 τινὶ τῶν ξηραινόντων σκευαζόμενα. μάθοις δ' ἂν καλῶς καὶ
 ὡς ἐν τῷ βορρᾷ, ξηρῷ καὶ ψυχρῷ τὴν φύσιν ὑπάρχοντι
 ἄσηπτα μέχρι πλείστον διαμένει πάντα· σήπεται δ' ἐτοίμως
 ἐν νοτίαις καταστάσεσιν. ἔστι γὰρ οὖν καὶ οὗτος ὁ ἄνεμος
 20 ὑγρὸς καὶ θερμός. ὥστε πᾶν τοῦναντίον ἡμεῖς ἀποφαινόμεθα
 τοῖς ὑγρὸν καὶ θερμὸν ὑπολαμβάνουσιν εἶναι τὸ ἔαρ. οὔτε
 γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν οὐθ' ὑγιεινὸν ἂν ἦν, εἴπερ ἦν τοιοῦτον.
 οἱ δὲ καὶ τοιοῦτον εἶναι φασιν αὐτὸ καὶ διὰ τοῦθ' ὑπάρχειν
 ὑγιεινόν, ἐν ἀμφοτέροις ἀμαρτάνοντες, ὅσα τε ταῖς αἰσθήσεσιν
 25 ἔνεστι διαγνῶναι καὶ ὅσα τῷ λόγῳ διασκέψασθαι. ταῖς μὲν
 γὰρ αἰσθήσεσιν ἔνεστιν ἐναργῶς μαθεῖν εὐκρατον ἀκριβῶς

2 κέρ. ἅπαντα ἂν. L || αὐτὸς LV || ὁ Ἱππ. ὀνομαστὶ πολλ. M || 4 Hipp.
 Epid. III 2, 4 (t. III 72 L.) || 5 ποτὲ L ὅτι cett. || 6 Hipp. Epid.
 III 2, 7 (t. III 84 L.) || αἰδοίοις M || 7 πολλοῖς LMO πολλοῖσι K ||
 8 ὅλος LP ὅλως cett. || πολλοῖς LM πολλοῖσι O ἄλλοις V || 9 τὴν κνήμην
 MO τὴν om. LV || σαρκῶν κ. ὀστέων LMV δ. κ. σ. O || 10 post νεύρων
 add. καὶ ἄρθρων MO om. LV || 12 ἔκγονον LMV ἔγγονον O || τοῦ
 ξηροῦ O τοῦ om. LMV item ante ψυχροῦ || 14 τὰλλα L τὰλλα O || 16 post
 σκευαζόμενα add. καλῶς O om. cett. || δ' ἂν καλῶς LMV δὲ O || 17 ἐν
 om. M || φύσιν] κρᾶσιν L || 18 πλείστον LMV πολλοῦ V || 19 ἐν νοτίαις
 LMV ταῖς νοτ. O || δὴ pro οὖν M || οὖν καὶ om. L || οὗτος post θερμός
 colloc. M || 20 θερμός κ. ὑγρ. L || 22 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch, item
 paulo infra bis || ἦν post ἂν om. M || 23 δὲ γε MOV || ὑπάρχειν ὑγ.
 LMV ὑγ. ὑπ. O

αὐτό, τῷ λόγῳ δ' ἐξενρεῖν, ὥς διὰ τοῦτ' ἐστὶν ὑγιεινόν, διότι
 μηδὲν ἐπικρατεῖ τῶν τεττάρων. εἰ δέ γ' ἦτοι τὸ θερμὸν
 ἐπεκράτει πολλῷ τοῦ ψυχροῦ ἢ τὸ ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ, σηπεδόνων
 534 τ' ἂν ἦν εὐφορον οὕτω καὶ πασῶν τῶν ὥρῶν | νοσωδέστατον.
 ἀλλ' ἢ τῆς τῶν τεττάρων κράσεως ἰσομοιρία τῆς τ' εὐκρασίας
 αὐτοῦ καὶ τῆς ὑγιείας αἰτία. πόθεν οὖν ἐπῆλθέ τιςιν ἰατροῖς
 τε καὶ φιλοσόφοις ὑγρὸν καὶ θερμὸν ἀποφήνασθαι τὸ ἕαρ;
 ἐκ τοῦ βουλευθῆναι δηλονότι τὰς τέτταρας συζυγίας τῶν κράσεων
 εἰς τὰς τέτταρας ὥρας διανεῖμαι. τοῦτο δ' αὐτὸ πάλιν ἐκ τοῦ
 παραλιπεῖν τὴν πρώτην ἀπασῶν, τὴν εὐκρατον, ἐγένετο. καὶ 10
 γὰρ οὖν καὶ διαιτημάτων καὶ φαρμάκων ὑπάντων τε τῶν
 ὄντων εἰς τὰς τέτταρας ταύτας συζυγίας ἀνάγουσι τὰς διαφοράς.

Cap. V. Ὡς καὶ δῆλον, εἰς ὅσον οἱ περὶ φύσεως λογισμοὶ
 σφαλέντες τῆς ἀληθείας εἰς τὰς ἰάσεις βλάπτουσι καὶ βέλτιόν
 ἐστὶ δυοῖν θάτερον, ἢ μηδ' ὅλως ἄπτεσθαι τῶν τοιούτων 15
 λόγων, ἀλλ' ἐπιτρέψαι τῇ πείρᾳ τὸ πᾶν, ἢ πρότερον ἐν τῇ
 λογικῇ θεωρίᾳ γυμνάσασθαι. τὸ δὲ μήτε τῇ πείρᾳ προσέχειν
 τὸν νοῦν ἐπιχειρεῖν τε θεωρίᾳ φυσικῇ πρὸ τοῦ τὸν λογισμόν,
 ᾧ μέλλοιμεν εὐρίσκειν αὐτήν, ἀσκῆσαι πρεπόντως εἰς τὰ
 535 τοιαῦτ' ἀναγκαῖον ἀπάγειν | σοφίσματα, καὶ περὶ τε τῶν
 φαινομένων ὥς ἀναισθήτους ἀναγκάζει διαλέγεσθαι μάρτυρά
 τε καλεῖν Ἀριστοτέλην παρακούοντας ὧν διδάσκει. πολλαχῶς
 γὰρ ἐκεῖνος οἶδε καὶ τὸ θερμὸν λεγόμενον καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ
 τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν· οἱ δ' οὐκ ἀκούουσιν αὐτοῦ πολλαχῶς
 ἀλλ' ὡσαύτως αἰεὶ. καὶ μὲν δὴ καὶ ὥς οὐ ταῦτόν ἐστιν ἢ 20
 οἰκείῳ τινὶ καὶ συμφύτῳ θερμῷ θερμὸν ὑπάρχειν ἢ ἐπικτήτῳ
 τε καὶ ἀλλοτρίῳ διῆλθεν Ἀριστοτέλης· οἱ δὲ καὶ τούτου παρα-
 κούουσιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ὁ μὲν Ἀριστοτέλης, ὡσαύτως

2 μηδὲν (μηδὲ L) ἐπικρ. τ. τεσσάρων LMV μηδὲν ἐν αὐτῷ τ. τ. ἐπικρ. O || εἰ δὲ γένοιτο τὸ θερμὸν ἐπικρατεῖν M || 4 τ' om. MV || εἴη M || δὲ add. post οὕτω LVA || νοσωδέστερον L || 5 κράσεως OA κράσεων cett. || 6 ὥς add. ante καὶ L || ὑγιείας LMOV || 7 ὑγρὸν τε καὶ M || 8 δηλονότι om. M || τέτταρας (bis) L || 9 δ' αὖ πάλιν αὐτὸ V || 10 τοιγαροῦν pro καὶ γ. οὖν M || 12 τέτταρας L || 13 post φύσεως add. ἀνθρώπου O om. LMV || 18 τε om. M || 19 αὐτῇ L¹ αὐτοῖ L² || εἰς τὰ τοιαῦτ' ἀναγκαῖον ἀπάγειν L εἰς τὰ (om. M) τ. ἀναγκαίως ἀπάγει MV ἀναγκαῖον ἀπάγειν εἰς τ. τ. O || 20 τε LMV γε O || 22 ἀριστοτέλην codd. Ἀριστοτέλη Ch || 24 αὐτῶν L¹ αὐτοῦ λέγοντος τάδε L² || 25 ὥς om. M || ταῦτόν codd. ταυτό Ch || 27 τε καὶ LMV τε om. O || οἱ δὲ LMV οἱ δὲ γε O || 28 δὲ LMV τε O

δὲ καὶ ὁ Θεόφραστος, εἰς ὃ τι χρὴ βλέποντας ἢ εὐκρατον ἢ
 δύσκρατον ὑπολαμβάνειν εἶναι τὴν φύσιν, ἀκριβῶς εἰρήκασιν
 οἱ δ' οὐδὲ τοῦτο γινώσκουσιν, ἀλλ' ὅταν ἀκούσωσιν πού
 λεγόντων αὐτῶν ὑγρὸν εἶναι καὶ θερμὸν τὸ ζῶον ἢ τὴν τοῦ
 5 παιδὸς κρᾶσιν ὑγρὰν καὶ θερμὴν, οὐθ' ὅπως εἴρηται ταῦτα
 συνιᾶσιν ἐμπλήκτως τε μεταφέρουσι τὸν λόγον ἐπὶ τὰς ὥρας
 ὥσπερ ταῦτόν θ' ἀλλ' οὐ μακρῶ διαφέρων ἢ τὴν οἰκείαν
 κρᾶσιν ὑγρὰν εἶναι καὶ θερμὴν ἢ τὴν τοῦ περιέχον | τοῦ 536
 ἡμᾶς ἀέρος. οὔτε γὰρ ταῦτόν ἐστιν οὐθ' ὁμοίως ὑγρὰ καὶ
 10 θερμὴ ζῶον κρᾶσις ἀέρος ὑγρᾶ καὶ θερμῇ κρᾶσει λέγεται. τί
 δὴ τὸ τούτων ἀπάντων αἴτιον, ἥδη διηγήσομαι καὶ δείξω
 σαφῶς τοῖς προσέχειν τὸν νοῦν βουλομένοις, ὥς μικρὰ
 πταίσματα τῶν ἐν ἀρχῇ τῆς λογικῆς θεωρίας διδασκομένων
 αἴτια μεγίστων ἁμαρτημάτων γίγνεται, καὶ κινδυνεύει πάντα τὰ
 15 κακῶς πραττόμενα κατὰ τε τὰς τέχνας ἀπάσας καὶ μέντοι καὶ
 κατὰ τὰς ἐν τῷ βίῳ πράξεις ἐπεσθαι σοφίσμασιν. ἔπεται τοι-
 γαροῦν ἥδη καὶ τάδε τὰ σοφίσματα τῷ μὴ διελέσθαι περὶ τῶν
 σημαινομένων ὀρθῶς, ἀλλ' οἰηθῆναι τὸ θερμὸν λέγεσθαι διχῶς,
 τὸ μὲν ὥς ἄκρατον καὶ ἄμικτον καὶ ἀπλοῦν, τὸ δ' ὥς ἐν τῇ
 20 πρὸς τοῦναντίον ἐπιμιξίᾳ πλεονεκτοῦν. ὅτι δὲ καὶ παραβάλλοντες
 ἑτέραν κρᾶσει πολλάκις ἑτέραν ἀποφαινόμεθα τὴν ἑτέραν αὐτῶν
 εἶναι θερμὴν ἐν ἴσῳ τῷ θερμότεραν, ἐπιλανθάνονται τοῦδε.
 καὶ μὴν οὕτω τὰ ζῶα θερμὰ καὶ ὑγρὰ λέγεται πρὸς τῶν πα-
 λαιῶν, οὐ | κατὰ τὴν ἰδίαν κρᾶσιν ἀπλῶς, ἀλλὰ τοῖς τε φυτοῖς 537
 25 καὶ τοῖς τεθνεῶσι παραβαλλόμενα. καὶ γὰρ τῶν τεθνεῶντων
 τὰ ζῶα καὶ τῶν φυτῶν ἐστιν ὑγρότερα καὶ θερμότερα. καὶ
 μὲν δὴ καὶ τῶν ζῴων αὐτῶν ἀλλήλοις κατ' εἶδη παραβαλλο-
 μένων, ξηρότερον μὲν κύων, ὑγρότερον δ' ἄνθρωπος. εἰ δὲ

1 ὁ ante Θεόφ. om. M V || εἰς L M V ἐς O || βλέποντες M O¹ || 3 πού
 M πού L V om. O || 4 εἶναι γρὴ M || 6 συνίσασιν M (συνιᾶσιν P) || 7 ταῦτόν
 codd. ταῦτό Ch || 9 ταῦτόν codd. ταῦτό Ch || 10 post θερμῇ repet. ζῴου
 M O del. O² || 11 δὴ L O δὲ V δ' ἦν M || ante ἥδη add. ὅτιν L || 12 τοῖς
 γε O V τοῖς τε A || 14 πάντως V || τὰ om. M || 15 καὶ ante κατὰ om. M ||
 16 τοῖ om. M || σοφίσματα O A σοφίσμασιν O² in marg. || 17 ἥδη add.
 L M V om. O || 19 post ἄκρατον add. καὶ θερμὸν M || ὥς om. O A ||
 20 τοῦναντίον M τὸ ἐναντίον cett. || 22 ἐν ἴσῳ τῷ θερμότεραν codd. om. A ||
 καὶ ante τοῦδε add. O om. L M V || 23 παλαιῶν λατρῶν L M V λατρῶν
 om. O || 24 τε L V γε M O || 25 καὶ γὰρ καὶ M || 26 τὰ ζῶα L M ζῶα
 O V || ὑγρότερα κ. θ. L θ. (τε V) καὶ ὡ. M O V || 28 ξηρότερος V || ὁ κύων
 O V || ὑγρότερος V || ὁ ἄνθρωπος O V

μύρμηκι καὶ μελίττῃ παραβάλλοις τὸν κύνα, ξηρότερα μὲν
 ἐκεῖνα, τὸν κύνα δ' ὑγρότερον εὐρήσεις. ὥστε ταῦτόν ζῶον
 ξηρόν μὲν ὡς πρὸς ἄνθρωπον ὑπάρχει, ὑγρόν δ' ὡς πρὸς
 μέλιτταν· οὕτω δὲ καὶ θερμόν μὲν ὡς πρὸς ἄνθρωπον,
 ψυχρόν δ' ὡς πρὸς λέοντα· καὶ θαυμαστόν οὐδέν, εἰ τὰ πρὸς 5
 ἕτερόν τι λεγόμενα τὰς ἐναντίας ἅμα κατηγορίας ἐπιδέχεται.
 οὐ γὰρ τοῦτ' ἄτοπον, εἰ ταῦτόν σῶμα θερμόν ἅμα λέγεται
 καὶ ψυχρόν, ἀλλ' εἰ καὶ πρὸς ταυτόν· οὐδὲ γὰρ ὅτι δεξιὸς
 ἅμα καὶ ἀριστερὸς ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, ἄτοπον, ἀλλ' εἰ πρὸς
 τὸν αὐτόν· εἰ δὲ πρὸς ἄλλον μὲν δεξιός, πρὸς ἄλλον δ' ἀριστε- 10
 ρός, οὐδέν ἄτοπον. οὕτως οὖν καὶ κύων ὑγρὸς ἅμα καὶ
 538 ξηρὸς καὶ ψυχρὸς ἅμα καὶ θερμός, ἀλλ' οὐ πρὸς | ταυτό.
 πρὸς μὲν γὰρ ἄνθρωπον ξηρός, ὑγρὸς δὲ πρὸς μύρμηκα,
 καὶ πρὸς μὲν ἄνθρωπον θερμός, ψυχρὸς δὲ πρὸς λέοντα.
 καὶ γὰρ δὴ καὶ θερμὸς μὲν ὡς ζῶν· εἰ γὰρ τι τέθνηκεν, 15
 οὐ θερμόν· οὐ θερμὸς δ' ὡς πρὸς ἕτερον, εἰ οὕτως ἔτυχε,
 κύνα. ταυτὶ μὲν οὖν ἅπαντα πρὸς ἀλλήλα ἐκ παραβολῆς λέγεται,
 τὰ δ' ὡς ἐν ζώων γένει καθ' ἕτερον τρόπον, ὥσπερ αὖ καὶ
 ὅσα κατ' εἶδος ζώου. κύων γὰρ ὡς πρὸς μὲν μύρμηκα καὶ
 μέλιτταν ὑγρός, ὡς δ' ἐν ζώων γένει ξηρός. αὐτῶν δὲ τῶν 20
 κυνῶν κατ' εἶδος ὁδὶ μὲν ξηρός, ὁδὶ δ' ὑγρός, ἄλλος δέ τις,
 ὡς κύων, εὐκρατος.

Cap. VI. Λέλεκται μὲν οὖν ἐπὶ πλεῖστον ἡμῖν ὑπὲρ
 ἀπάσης τῆς τοιαύτης χρήσεως τῶν ὀνομάτων ἐν τῷ δευτέρῳ
 περὶ διαγνώσεως σφυγμῶν· ἀνάγκη δ', ὡς ἔοικεν, εἰπεῖν τι 25
 καὶ νῦν ὑπὲρ αὐτῶν διὰ κεφαλαίων, ὅσον εἰς τὰ παρόντα
 χρήσιμον. τὸ μὲν ἀπλῶς ξηρόν, ὃ πρὸς μηδὲν ἕτερον λέγεται,
 μόνοις τοῖς στοιχείοις ὑπάρχει, πυρί τε καὶ γῇ, καὶ μὲν δὴ

1 παραβάλλεις M || ξηρότερον μὲν ἐκεῖνον L || 2 ὑγρότερον δὲ τὸν κύνα
 L || ταὐτὸ τὸ ζ. L ταὐτὸ ζ. Ch || 3 ξηρότερον codd. ξηρόν A || ὑπάρχει LM
 ὑπάρχειν O || ὑγρότερον LMV || 5 τὰ . . λεγόμενα LMV τὸ . . λεγόμενον O ||
 7 εἰ] εἵπερ L || ταὐτόν OA ταὐτὸ LM || ἅμα] εἶναι L || 8 ταὐτόν L τὸν
 αὐτόν OA || οὐδὲ LMV οὐ O || 9 ἀλλ' εἰ πρὸς τὸν αὐτόν codd. om. B ||
 10 post δὲ add. γε O || 11 ἅμα ὑγρὸς L || 12 ψυχρὸς ἅμα x. θ. LMV θ.
 ἄ. x. ψ. O || τὸ αὐτὸ ταῦτα L¹ τὸ αὐτὸ ταῦτά L² τὸν αὐτόν ταῦτα M τὸν
 αὐτόν V || 13 δὲ LMV δ' ὡς O || 14 δὲ πρὸς LMV δ' ὡς πρὸς O ||
 15 καὶ post δὴ om. M || ὡς] πρὸς M || 17 πάντα L || ἀλλήλα O¹ ἄλλα O²
 in marg. || 19 ὅσα codd. om. A || κύων μὲν γὰρ L || μὲν ante μύρμηκα om.
 LV || 23 λέγεται M || 24 τῆς τοιαύτης om. M || τῷ codd. om. A

καὶ τὸ ὑγρὸν ὕδατι καὶ ἀέρι. κατὰ ταῦτα δὲ | καὶ περὶ θερ- 539
μοῦ καὶ ψυχροῦ χρὴ νοεῖν· οὐδὲν γὰρ τῶν ἄλλων σωμάτων
ἀκριβῶς οὔτε θερμὸν οὔτε ψυχρὸν ἐστὶν ἀλλ' ἢ τὰ στοιχεῖα
μόνα. ὅ τι δ' ἂν τῶν ἄλλων λάβῃς, ἐκ τούτων κέκρται
καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ δεῦτερον σημαινόμενον οὐκέθ' ἀπλῶς
θερμὸν ἢ ψυχρὸν ὥς ἄμικτόν τε καὶ εἰλικρινές, ἀλλ' ὥς ἥτοι
πλείονος μὲν τοῦ θερμοῦ, τοῦ ψυχροῦ δ' ἐλάττινος, ἢ τοῦ μὲν
ψυχροῦ πλείονος, ἐλάττινος δὲ τοῦ θερμοῦ μετέχον ἕκαστον
τῶν ἄλλων ἢ θερμὸν ἢ ψυχρὸν λέγεται. δύο μὲν δὴ ταῦτα
10 σημαινόμενα τοῦ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ,
τὸ μὲν ἀπλῶς λεγόντων ἡμῶν ἄμικτόν τε καὶ εἰλικρινές, ἕτερον
δὲ μικτόν μὲν ἐκ τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῷ τοῦ πλεονεκτοῦντος
ὀνόματι προσαγορευόμενον. οὕτω μὲν οὖν ὑγρὸν αἷμα καὶ
φλέγμα καὶ πιμελὴ καὶ οἶνος ἐλαιὸν τε καὶ μέλι καὶ τῶν
15 ἄλλων τῶν τοιούτων ἕκαστον λέγεται. ὅστ' αὖ δὲ καὶ χόνδροι
καὶ ὀνυχες καὶ ὀπλαὶ καὶ κέρατα καὶ τρίχες καὶ λίθοι καὶ
ξύλα καὶ ψάμμος καὶ κέραμος ἐλάττινα μὲν ὑγροῦ μοῖραν, 540
ἔχει, πλείονα δὲ ξηροῦ καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ἅπαντα τὰ τοιαῦτα
ξηρὰ προσαγορεύεται. μύρμηξ δὲ ξηρὸν καὶ σκώληξ ὑγρὸν
20 ὥς ζῶα καὶ πάλιν ἐν αὐτοῖς τοῖς σκώληξιν ὁδὶ μὲν ξηρότερος,
ὁδὶ δ' ὑγρότερος ἢ ἀπλῶς ὥς σκώληξ ἢ τῷδὲ τινι παραβαλ-
λόμενος ἐτέρῳ. αὐτὸ δὲ δὴ τοῦτο τί ποτ' ἐστίν, διὰ οὕτω
λέγωμεν, ὥς σκώληξ ὑγρός, ὥς ἄνθρωπος θερμός, ὥς κύων
ψυχρός, εἰ μὴ τις ἀκριβῶς ἀκούσειέ τε καὶ νοήσῃεν, ἅπαντα
25 συγκεχύσθαι τὸν λόγον ἀνάγκη. τὸ δ' ἀκριβῶς ἐστίν, ὃ κὰν
τῷ δευτέρῳ περὶ διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν λέγεται, τὸ κατὰ
γένος ἢ εἶδος ὀνομάζεσθαι τηνικαῦθ' ἕκαστον οὐ θερμὸν μόνον
ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν, ἀλλὰ καὶ μέγα καὶ μικρὸν καὶ

1 ταῦτα M V || 2 δεῖ νοεῖσθαι V || 3 ψυχρὸν οὔτε θ. V || ἐστὶν om. M || ἀλλὰ L (om. ἢ) || 4 μόνα L V μόνον M O || λάβοις O || 5 κατὰ codd. om. A || 6 ἢ] καὶ L || 7 πλείονος V item infra || 8 μετέχον τὰ (sic) ἐκ. M || 9 φ. ἢ θ. V || δὴ add. v. l. L¹ ταῦτ' ἤδη pro δὴ τ. M V || 10 post σημαινόμενα add. ἤδη L || 13 verba προσαγορευόμενον — οἶνος om. M || οὕτω L V οὕτως O || 18 ταῦτα pro τὰ τοιαῦτα L || 21 ἢ (ante ἀπλῶς) L² καὶ L¹ || 22 σκώληξ M || 22 δὲ δὴ LM δὴ V δὲ O || τί δὴ π. O || 23 ὥς δ σκ. V || ὑγρός LMV ξηρός O || 24 post ἀκριβῶς add. πρότερον M V post νοήσῃεν O || post τε add. πρῶτον L || τε καὶ νοήσ. om. M || ἅπαντα συγκ. τ. λ. ἀν. LM ἀν. συγκ. τ. λ. ἀπ. O V || 25 τὸ] τοῦτο M || ἀκριβῶς V || 26 διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν L τῆς τῶν σφ. διαγνώσεως M O V

ταχὺ καὶ βραδὺ καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, ὅταν ὑπὲρ τὸ
 σύμμετρόν τε καὶ μέσον ἢ, οἷον ζῶον θερμόν, ὅταν ὑπὲρ τὸ
 μέσον ἢ τῇ κράσει ζῶον, ἢ ἵππον θερμόν, ὅταν ὑπὲρ τὸν
 μέσον ἵππον ἢ. τὰ μέσα δ' ἐν ἑκάστῳ γένει τε καὶ εἶδει τὰ
 541 σύμμετρά ἐστιν· ἴσον γὰρ ἀπέχει τῶν ἁκρῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ 5
 γένει τε καὶ εἶδει. γένος μὲν οὖν τὸ ζῶον, ἵππος δὲ καὶ
 βοῦς καὶ κύων εἶδη. καὶ δὴ καὶ μέσον μὲν ἐστὶ τῇ κράσει
 καθ' ὅλον τὸ γένος τῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος· ἐν γὰρ τοῖς
 ἐφεξῆς τοῦτο δειχθήσεται. μέσος δ' ὡς ἐν ἀνθρώποις κατ'
 εἶδος ὁ καλούμενος εὐσαρκος· οὗτος δ' ἐστίν, ὃν οὔτε παχὺν 10
 οὔτε λεπτὸν ἔχομεν εἰπεῖν οὔτε θερμόν οὔτε ψυχρόν οὔτ'
 ἄλλω τινὶ τῶν ἀμετρίαν ἐνδεικνυμένων ὀνομάτων προσαγορεῖσθαι.
 ὅστις δ' ἂν ὑπὲρ τοῦτον ἢ, πάντως οὗτος ἢ θερμότερός ἐστιν
 ἢ ψυχρότερος ἢ ξηρότερος ἢ ὑγρότερος. ὀνομάζεται δὲ πῇ
 μὲν ἀπλῶς ὁ τοιοῦτος, πῇ δ' οὐχ ἀπλῶς· ἀπλῶς μὲν, ὅτι 15
 θερμὸς ἢ ψυχρὸς ἢ ξηρὸς ἢ ὑγρὸς εἶναι λέγεται, μηκέτι
 παραβαλλόμενος ἀφωρισμένως ἐνὶ τῷδε. καθ' ἕτερον δὲ τρόπον
 οὐχ ἀπλῶς, ὅτι τῷ συμμέτρῳ τε καὶ μέσῳ παντὸς τοῦ εἶδους
 παραβάλλεται. οὕτω δὲ καὶ κύων ζῶον ξηρὸν ἀπλῶς μὲν.
 ὡς ἂν τῷ δόξειε, λέγεται, μηκέτι παραβαλλόμενος, εἰ τύχοι, 20
 542 μίρμηκι, καθ' ἕτερον δὲ τρόπον οὐχ ἀπλῶς, ὅτι τῷ συμ-
 μέτρῳ τε καὶ μέσῳ τῇ κράσει τῶν ζώων ἀπάντων, ὅ τί ποτ'
 ἂν ἢ τοῦτο, παραβάλλεται. πρόδηλον οὖν ἤδη γέγονεν, ὡς
 ἕκαστον τῶν οὕτω λεγομένων ἢ ἐν ἐνὶ παραβάλλοντες ὅτι
 δήποτε θερμόν ἢ ψυχρόν ἢ ξηρόν ἢ ὑγρόν ὡς πρὸς ἑαυτὰς 25
 λέγομεν ἢ τῷ μέσῳ, καθ' ὅπερ ἂν εἶδος ἢ γένος ἢ τὸ λεγό-
 μενον, οἷον εἶδος μὲν ἵππον καὶ βοῦν καὶ κύνα καὶ πλάτανον
 καὶ κυπάριστον καὶ συκῆν, γένος δὲ ζῶον ἢ φυτὸν. ἐπὶ τού-

1 ταχὺ κ. βρ. codd. βρ. κ. τ. Ch || 2 οἷον LMV ἢ O || ἐστὶ θ. M ||
 3 ἵππος θερμός codd.: correxi. || 4 τὰ μέσα δ' LM τὰ δὲ μέσα V μέσα
 post εἶδει colloc. O || 7 δὴ καὶ om. M || post ἐστὶ add. τῶν ἁκρῶν L
 8 ὁ om. LV || γὰρ δὴ L || 10 παχὺν οὔτε λ. LMV λ. οὐ. π. O || 12 ἀ-
 μετρίαν LMV τὴν ἀμ. O || 13 ἂν οὖν M || ἢ ante θερμ. om. V || 15 ὁ
 τοιοῦτος ἀπλῶς V || ὅτι] ὅτε Corn. || 16 ὑγρὸς ἢ ξ. V || 18 ὅτι] ὅτε Corn
 20 τύχοι O τύχη cett. || 21 ὅτι] ὅτι γε V ὅτε Corn. || 22 μέσῳ παντός (om.
 V) τοῦ εἶδους τῇ κράσει τῶν ζώων ἀπ. MV μ. τοῦ εἶδους τ. κρ. τ. ζ. ἀπ.
 LO sed τοῦ εἶδους expunctum in utroque || 23 εἶη M || τούτῳ L || 24 ἢ
 ἐν ἐνὶ LV ἐν om. MO || 25 ὡς πρὸς LVO πρὸς M || 27 οἷον om. M ||
 εἶδος μὲν om. L¹ add. s. l. L² || 28 κυπάριστον LM || πρὸς ἐπὶ τούτοις LOA

τοις τρίτον ἄλλο σημαινόμενον ἦν τῶν ἀπλῶς λεγομένων, ἃ
 δὴ καὶ τὰς ἀμίκτους τε καὶ ἄκρας ἔφαμεν ἔχειν ποιότητας
 ὀνομάζεσθαι τε στοιχεῖα· καὶ μὲν δὴ καὶ τὰς ποιότητας αὐτὰς
 ὀνομάζομεν ἐνίοτε τοῖς ποιοῖς σώμασιν ὁμωνύμως. ἀλλὰ περὶ
 5 μὲν τούτων μετ' ὀλίγον ἐροῦμεν. εἰς δὲ τὰ παρόντα, τῶν
 ποιῶν σωμάτων τριχῶς λεγομένων, ἐπισκοπεῖσθαι προσήκει,
 πῶς ἐν ἐκάστη ῥῆσει κέχρηται τις τῇ προσηγορίᾳ, πότερον
 ὥς ἀπλοῦν τι καὶ ἄμικτον δηλῶν ἢ ὥς πρὸς τὸ σύμμετρον
 ὁμογενὲς ἢ ὁμοειδὲς παραβάλλον ἢ ὥς πρὸς τὸ τυχόν ὀτιοῦν· 543
 10 οἷον ὅταν ὀστοῦν εἴπῃ τις ξηρὸν ἢ ψυχρὸν ἀπλῶς οὕτως
 μόνον ὀνομάσας ἄνευ τοῦ προσθεῖναι λέοντος ἢ κυνὸς ἢ ἀν-
 θρώπου, δηλόν, ὥς πρὸς τὴν ὅλην φύσιν ἀποβλέπων ἀπάντων
 τῶν ἐν τῷ κόσμῳ σωμάτων ἐπινοεῖ τι μέσον, ὃ παραβάλλον
 αὐτὸ ξηρὸν εἶναι φησιν. ἂν δέ γ' εἴπῃ τὸ τοῦ λέοντος ὀστοῦν
 15 [ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἢ τοῦ κυνὸς] ξηρὸν εἶναι, δηλόν, ὥς ἐν
 αὐτοῖς πάλιν τοῖς τῶν ζώων ὀστοῖς τῷ μέσῳ παραβάλλει.
 καὶ χρὴ κἀνταῦθά τι νοῆσαι, πάντων τῶν ζώων τῶν μὲν
 μᾶλλον τῶν δ' ἥτιον ἐχόντων ὅσα ξηρά, μέσον εἶναι τὴν
 κρᾶσιν ὀστοῦν ἐν τινι γένει ζώων, οἷον ἀνθρώπων, εἰ τύχοι,
 20 καὶ τούτῳ τᾶλλα παραβαλλόμενα τὰ μὲν ξηρά, τὰ δ' οὐ
 ξηρὰ προσαγορεύεσθαι. καὶ μὲν δὴ κἀν τοῖς ἀνθρώποις αὐ-
 τοῖς πάλιν ὁ μὲν τις ξηρὸν, ὁ δ' ὑγρὸν ὀστοῦν ἔχειν λεχθήσεται,
 τῷ μέσῳ παραβαλλόμενος ὥς ἐν ἀνθρώποις. ὅτι δ' ἐν ἅπασι
 τοῖς οὔσι τὸ μέσον τῶν ἄκρων ἐστὶ τὸ σύμμετρόν τε καὶ κατ'
 25 ἐκεῖνο τὸ γένος ἢ εἶδος | εὐκρατον, αἰεὶ χρὴ προσυπακούειν 544
 ἐν ἅπαντι τῷ λόγῳ, κἀν παρελθόντες ποτὲ τῇ λέξει τύχωμεν
 αὐτό, καὶ δὴ καὶ τούτων οὕτως ἐχόντων, ὅταν ὑγρὰν εἶναι
 τις εἴπῃ τήνδε τὴν κρᾶσιν ἢ θερμὴν, ἐρωτᾶν, ὅπως εἴρηκεν,

5 τούτων LM τούτου OV || εἰς δὲ γε MV || 8 τι] τε MV || 9 ἢ ὥς
 πρὸς τὸ (om. L) τυχόν ὀτιοῦν LMV ἢ πρὸς ὀτιοῦν τὸ ἐπιτυχόν O || 12 post
 δηλόν add. γὰρ MOV, item L, sed ead. man. deletum. || 13 ἐννοεῖ M ||
 14 γε εἴπῃ LMV, εἴπῃ ante ξηρὸν colloc. O || λέοντος ὀστοῦν ἢ τοῦ ἀν-
 θρώπου ἢ τοῦ κυνὸς L λέοντος ὀστοῦν omissis ἢ τ. ἀν. ἢ τοῦ κ. verbis M
 λ. ἢ κυνὸς ἢ ἀν. ὀστοῦν V λ. ἢ τὸ τοῦ κ. ἢ τὸ τοῦ ἀν. ὀστοῦν O. Vocabula
 ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἢ τ. κυνὸς cum M delenda videntur || 18 τῇ κρᾶσει L ||
 19 ἀνθρώπων LV ἀνθρώπων M ἀνθρώπου O || τύχῃ LM || 20 τὰ μ. ξ. τὰ
 δ' οὐ ξηρά codd. τ. μ. ὑγρά τὰ δὲ ξηρά Ch || 22 τις αὐτῶν V || 23 παραβαλ-
 λόμενον LV || 24 τε καὶ LMV τε om. O || 27 αὐτό LMV αὐτῇ O
 καὶ δὴ καὶ LM καὶ δὴ V καὶ μὲν δὴ καὶ O καὶ μὲν δὴ Ch

ἄρα γε τῷδέ τινι παραβάλλον ἀφωρισμένως ἐνί, καθάπερ,
 εἰ τύχοι, τῷ Πλάτῳ τὸν Θεόφραστον, ἢ κατὰ γένος ὄτιον
 ἢ εἶδος· [ἢ γὰρ ὡς ἄνθρωπον ἢ ὡς ζῶον ἢ ὡς οὐσίαν
 ἀπλῶς]. τὸ γὰρ δὴ τρίτον σημαινόμενον ἐκάστου τῶν τοιούτων
 ὀνομάτων, ὅπερ ἀπλοῦν ἐλέγομεν εἶναι καὶ ἄμικτον, οὐκ ἔστιν ἐν 5
 τοῖς κεκραμένοις, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς πρώτοις, ἃ δὴ καὶ στοιχεῖα
 προσαγορεύομεν, ὥστε τριχῶς ἐκάστου τῶν ποιῶν σωμάτων
 λεγομένου τῶν δύο μόνων ἡμᾶς χρῆζειν εἰς τὴν περὶ κράσεων
 πραγματείαν ἢ πρὸς τὸ τυχὸν ὄτιον παραβάλλοντας ἢ πρὸς
 τὸ σύμμετρον ὁμογενές. ἐπεὶ δὲ πολλὰ τὰ γένη, καθάπερ 10
 οὖν καὶ τὰ ἄτομα, δυνήσεται ταῦτόν σῶμα καὶ θερμὸν καὶ
 545 ψυχρὸν καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι | κατὰ πολλοὺς τρόπους.
 ἀλλ' ὅταν μὲν ἐνί τῷ τυχόντι παραβάλληται, πάνυ σαφές ἔστιν,
 ὡς ἐγχωρεῖ τὰναντία λέγεσθαι ταῦτόν, οἷον Δίωνα Θεῶνος
 μὲν καὶ Μέμνονος ξηρότερον, Ἀρίστιωνος δὲ καὶ Γλαύκωνος 15
 ὑγρότερον. ὅταν δὲ πρὸς τὸ σύμμετρον ὁμογενές ἢ ὁμοειδές,
 ἐνταῦθ' ἤδη συγχεῖσθαι τε καὶ ταράττεσθαι συμβαίνει τοὺς
 ἀγυμνάστους. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπος ὑγρὸς ἅμα καὶ θερμὸς
 εἶναι δύναται καὶ ξηρὸς καὶ ψυχρὸς, ξηρὸς μὲν καὶ ψυχρὸς
 ὡς πρὸς τὸν σύμμετρον ἄνθρωπον παραβαλλόμενος, ὑγρὸς δὲ 20
 καὶ θερμὸς ὡς πρὸς ἄλλο τι ἢ ζῶον ἢ φυτὸν ἢ οὐσίαν
 ἡντινοῦν, οἷον ὡς πρὸς μὲν ζῶον, εἰ τύχοι, μέλιτταν τε καὶ
 μύρμηκα, πρὸς δὲ φυτόν, ἐλαίαν ἢ συκῆν ἢ δάφνην, πρὸς
 οὐσίαν δέ τιν' ἑτέραν, ἢ μήτε ζῶόν ἐστι μήτε φυτόν, οἷον
 λίθον ἢ σίδηρον ἢ χαλκόν. ἐν τούτοις δὲ τὸ μὲν πρὸς ἄνθρωπον 25
 παραβάλλειν πρὸς ὁμοειδές ἐστι παραβάλλειν, τὸ δὲ πρὸς
 μέλιτταν ἢ μύρμηκα πρὸς ὁμογενές, ὡσαύτως δὲ καὶ πρὸς
 546 φυτὸν ὄτιον. ἔστι γὰρ ἄνω | τέρῳ τοῦ ζώου τοῦτο τὸ γένος,
 ὥσπερ οὖν καὶ αὐτοῦ τούτου λίθος καὶ σίδηρος καὶ χαλκός

1 γε om. L || 2 τύχη LMV || 3 verba ἢ γὰρ ὡς ἄνθρωπον — ἀπλῶς
 ab interprete inserta esse videntur. || 4 ἐκάστου LMV ἐκάστῳ O ||
 5 λέγομεν M || 6 τοῖς πρώτοις αὐτοῖς L || 7 ποιῶν] τοιούτων M || 8 λεγομένων
 L¹ λεγομένου L² || μόνων om. L || 10 ὁμογενές ἢ ὁμοειδές V || 11 ταῦτόν
 LO ταῦτό τὸ M || 12 τοὺς add. ante τρόπους O om. LMV || 14 τὸν
 αὐτόν LV τῷ αὐτῷ O || τὸν Δίωνα L || 16 δὲ] δὲ καὶ L || 17 συγχύσθαι L ||
 19 ψυχρὸς μὲν καὶ ξηρὸς LM || 21 ἢ ζῶον LMV ζῶον O || 22 ἡντιναοῦν
 codd. || τύχη L || 23 post μύρμηκα add. πρὸς ὁμογενές. ὡσαύτως δὲ καὶ
 (πρὸς φυτόν) M || 25 μὲν om. M || 26 ἐστι παραβάλλειν LMV ἐστιν ἢ
 παραβολή O || 29 αὐτὸ τοῦτο λ. M

ἐκ τῶν ἄνωθεν γενῶν, καλείσθω γοῦν <πρὸς> ὁμογενὲς ἑν-
 εκα συντόμου διδασκαλίας ἢ τοιαύτη σύμπασα παραβολή, το-
 σόνδε μόνον ἐν αὐτῇ διελομένων ἡμῶν, ὥς, ἐπειδὴ μὲν
 ἀπλῶς οὐσία τις εὐκρατος λέγεται καὶ ταύτης δέ τις ἑτέρα
 ἤξηροτέρα καὶ θερμότερα καὶ ψυχροτέρα καὶ ὑγροτέρα, τὴν
 μὲν εὐκρατον ἐνταῦθα τὴν ἐκ τῶν ἐναντίων ἀκριβῶς ἴσων
 συνελθόντων ὀνομάζομεν, ὅσον δ' ἀπολείπεται τῆσδε καὶ πλε-
 ονεκτεῖ κατὰ τι, τῷ τοῦ πλεονεκτοῦντος ὀνόματι προσαγορεύομεν.
 ἐπειδὴ δ' ἦτοι φυτὸν εὐκρατον ἢ ζῷον ὀτιοῦν εἵπωμεν,
 10 οὐκ ἐθ' ἀπλῶς ἀλλήλοις ἐν τῇ τοιαύτῃ λέξει τὰναντία παρα-
 βάλλομεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τοῦ φυτοῦ φύσιν ἢ τὴν τοῦ ζώου
 τὴν ἀναφορὰν ποιούμεθα, συκὴν μὲν εὐκρατον, εἰ τύχοι,
 λέγοντες, ὅταν, οἷα μάλιστα πρέπει τὴν φύσιν ὑπάρχειν συκῇ,
 τοιαύτη τις ἦ, κύνα δ' αὖ καὶ σὺν καὶ ἵππον καὶ ἄνθρωπον,
 15 ἐπειδὴ καὶ τούτων ἕκαστον | ἄριστα τῆς οἰκείας ἔχῃ φύσεως. 547
 αὐτὸ δὲ δὴ τοῦτο τὸ τῆς οἰκείας φύσεως ἔχειν ἄριστα ταῖς
 ἐνεργείαις κρίνεται. καὶ γὰρ καὶ φυτὸν καὶ ζῷον ὀτιοῦν ἄριστα
 διακεῖσθαι τηνικαῦτά φαμεν, ὅταν ἐνεργήσῃ κάλλιστα. συκῆς
 μὲν γὰρ ἀρετὴ βέλτιστά τε καὶ πλεῖστα τελεσφορεῖν οὐκα·
 20 κατὰ ταῦτά δὲ καὶ τῆς ἀμπέλου τὸ πλείστα τε καὶ καλλίστα
 ἐκφέρειν σταφυλάς, ἵππου δὲ τὸ θεῖν ὠκύτατα καὶ κυνὸς εἰς
 μὲν θήρας τε καὶ φυλακὰς ἄκρως εἶναι θυμοειδῆ, πρὸς δὲ
 τοὺς οἰκείους πραότατον. ἅπαντ' οὖν ταῦτα, τὰ τε ζῷα λέγω
 καὶ τὰ φυτά, τὴν ἀρίστην τε καὶ μέσην ἐν τῷ σφειτέρῳ γένει
 25 κρᾶσιν ἔχειν ἐροῦμεν οὐχ ἀπλῶς, ὅταν ἰσότης ἀκριβῆς ἢ τῶν
 ἐναντίων, ἀλλ' ὅταν ἢ κατὰ δύναμιν αὐτοῖς ὑπάρχῃ συμμετρία.

1 γοῦν] οὖν L || <πρὸς> addidi || ὁμογενὲς V || 3 ἐπειδὴ codd ἐπειδὴ
 K || 4 λέγεται LOV λέγεται M λέλεται A || ταύτης] τις M || 6 ἴσως L
 ἴσαν A || 7 ἴσως add. ante ὀνομάζομεν M || 8 ση MV || 9 εὐκρατον ἢ ζῷον
 LMV ἢ ζῷον εὐκρ. O || 10 ἀλλήλοις post παραβάλλομεν colloc. O ||
 λείπει LMV τάξει O || τὰ ἐναντία LMV || 12 τὴν ante ἀναφορὰν om. M
 13 οἷα L¹MOV ὅταν L² || τῇ φύσει L¹ τὴν φύσιν L² || μάλιστα κατὰ φύσιν
 πρέπει ὑπ. M || ὑπάρχει L¹ ὑπάρχειν L² ὑπάρχει V || 14 ἦν M || 16 δὲ δὴ
 LMV δὴ O || 17 οἰκείαις add. ante ἐνεργείαις L || 18 ἐνεργήσῃ LM ἐνεργῇ
 OV || 20 τὰ αὐτά LOV || τε om. L || 21 ἐκφορεῖν L¹ ἐκφέρειν L² M εὐφορεῖν
 O om. V || ὠκύτατα θεῖν (omisso articulo) M ὠκ. τὸ θ. L θεῖν ὠκ.
 (omisso articulo) V || εἰς LMV πρὸς O || 22 μὲν post κυνὸς coll. L || τε καὶ
 LMV καὶ O || θυμοειδοῦς O || 23 πραότατα O¹ πραοτάτων O² || 25 ἀκριβῆς
 MV ἀκριβῶς LO || 26 αὐτοῖς LMV αὐτῆς O

τοιοῦτον δέ τι καὶ τὴν δικαιοσύνην εἶναι φαιμεν, οὐ σταθμῶ
 καὶ μέτρῳ τὸ ἴσον, ἀλλὰ τῷ προσήκοντί γε καὶ κατ' ἀξίαν
 ἐξετάζουσιν. ἰσότης οὖν κράσεως ἐν ἅπασιν τοῖς εὐκράτοις
 ζώοις τε καὶ φυτοῖς ἐστίν, οὐχ ἡ κατὰ τὸν τῶν κερασθέντων
 548 στοιχείων ὄγκον, ἀλλ' | ἡ τῇ φύσει τοῦ τε ζώου καὶ τοῦ
 φυτοῦ πρέπουσα. πρέπει δ' ἐσθ' ὅτε τὸ μὲν ψυχρὸν τοῦ ξηροῦ,
 τὸ δὲ ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ πλέον ὑπάρχειν. οὐ γὰρ ὁμοίαν
 χρῆν κρᾶσιν ἔχειν ἄνθρωπον καὶ λέοντα καὶ μέλιτταν καὶ
 κύνα. πρὸς δὲ τὸν ἐρόμενον, ἴστικός ἐστι κράσεως ἄνθρωπος
 ἢ ἵππος ἢ βοῦς ἢ κύων ἢ ὅτιον ἄλλο τῶν πάντων, οὐχ 10
 ἀπλῶς ἀποκριτέον. οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ τὰ πολλαχῶς λεγόμενά
 τε καὶ κρινόμενα καθ' ἓνα τρόπον ἀποκρινάμενον ἀνέγκλητον
 εἶναι. χρῆ τοίνυν δυοῖν θάτερον, ἢ πάσας ἐπέρχεσθαι τὰς
 διαφορὰς ἢ περὶ τίνος ἤρετο πυθόμενον ἐκείνην μόνην εἰπεῖν.
 εἰ μὲν γὰρ ὥς ἐν ζώοις πυθάνοιτο, τίνος εἴη κράσεως, ἐπὶ 15
 τὸ μέσον ἀπάντων τῶν ζώων τῇ κράσει βλέποντα τὴν ἀπό-
 κρισιν ποιητέον· εἰ δ' ἀπλῶς τε καὶ ὥς πρὸς ἅπασαν οὐσίαν,
 οὕτως ἤδη παραβάλλειν τὰναντία τῶν ἐν αὐτῷ πρὸς ἀλλήλα
 καὶ σκολεῖσθαι, μηκέτι πρὸς τὰς ἐνεργείας ἀναφέροντα τὴν
 κρᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ὄγκους τῶν στοιχείων. εἰ δ' ἀφωρισμένως 20
 549 τῷδέ τινι παραβάλλων | ἤρετο, πρὸς ἐκεῖνο μόνον αὐτὸ
 παραβλητέον. ἔτι δὲ μᾶλλον, εἴ τινος τῶν ἀτόμων οὐσιῶν,
 οἷον, εἰ τύχοι, Δίωνος ἢ τοῦδέ τινος τοῦ κυνὸς ἐρωτηθῆιμεν
 ὁποία τις ἡ κρᾶσις ἐστίν, οὐχ ἀπλῶς ἀποκριτέον. ἀφορμὴ
 γὰρ οὐ σμικρὰ τοῖς σοφισταῖς ἐντεῦθεν εἰς τὸ συκοφαντεῖν. 25
 εἰ γὰρ εἴποις ξηρὰς καὶ θερμῆς κράσεως εἶναι τὸν Δίωνα,
 ῥᾶστον αὐτῷ προχειρισμένῳ τοῦτο μὲν τῶν θερμότερων τε

1 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 2 γε om. M || κατ' ἀξίαν LM κατὰ
 τὴν δ. OV || 3 ἐξετάζουσιν OVL² ἐξετάζοντες L¹M || 4 οὐχ' ἢ] οὐχὶ M ||
 τὸν MOV τὴν L om. A || κερασθέντων codd. κερασθέντων K || 5 τῇ κατὰ
 φύσιν M || 6 ὅτε μὲν τὸ LMV || 7 ψυχρὸν τοῦ θερμοῦ codd. θερμὸν τοῦ
 ψυχροῦ Ch || 8 χρῆ post ἔχειν colloc. M || 9 δὲ LM δὲ OV || κράσεως
 ἐστίν M || 10 ἢ βοῦς ἢ ἵππος L || ἀπάντων M || 11 οὐδὲ γὰρ MV || 13 ἐπ-
 ἐρχεσθαι LM ἐπεξερχεσθαι OV || 14 πυθόμενος O || 15 πυθάνοιτο LMV
 πυθάνετο O ἐπυθάνετο A || 16 τῶν L om. MOV || βλέποντας LO ||
 17 ποιητέον L ἐστὶ ποιητέον MV αὐτὴν π. O || 18 τὰναντία M τὰ ἐν. cett. ||
 21 αὐτὸ LMV om. O || 23 τύχη L || 24 ἐστίν ἢ χρ. L || 26 εἴποις LMV ||
 ξηρὰς κ. θ. LMV θ. κ. ξ. O || εἶναι κράσεως MV || 27 τοῦτο μὲν LOV
 om. M || θ. τε καὶ ξ. L ξ. τε κ. θ. MV ξ. κ. θ. O

καὶ ξηροτέρων ἐκείνου τὴν κράσιν ἀνθρώπων ὄντινοῦν ὑγρὸν
καὶ ψυχρὸν ὡς πρὸς ἐκεῖνον ἀποφῆναι τὸν Δίωνα, τοῦτο
δ' ἄλλο τι φυτὸν ἢ ζῶον, οἶον, εἰ τύχοι, λέοντά τε καὶ κύνα,
καὶ τούτων ὑγρότερόν τινα καὶ ψυχρότερον ἀποδείξαι τὸν
5 Δίωνα. χρὴ τοίνυν, ὅστις μήθ' ἑαυτὸν ἐξαπατῆσαι βούλεται
μήθ' ὑπ' ἄλλου σοφισθῆναι, τοῦτον ἀπὸ τῶν ἀπλῶς λεγομένων
θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ ὑγρῶν οὐσιῶν ἀρξάμενον
οὕτως ἐπὶ τὰς ἄλλας μετιέναι καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ δὴ τοῦτ'
ἐπ' αὐτῶν διορίσασθαι, τὸ μηδὲ ταύτας, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα
10 δοκοῦσιν ἀπλῶς λέγεσθαι, πεφευγέναι τὴν πρὸς τὸ | σύμ- 550
μετρον ὁμογενὲς παραβολήν. ὥσπερ γὰρ κύνα μέσον ἀπάντων
κυνῶν τῇ κράσει λέγομεν, ὅταν ἴσον ἀπέχη τῶν ἄκρων, οὕτω
καὶ οὐσίαν ἐροῦμεν εἶναι μέσσην τῇ κράσει τὴν ἴσον ἀπέχουσαν
τῶν ἄκρων, ἃ δὴ καὶ πρῶτα πάντων ἐστὶ στοιχεῖα. ἴσον
15 δ' ἀφέξει δηλονότι τῶν ἄκρων, ἐξ ἴσου κερασθέντων ἀπάντων.
τὴν οὖν ὑπερβάλλουσαν ἢ ἐλλείπουσαν τῆσδε θερμὴν ἢ ψυχρὰν
ἢ ξηρὰν ἢ ὑγρὰν εἶναι φήσομεν, ἅμα μὲν τῇ μέσῃ παραβάλ-
λοντες, ἅμα δὲ καὶ τῶν ἐναντίων στοιχείων ἐξέτασιν ἐπ' αὐτῆς
ποιούμενοι. καὶ δὴ καὶ κατὰ τοῦτο μὲν ἀπλῶς ἐροῦμεν
20 αὐτὴν ἢ θερμὴν ἢ ψυχρὰν ἢ ξηρὰν ἢ ὑγρὰν ὑπάρχειν. ἐπειδὰν
δὲ τῇ μέσῃ κράσει παραβάλλωμεν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὅτι πρὸς
τὸ σύμμετρον ὁμογενὲς οὕτως ἔχει. γένος δ' ἦν αὐτῶν ἢ
οὐσία. πάντα γὰρ ὑπὸ ταύτην πέπτωκεν ὡς ἀνωτάτω τι γένος,
ἐμψυχά τε καὶ ἄψυχα, καὶ κοινόν ἐστιν ἥδε καὶ ἀνθρώπου καὶ
25 κυνὸς καὶ πλατάνου | καὶ συκῆς καὶ λίθου καὶ χαλκοῦ καὶ 551
σιδήρου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων γένος. ὑπ' αὐτῇ δ' ἐστὶν
ἕτερα γένη πολλά, τὸ μὲν ζῶον ὄρνιθός τε καὶ ἰχθύος, τὸ δὲ
φυτὸν δένδρου τε καὶ βοτάνης, αἰτοῦ δὲ καὶ κόρακος ὄρνις,

1 ἀνθρώπων LMV ἄνθρωπον O || ὄντιναοῦν LMO || 2 ὡς πρὸς
ἐκεῖνον om. M || 3 φυτὸν ἢ ζῶον LMV ζ. ἢ φ. O || οἶον om. M || τύχη
L || 4 ὑγρότερόν τινα καὶ ψυχρότερον L ὑγρότερον τε εἶναι κ. ψυχρότερον V
ὑγρὸν εἶναι κ. ψ. M ὑγρότερόν τινα καὶ ξηρότερον O (ψυχρότερον O?) || 5 verba
τοίνυν usque ad σοφισθῆναι om. M || ὅστις LV ὅς O || βούλοιτο V || 8 δὴ]
δεῖ V || 9 αὐτῶν] αὐτῶ M || αὐτάς L || 13 ἴσην MV || 14 πρ. πάντων ἐστὶ
στοιχεῖα LM πρ. π. ἐστὶ καὶ στ. V πρ. τέ εἰσι π. κ. στ. O || 15 δ' αὖ ἔξει
pro δ' ἀφέξει M || κρασθέντων V || 17 ὑγρὰν ἢ ξηρὰν LV || 18 ἐπ' αὐτὴν
ποιούμενος M || 20 ἢ ξ. ἢ ψ. Ch || 23 ὑπὸ ταύτην LM ὑπ' αὐτὴν OV ||
ἀνωτάτω MV ἀνώτατον LO || τι γένος LV τινι γένει M τὸ γένος O ||
25 καὶ λίθου LM om. OV || 26 γενῶν L¹ γρ. γένος L² || αὐτὴν MOV

καὶ λάβρακος καὶ φνκίδος ἰχθύς. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ μὲν
 δένδρον ἐλαίας τε καὶ συκῆς γένος, ἢ βοτάνη δ' ἀναγαλλίδος
 τε καὶ παιωνίας. ἔσχατα δὲ γένη ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο καὶ
 εἶδη προσαγορεύεται, κόραξ καὶ φνκίς καὶ συκῇ καὶ ἀναγαλ-
 λίς· οὕτω δὲ καὶ ἄνθρωπος καὶ βοῦς καὶ κύων. ἄνωθεν 5
 μὲν κατιόντων ἔσχατα γένη ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο καὶ εἶδη
 προσαγορεύεται, κάτωθεν δ' ἀνιόντων ἀπὸ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν
 πρῶτα. καὶ δέδεικται δι' ἑτέρου γράμματος, ὥς εὐλόγως οἱ
 παλαιοὶ ταῦτα σύμπαντα τὰ μεταξὺ τῶν ἀτόμων τε καὶ τῶν
 πρώτων γενῶν εἶδη θ' ἅμα καὶ γένη προσαγορεύουσιν. 10

Cap. VII. 'Οπότ' οὖν διήρηται τὰ σημαινόμενα καὶ ὥς
 οὐχ ἀπλῶς ἀποφαίνεσθαι χρὴ θερμόν τι καὶ ψυχρόν καὶ
 552 ξηρόν καὶ ὑγρόν σῶμα, σαφῶς ἐπιδέδεικται, ζητητέον | ἐφεξῆς
 αὐτῶν τὰ γνωρίσματα. καίτοι κἀνταῦθα χρὴ πρότερον ὑπὲρ
 τῶν ὀνομάτων διελέσθαι τῶν ἐμπίπτειν μελλόντων ἐξ ἀνάγ- 15
 κης εἰς τὸν ἐφεξῆς λόγον ἐξαπλῶσαί τέ τι πρᾶγμα, δυνάμει
 μὲν ἤδη προαποδεδειγμένον, οὐ μὴν ἐναργῶς γε πᾶσι τοῖς
 ἀναγιγνώσκουσι τόδε τὸ γράμμα νοηθῆναι δυνάμενον. ὑπὲρ
 τῶν ὀνομάτων οὖν πρῶτον εἰπόντες οὕτως ἐπανίωμεν ἐπὶ τὸ
 πρᾶγμα. τὸ θερμόν καὶ τὸ ψυχρόν καὶ τὸ ξηρόν καὶ τὸ 20
 ὑγρόν ὅτι μὲν οὐχ ἓν τι σημαίνει, ἐπειδὴν ἐπὶ σωμάτων
 λέγεται, δέδεικται πρόσθεν· ὅτι δὲ καὶ τὰς ἐν τοῖς σώμασι
 ποιότητας αὐτὰς μόνας ἄνευ τῶν δεδεδειγμένων αὐτὰς οὐσιῶν
 οὕτως ὀνομάζουσιν ἐνίοτε, τοῦτο μὲν οὕτω εἴρηται πρόσθεν,
 ἤδη δ' αὐτὸ λέγεσθαι καιρός. ὥσπερ οὖν τὸ λευκὸν ὄνομα 25
 κατὰ τε τοῦ χρώματος ἐπιφέρουσιν, ἐπειδὴν οὕτω λέγωσιν,
 ἐναντίον ἐστὶ τὸ λευκὸν χρῶμα τῷ μέλανι, κατὰ τε τοῦ δεδεδ-
 γμένου τὸ χρῶμα σώματος, ἐπειδὴν τὸ τοῦ κύκνου σῶμα

1 λαύρακος L || φνκίδος scripsi: φοκίδος L φωκίδος cett. || 3 δὲ LM
 δ' ἐστὶ V δ' ἤδη O || 4 φνκίς scripsi: φωκίς codd. || 6 μὲν LMV μὲν οὖν
 O || 8 δι' L² πρὸς L¹MOV || 9 σύμπαντα LV ξύμπ. cett. || τῶν ante
 πρώτων om. L || 11 οὐχ ὡς M ὡς add. L¹ s. l. || 12 τι codd. τε K ||
 13 ὑγρόν τι MV || ἐπιδέδεικται LMV ἀποδ. O || οὖν add. ante ἐφεξῆς L
 delet. ead. manu. || 15 τῶν post ὑπὲρ om. V || τε add. ante διελέσθαι
 M || ἐξ ἀνάγκ. μελλ. O || 17 προδεδειγμένον L προσδεδ. V || 18 ἀναγιγνώσκουσι
 τόδε τὸ γράμμα LMV ἐντυγχάνουσι τῷδε τῷ γράμματι O || 19 εἰπόντες L
 εἰπὼν cett. || ἐπανίωμεν L ἐπάνειμι cett. || 20 ὑγρόν κ. τ. ξ. L || 21 post
 σημαίνει add. παρὰ τοῖς ἔλλησιν L (in ras.) MOV A om. Ch. || τῶν
 σωμάτων L || 25 οὖν om. OA || 26 τε τοῦ om. V

λευκὸν εἶναι φάσκωσιν, οὕτω καὶ τὸ θερμὸν ὄνομα κατὰ τε | 553
 τῆς ποιότητος ἐπιφέρουσιν, ὥς εἰ καὶ θερμότητα προσηγόρευ-
 ον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ σώματος, ὃ τὴν θερμότητα δέδεκται.
 τὴν γὰρ δὴ ποιότητα παρὰ τὸ δεδεδυμένον αὐτὴν σῶμα χρὴ
 5 νομίζειν εἶναι τινα φύσιν ἔχουσαν ἰδίαν, ὥς ἐν τοῖς περὶ τῶν
 στοιχείων λόγοις δέδεικται. θερμότης μὲν οὖν ποιότης, ἡ
 δ' αὐτὴ καὶ θερμὸν ὀνομάζεται, καθάπερ λευκότης καὶ
 λευκόν. αὐτὸ δὲ τὸ σῶμα τὸ θερμὸν ἐν τούτῳ μόνον ὄνομα
 κέκτηται τὸ θερμὸν, ὥσπερ τὸ λευκόν. οὐ μὴν οὔτε θερμότης
 10 οὔτε λευκότης αὐτὸ τὸ σῶμά ποτε προσαγορεύεται. κατὰ δὲ
 τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ψυχρὸν καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν ὀνομά-
 ζεται τό τε σῶμα αὐτὸ καὶ ἡ ποιότης· οὐ μὴν καὶ ψυχρότης
 ἢ ξηρότης ἢ ὑγρότης ἔτι καλεῖται τὸ σῶμα καθάπερ ἡ ἐν
 αὐτῷ ποιότης. τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων εὐλογον, ἐπειδὴν
 15 μὲν ἦτοι θερμότητά τις ἢ ψυχρότητα διαλεγόμενος εἶπη, μηδὲν
 γίνεσθαι σόφισμα· μόναι γὰρ ἐκ τῶν τοιούτων ὀνομάτων αἱ
 ποιότητες δηλοῦνται· θερμὸν δ' εἰπόντος ἢ ψυχρόν, ἐπειδὴ
 καὶ ἡ ποιότης οὕτω καὶ τὸ σῶμα τὸ δεδεδυμένον | αὐτὴν 554
 ὀνομάζεται, πρόχειρον γίνεσθαι τῷ κακουργεῖν ἐθέλοντι τὸ
 20 μὴ δηλούμενον ὑπὸ τοῦ λέγοντος ἀκούειν, ἢν' ἔχῃ σοφίζεσθαι.
 τοιοῦτον γὰρ τι δρῶσι καὶ οἱ πρὸς τὸν ἀφορισμὸν ἀντιλέγοντες,
 ἐν ᾧ φησιν Ἰπποκράτης· 'τὰ ἀυξανόμενα πλεῖστον ἔχει τὸ
 ἔμφυτον θερμόν.' οὐ γὰρ σῶμά τι θερμὸν ἔμφυτον τῷ ζῳῷ
 λέγεσθαι πρὸς Ἰπποκράτους ἀκούσαντες οὐδὲ ζητήσαντες, ὃ τί
 25 ποτ' ἐστὶ τούτο, κατὰ τῆς ποιότητος μόνης, ἣν δὴ καὶ θερ-
 μότητα καλοῦμεν, εἰρησθαι τοῦνομα δεξάμενοι τὴν ἀντιλογίαν
 οὕτω ποιοῦνται. καὶ φαίνεται καίτοι σμικρὸν ὄν τὸ διαστέλ-

4 ante χρὴ add. ἑτέραν O om. L M V || 6 δέδεικται L V δείκνυται
 M O || 8 τὸ ante σῶμα add. codd. om. Ch 9 τὸ ante θερμόν om. M ||
 τὸ ante λευκόν om. L M V || post λευκόν add. Corn. τὸ λευκόν. || 10 ποτε
 s. l. eadem manu L || κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρ. M || 11 κ. ξ. κ. ὑ. κ. θερμόν
 καὶ ψ. L κ. ξ. κ. ψ. κ. ὑ. M O; verborum ordinem restitui. || 12 τό τε
 (om. M V) σῶμα αὐτὸ L M V αὐτό τε τ. σ. O || καὶ L M A ἢ O || 13 post
 ψυχρότης add. ἢ θερμότης L M || ἢ ὑγρ. ἢ ξ. L || καλεῖται τ. σ. L M τ. σ.
 κ. O || 14 οὖν L V δὲ O om. M || 15 ἦτοι O V ἢ L om. M || εἶπη post
 τις colloc. L || 16 μόναι γὰρ ἐκ om. M || τῶν γὰρ M || 17 εἰπόντες L O ||
 19 post ὀνομάζεται add. σῶμα M || πρόδηλον L¹ πρόχειρον L² || 20 ἔχοι L ||
 21 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο A || τι codd. τοι A || οἱ L M V om. O || 22 Hipp.
 aph. I 14 (IV 466 L.) || 23 τι om. V || ἔμφυτον L M τὸ ἔμφ. O V ||
 27 καὶ φ. καίτοι L καὶ φ. καὶ V φ. δὲ καί τι M καίτοι φ. O

λεσθαι τὰς ὁμωνυμίας ἐν τῇ χορείᾳ τῶν πραγμάτων ἱκανῶς ἀξιόλογον ὑπάρχον.

Cap. VIII. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοῦτο σαφῶς ἤδη διώριται, ἐπὶ τὸ ὑπόλοιπον αὐθις ἐπανιτέον. οὗσης γάρ τινος ἀκράτου καὶ ἀμίκτου ποιότητος, θερμότητός τε καὶ ψυχρότητος καὶ ξηρότητος καὶ ὑγρότητος, ὅσα ταύτας ἐδέξατο σώματα, θερμὰ δηλονότι καὶ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ τελέως τε καὶ ἀκριβῶς
 555 ἔστι. ταυτὶ μὲν οὖν μοι νόει | τὰ τῶν γιγνομένων τε καὶ φθειρομένων ἀπάντων στοιχεῖα, τὰ δ' ἄλλα σώματα τὰ τε τῶν ζώων καὶ τὰ τῶν φυτῶν καὶ τὰ τῶν ἀψύχων ἀπάντων, 10 οἷον χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ λίθων καὶ ξύλων, ἐν τῷ μεταξὺ τῶν πρώτων ἐκείνων τετάχθαι. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν οὔτ' ἄκρως θερμὸν οὔτ' ἄκρως ψυχρὸν οὔτ' ἄκρως ξηρὸν οὔτ' ἄκρως ὑγρὸν ἔστιν, ἀλλ' ἦτοι μέσον ἀκριβῶς ὑπάρχει τῶν ἐναντίων, ὥς μηδὲν μᾶλλον εἶναι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν, ἢ θατέρω 15 τῶν ἄκρων προσνεχώρηκεν, ὥς μᾶλλον εἶναι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ μᾶλλον ξηρὸν ἢ ὑγρὸν. εἰ μὲν δὴ μέσον ἀκριβῶς εἴη καθ' ἑκατέραν τῶν ἀντιθέσεων, ὥς μηδὲν μᾶλλον εἶναι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν, εὐκρaton ἀπλῶς τοῦτο λεχθήσεται. θατέρου δὲ πλεονεκτήσαντος ἦτοι κατὰ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν 20 ἢ κατ' ἀμφοτέρας, οὐκέτ' εὐκρaton. εἰ μὲν δὴ θερμὸν εἴη μᾶλλον ἢ ψυχρὸν, ὃ μᾶλλον ἔστι, τοῦτο λεχθήσεται. κατὰ
 556 ταῦτά δὲ καὶ εἰ ψυχρὸν εἴη μᾶλλον, ὀνομασθήσεται ψυχρὸν,

ἢ θερμότητος, ψυχρότητος καὶ ξηρότητος κ. ὑγρότητος L ὑγρ. τε καὶ θ. κ. ξ. κ. ψ. M ὑ. τ. κ. ξ. κ. θ. κ. ψ. OV || 6 ἐδέξατο LMV διεδέξαντο O || 7 καὶ ξηρὰ om. O || 8 ἔστι L ἔσται cett. || 9 ἀπάντων add. MV om. LO || 10 τὰ ante τῶν φυτῶν add. MOV om. L, ante τῶν ἀψύχων add. OV om LM || 12 τετάχθαι L¹ τετάχθαι L² || verba οὐδὲν γὰρ usque ad ὀνομασθήσεται ψυχρὸν excerpta. Orib XXI 2, 1 || 13 ξηρὸν οὔτ' ἄκρως ὑγρὸν L Orib. ὅ. οὔτ' ἄκρ. ξ. cett. || 14 ὑπάρχειν M ὑπάρχον O ὑπάρχει post ἐναντίων colloc. V || 15 verba ἢ θατέρω usque ad ὑγρὸν om. L¹ add. L² in marg. || 17 ξηρὸν ἢ ὑγρὸν LM ὅ. καὶ ξ. O || 18 ἀντιθέσεων LMV Orib. ἐναντιώσεων O || 19 ἀπάντων add. ante ἀπλῶς M || πάντως pro ἀπλῶς coniec. Corn. || 21 ἀμφοτέρας LV ἀμφοτέραν MO || 22 post λεχθήσεται add. ὡσαύτως δὲ καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν O om. LMV. In L repetuntur quae antecedunt vocabula θατέρου δὲ πλεονεκτήσαντος ἦτοι κατὰ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν, sed lineola subducta deleta sunt. Eodem signo etiam quae sequuntur κατὰ ταῦτα καὶ (sic) εἰ ψυχρὸν εἴη μᾶλλον, ὀνομασθήσεται ψυχρὸν extincta sunt.

ὡσαύτως δὲ καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν εἰ δ' ἐξ ἑκατέρας τῆς
 ἀντιθέσεως ἐπικρατοῦν θάπτερον, ἦτοι θερμὸν ἅμα καὶ ὑγρὸν
 ἢ θερμὸν ἅμα καὶ ξηρὸν ἢ ψυχρὸν ἅμα καὶ ξηρὸν ἢ ψυχρὸν
 ἅμα καὶ ὑγρὸν ὀνομασθήσεται τὸ σῶμα. ταύτας μὲν οὖν τὰς
 5 τέτταρας δυσκρασίας, ὡς καὶ πρόσθεν εἵπομεν, οἱ πλείστοι
 γινώσκουσιν ἰατροί τε καὶ φιλόσοφοι. τὰς δ' ἄλλας τέτταρας
 τὰς ἐξ ἡμέτερος τούτων γιγνομένας οὐκ οἶδ' ὅπως παραλείπουσιν,
 ὥσπερ καὶ τὴν πρώτην ἀπασῶν κραῖσιν, τὴν ἀρίστην. ἀλλ'
 ὅτι γε δυνατόν ἐπικρατοῦντος τοῦ θερμοῦ μηδὲν μᾶλλον
 10 ὑγρὸν ἢ ξηρὸν εἶναι τὴν κραῖσιν, ὅσον ἐπὶ ταύτῃ τῇ συζυγίᾳ,
 πρόδηλον μὲν οἶμαι καὶ τῶν ἤδη προειρημένων εἶναι. ῥᾶστον
 δέ, καὶ εἰ μηδὲν προείρητο, συλλογίσασθαι, συγχωρησάντων
 γ' ἅπαξ αὐτῶν ἑτέραν μὲν εἶναι κραῖσιν ὑγρὸν καὶ θερμὴν,
 ἑτέραν δὲ ξηρὸν καὶ θερμὴν. εἰ γὰρ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι
 15 πάντως εἶναι ξηρὸν τὴν θερμὴν, ἀλλ' ἐγχωρεῖ καὶ ὑγρὸν
 ὑπάρχειν αὐτήν, ἐγχωρήσει δηλονότι | καὶ μέσην· ἐγγυτέρω 557
 γὰρ ἐστὶν ἡ μέση τῆς ξηρᾶς κρασεως ἢ περ ἡ ὑγρά. κατὰ δὲ
 τὸν αὐτὸν τρόπον ἐστὶ τις ἑτέρα ψυχρὰ κρασις, ἐφ' ἧς ἐστὶν
 ἰσχυρότερον τὸ ψυχρὸν· οὐ μὴν οὐθ' ὑγρὸν οὔτε ξηρὸν
 20 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν αὐτήν, ἀλλ' ἐγχωρεῖ καὶ μέσην γενέσθαι·
 πάλιν γὰρ κἀνταῦθα τὸν αὐτὸν ἐπάξεις λόγον. ὥστ', εἴπερ
 οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑγρὸν εἶναι τὴν ψυχράν, ἀλλ' ἐγχωρεῖ
 καὶ ξηρὸν γενέσθαι, πρόδηλον, ὡς καὶ τὴν μέσην ἐγχωρήσει·
 ἐγγυτέρω γὰρ ἐστὶν αὕτη τῆς ὑγρᾶς ἢ περ ἡ ξηρά. ὡς οὖν
 25 αὗται αἱ δύο δυσκρασίαι κατὰ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν ἐδείχθησαν,
 ἡ μὲν θερμὴ μόνον, ἡ δὲ ψυχρὰ, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον
 ἄλλαι δύο γενήσονται κατὰ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν, ἡ μὲν ξηρὰ
 μόνον, ἡ δ' ὑγρά, συμμετρως ἔχόντων πρὸς ἀλλήλα τοῦ

1 ὡσαύτως δὲ καὶ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν hoc loco om. LO add. MV
 Onb. | τῆς om. L | 2 ἅμα om. ter M || 3 ξηρὸν L ὑγρὸν cett. || 4 ὑγρὸν
 L ξηρὸν cett. || post σῶμα add. κατὰ τὴν ἐπικράτησιν M κ. τ. ἐπικράτειαν
 V κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν O om. L || 6 τέτταρας LM ut infra | 7 τὰς ἐξ L
 τὰς om. cett. || γινώσκουσιν M || 8 κρασεως l. || 9 δυνατόν ἐπὶ μᾶλλον καὶ
 κρατοῦντος M || 10 ἢ LM καὶ O || 12 καὶ M || προείρηται LVA || 13 γ'
 om. MV || εἶναι add. L² s. l. || 15 ὑγρὸν om. O¹ add. O² ξηρὸν add. O² ||
 16 ὑπάρχειν αὐτήν om. M αὐτήν εἶναι V || 18 ἐστὶ M || 20 ἀναγκαῖον εἶναι
 τὴν αὐτήν LMV ὑπάρχειν αὐτήν ἀνάγκη O || 21 γὰρ οὖν L || 22 ἐστὶν om.
 V || 25 αἱ om. LM || δύο L¹ s. l. || 26 ὅτι ἡ μὲν LV || verba ἡ μὲν θερμὴ
 usque ad ἀντίθεσιν om. M || ἄλλαι LV ἑτεραι O

θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ. πάλιν γὰρ κἀνταῦθα φήσομεν, ὥς,
 εἴπερ οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον, εἴ τίς ἔστι ξηρὰ κρᾶσις, εὐθὺς
 ταύτην εἶναι καὶ θερμὴν, ἀλλ' ἐνδέχεται καὶ ψυχρὰν ὑπάρχειν,
 οὐκ ἀδύνατον ἔσται καὶ τὸ μήτε ψυχρὰν εἶναι τινα μήτε
 558 θερμὴν, ἀλλ' εὐκρατον μὲν κατὰ τοῦτο, ξηρὰν δὲ κατὰ τὴν 5
 ἑτέραν ἀντίθεσιν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν ὑγρὰν κρᾶσιν οὐκ
 ἀναγκαῖον οὔτε θερμὴν οὔτε ψυχρὰν ὑπάρχειν, ἀλλ' ἐνδέχεται
 μέσῃ ἀμφοῖν εἶναι κατὰ γε ταύτην τὴν ἀντίθεσιν. εἰ τοίνυν
 οὐκ ἀναγκαῖον οὔτε τῇ κατὰ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν δυσκρασίᾳ
 τὴν ἐκ τῆς ἑτέρας ἀντιθέσεως ἔπεσθαι οὔτ' ἐκείνῃ τὴν ἐκ 10
 ταύτης, ἐνδέχεται ποτε καὶ τὴν εὐκρατον ὅσον ἐπὶ θερμότητι
 καὶ ψυχρότητι φύσιν ἦτοι ξηρὰν ἢ ὑγρὰν γενέσθαι καὶ τὴν
 ἐν τούτοις πάλιν εὐκρατον ἦτοι θερμὴν ἢ ψυχρὰν. ὥστ' εἶναι
 καὶ ταύτας τέτταρας ἑτέρας ἐκείνων δυσκρασίας, ὥς οἱ πρό-
 σθεν ἰατροὶ τε καὶ φιλόσοφοι παρέδωκαν ἡμῖν, καὶ μέσας γε 15
 ταύτας τετάχθαι τῶν εὐκράτων ἕξεων καὶ τῶν κατ' ἀμφοτέρων
 τὰς ἀντιθέσεις δυσκράτων. ἡ μὲν γὰρ ἄκρως εὐκρατος οὐδε-
 τέραν ἀντίθεσιν ἔχει πλεονεκτοῦσαν, ἡ δ' ἐξ ὑπεναντίου τῇδε
 δύσκρατος ἀμφοτέρων μοχθηράς. ἐν μέσῳ δ' ἑκατέρων ἔστιν
 ἡ κατὰ μὲν τὴν ἑτέραν εὐκρατος ὑπάρχουσα, κατὰ δὲ τὴν 20
 559 ἑτέραν δύσκρατος, ἣτις ἐξ ἰμίσσεως μὲν εὐκρατος, ἐξ ἰμίσσεως
 δὲ δύσκρατος οὔσα, μέσῃ θεόντως ἂν εἶναι λέγοιτο τῆς ὅλης
 εὐκράτου τε καὶ δυσκράτου. καὶ εἴπερ ἔχει ταῦθ' οὕτως,
 ὥσπερ οὖν ἔχει, θαρρούντως ἤδη λέγομεν, ἐννέα τὰς πάσας
 εἶναι τῶν κρᾶσεων διαφοράς, εὐκρατον μὲν μίαν, οὐκ εὐκράτους 25
 δὲ τὰς ὀκτώ, τέτταρας μὲν ἀπλᾶς, ὑγρὰν καὶ ξηρὰν καὶ ψυχρὰν
 καὶ θερμὴν, ἄλλας δὲ τέτταρας συνθέτους, ὑγρὰν ἅμα καὶ θερ-

1 ψυχροῦ κ. τ. θ. M || ὥς εἴπερ V ὥσπερ cett. || 2 εἴ τίς LMV
 ἣτις O || 4 post ἀδύνατον in V statim sequuntur τῷ φρονιμωτάτῳ τῶν
 ζώων οὐκείων p. 564 K omissis quae intercedunt verbis. || 9 θερμὸν κ. ψ.
 LM ψ. κ. θ. O || 12 γίνεσθαι M || 14 τέσσαρας L || ἑτέρας om. O || 15 τε
 om. LM || γε om. L || 17 ἡ μὲν] εἰ μὲν M || 18 ἡ δ'] εἰ δ' M || ὑπεναντίας
 LM || τῇδε LM τῇδε O || 19 ante μοχθηράς add. ἔχει L || ἑκατέρων add.
 LM om. O || 20 ὑπάρχουσα post δύσκρατος colloc. O || 23 ἔχει post οὕτως
 colloc. O || 24 καὶ add. ante ἔχει M om. LO || ἀπάσας M || verba ἐννέα
 τὰς πάσας usque ad ἥττον πάμπλου excerpta. Orib. XXI 2, 7 || 26 τέσσαρας
 L, item infra || καὶ ante ξηρὰν et ψυχρὰν om. M || ψυχρὰν κ. θ. LM θ.
 κ. ψ. O

μὴν καὶ ξηρὰν ἄμα καὶ θερμὴν καὶ ψυχρὰν ἄμα καὶ ὑγρὰν
καὶ ψυχρὰν ἄμα καὶ ξηρὰν.

Cap. IX. Ἐν ἐκάστη δὲ τῶν εἰρημένων κράσεων τὸ
μᾶλλον τε καὶ ἥττον πάμπολυ κατὰ τε τὰς ἀπλῶς λεγομένας
5 κράσεις ἐπὶ τε τῆς ὅλης οὐσίας, ἥδη δὲ καὶ καθ' ἑν ὁτιοῦν
γένος. εἰ δὴ τις βούλεται διαγνωστικὸς εἶναι κράσεων, ἀρχεσθαι
τούτῳ προσήκει τῆς γυμνασίας ἀπὸ τῶν καθ' ἑκαστον γένος
εὐκράτων τε καὶ μέσων φύσεων. ἐκείναις γὰρ τὰς ἄλλας
παρὰβάλλον ῥαδίως ἐξευρήσει τὸ πλεονάζον ἢ λείπον ἐν 560
10 ἐκάστη. περὶ πρώτων οὖν ῥητέον τῶν ἀπλῶς λεγομένων εὐ-
κράτων τε καὶ δυσκράτων, ἃς ἐπὶ πάσης οὐσίας γεννητῆς,
οὐκ ἐπὶ ζώων μόνον ἢ φυτῶν, ἔφαμεν ἐξετάζεσθαι. πάλιν
δὲ κἀνταῦθα τό γε τοσοῦτον χρὴ διαστείλασθαι περὶ τῶν ὀνο-
μάτων, ὥς θερμὴ κρᾶσις ἄλλη μὲν ἐστὶν ἐνεργεῖα, δυνάμει
15 δ' ἄλλη, καὶ ὥς δυνάμει ταῦτ' εἶναι λέγομεν, ὅσα μήπω μὲν
ἔστιν ἃ λέγεται, ῥᾶσιον δ' αὐτοῖς γενέσθαι φυσικὴν τιν' ἐπι-
τηδειότητα κεκτημένοις εἰς τὸ γενέσθαι. περὶ πρώτων οὖν
διέλθωμεν τῶν ἐνεργεία θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν καὶ
ὑγρῶν ἀπὸ τῆς συμπάσης οὐσίας ἀρξάμενοι κἄπειτα μετα-
20 βῶμεν ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα. τελείως γὰρ ἂν οὕτως ἡμῶν
ἀπειργασμένον εἴη τὸ προτεθέν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ μέσον ἐν
εἰπανι γένει καὶ μάλιστα κατὰ τὰς συμπάσας οὐσίας ἐκ τῆς
τῶν ἁκρῶν μίξεως γίνεταί, χρὴ καὶ τὴν νόησιν αὐτοῦ καὶ
τὴν διάγνωσιν ἐξ ἐκείνων συνίστασθαι. τὸ μὲν δὴ τῆς νοήσεως
25 ῥᾶσιον. ἀπὸ γὰρ τοῦ θερμοτάτου | πάντων τῶν εἰς αἰσθησιν 561
ἤκοντων, οἷον ἦτοι πυρὸς ἢ τινος ὕδατος ἁκρῶς ζέοντος, ἐπὶ
τὸ ψυχρότατον καταντιῶντες ἀπάντων ὧν ἴσμεν, οἷον ἦτοι
κερύσταλλον ἢ χιόνα, νοήσαντές τι διάστημα, μέσον ἀκριβῶς

1 καὶ ante ξηρὰν om. M || ἄμα post ξηρὰν om. M || καὶ post θερμὴν
om. M || ξ. κ. ψ., ψ. κ. ὕ. M || 4 ἥττον codd. τὸ ἦ. A || τε] γε L || ἀπλῶς
L ἀπλᾶς cett. || 5 post κράσεις add. καὶ κατὰ τὰς συνθέτους Corn. || τε
post ἐπὶ om. M || 9 παρὰβάλλον M || λείπον LM τὸ λ. O || ἐν om. M ||
10 πρώτον οὖν ῥητεον περὶ τ. ἀ. λ. M || 11 γεννητῆς] γένει M || 13 τοσοῦτον
codd. τοσοῦτο Ch || τῶν LM om. O || 16 & LM δ O || 17 πρώτον οὖν
διέλθωμεν περὶ τ. M || 18 διέλθωμεν] εἴπωμεν L || 20 ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ
ζῷα LM ἐπὶ τε τὰ ζῷα καὶ τὰ φ. O || τελείως LM || 21 ἀπειργασμένον L¹
ἀπειργασμενον L² || 22 τῷ γένει L || 23 γεννᾶται LM γίνεταί O || 25 τῶν
om. M || 27 καταντιῶντες codd. κατελθόντες B || πάντων L || ἦτοι M ἢ L
om. O

τοῦτο τέμνομεν. οὕτω γὰρ ἐξευρήσομεν τῇ νοήσει τὸ σύμ-
 μετρον, ὅπερ ἑκατέρου τῶν ἄκρων ἴσον ἀπέχει. ἀλλὰ καὶ
 κατασκευάσαι πως αὐτὸ δυνάμεθα τὸν ἴσον ὄγκον κρυστάλλου
 μίξαντες ὕδατι ζέοντι. τὸ γὰρ ἐξ ἀμφοῖν κραθὲν ἴσον ἑκατέρου
 τῶν ἄκρων ἀφέξει τοῦ τε καίοντος καὶ τοῦ νεκροῦντος διὰ
 ψύξιν. οὐκ οὐδὲ χαλεπὸν ἔτι τοῦ κραθέντος οὕτως ἀψα-
 μένους ἔχειν τὸ μέσον ἀπάσης οὐσίας ἐν τῇ κατὰ τὸ θερμόν
 τε καὶ ψυχρὸν ἀντιθέσει καὶ μεμνησθαι τούτου καὶ κρίνειν
 ἅπαντα τὰλλα καθάπερ τινὶ κανόνι παραβάλλοντας. καὶ μὲν
 δὴ καὶ ξηρὰν γῆν ἢ τέφραν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον ἀκριβῶς
 αὐχμηρὸν ἀναδεύσας ὕδατι κατὰ τὸν ὄγκον ἴσῳ τὸ μέσον
 ἐργάσῃ σῶμα τῆς κατὰ τὸ ξηρόν τε καὶ ὑγρὸν ἀντιθέσεως.
 οὐκ οὐδ' ἐνταῦθα χαλεπὸν οὐδὲν ὄψει θ' ἅμα καὶ ἀφῇ
 562 τὸ | τοιοῦτον σῶμα διαγνόντα παραθέσθαι τῇ μνήμῃ καὶ τούτῳ
 κανόνι τε καὶ κριτηρίῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν τῶν ἐλλειπόντων
 ἢ πλεοναζόντων ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν διάγνωσιν. ἔστω δὲ
 δηλονότι τὸ κρινόμενον σῶμα συμμέτρως θερμόν. εἰ γὰρ εἰς
 ἄκρον ἦτοι θερμότητος ἢ ψύξεως ἄγοιτο τουτὶ τὸ μέσον ὑγροῦ
 καὶ ξηροῦ σῶμα, φαντασίαν ἐνίοτε παρέξει ψευδῇ καὶ δόξε-
 ποτὲ μὲν ὑγρότερον εἶναι τοῦ συμμέτρου, ποτὲ δὲ ξηρότερον -
 εἰ μὲν γὰρ θερμανθείῃ πλέον ἢ δεῖ, τηκόμενόν τε καὶ ῥέον
 ὑγροτέρου φαντασίαν ἑαυτοῦ παρέξει. ψυχόμενον δὲ περαιτέρω
 τοῦ προσήκοντος ἴσταται τε καὶ πήγνυται καὶ ἀκίνητον γίγνεται
 καὶ σκληρὸν ἀπτομένῳ φαίνεται καὶ τούτου φαντασίαν προ-
 βάλλει ψευδῇ ξηρότητος. εἰ δ' ὥσπερ ἴσον ὑγροῦ καὶ
 ξηροῦ μετέσχεν, οὕτω καὶ θερμότητος καὶ ψύξεως εἴη
 μέσον, οὔτε σκληρὸν οὔτε μαλακὸν ἀπτομένῳ φανεῖται τὸ
 τοιοῦτον σῶμα. τὸ μὲν οὖν ὅλα δι' ὅλων αὐτὰ κεράσαι, τὸ

2 δ, τι περ ἄν M ὅτι περ L (sed τι delet.) || ἀπέχῃ M || 5 νεκροῦντος
 codd. ναρκοῦντος B in marg. || 6 οὐκοῦν οὐδὲ γ. ἔτι LM οὐκ οὐδὲν ἔτι
 χαλεπὸν ἔστι O || 7 post ἔχειν add. τε L || 10 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 11 ἀνα-
 δεύσαντας M || 12 τὸ codd. τὸν K || 13 οὐκ οὖν L οὐκοῦν M || 14 τοιοῦτον
 MO τοιοῦτο Ch τὸ τοιοῦτον σῶμα om. L || διαγνόντα LM διαγνόντας O ||
 15 ἐλλειπόντων M || 16 τε add. L om. MO || 20 μὲν ποτὲ M || 21 ἢ δεῖ]
 ἴδῃ O δεῖ in ras. L || διατηκόμενόν M || 22 ὑγροτέραν L¹ ὑγροτέρου L² ||
 23 τε om. L || 24 ἀπτομένῳ LM ἀπτομένοις O || ψευδῇ προβάλλει L || 25 ἴσον
 ante ὑγροῦ colloc. LM post μετέσχεν O || 26 καὶ LM τε καὶ O || 27 φανεῖται
 LM φαίνεται O || 28 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || αὐτὰ] ἑαυτὰ O¹ ἑαυτῶν
 O² || κεκρᾶσθαι L¹ κεράσαι L² s. l.

θερμον λέγω καὶ τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὑγρὸν,
 ἀδύνατον ἀνθρώπῳ. γῇ γὰρ ὑγρῷ | φυραθεῖσα μέμικται 563
 μέν, ὥς ἂν τῷ δόξειε, καὶ οὕτω κέκρται παῖσα παντί, παρά-
 θεσις μὴν ἐστὶ τὸ τοιοῦτον κατὰ σμικρὰ καὶ οὐ δι' ὅλων
 5 κρᾶσις, ἀλλὰ τὸ δι' ὅλων ἄμφω κερᾶσαι θεοῦ καὶ φύσεως
 ἔργον, ἔτι δὲ μᾶλλον, εἰ καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ὅλα
 δι' ὅλων ἀλλήλοις κεραννύοιτο. τὸ μέντοι παράθεσιν ἐργάσα-
 σθαι τοιαύτην, ὥς ἐκφεύγειν τὴν αἰσθησιν ἕκαστον τῶν ἀπλῶν
 σωμάτων, οὐ φύσεως τοῦτό γε μόνης ἢ θεοῦ τοῦργον, ἀλλὰ
 10 καὶ ἡμέτερόν ἐστιν. οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν ὑγροῦ καὶ ξηροῦ
 μέσον ἐργάσασθαι πηλὸν ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως, ὡσαύτως
 δὲ καὶ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ, καὶ σοι φανεῖται τὸ τοιοῦτον
 σῶμα καὶ τῇ θερμότητι μὲν εὐκρατον, ἀλλὰ καὶ σκληρότητος
 καὶ μαλακότητος ἐν τῷ μέσῳ. τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ τῶν
 15 ἀνθρώπων δέρμα, μέσον ἀκριβῶς ἀπάντων τῶν ἐσχάτων,
 θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ σκληροῦ καὶ μαλακοῦ, καὶ τούτου
 μάλιστα τὸ κατὰ τὴν χεῖρα. γνώμων γὰρ αὕτη πάντων ἔμελλεν
 ἔσεσθαι τῶν αἰσθητῶν, ὄργανον | ἀπτικὸν ὑπὸ τῆς φύσεως 564
 ἀπεργασθεῖσα τῷ φρονιμωτάτῳ τῶν ζώων οἰκείον. ἴσον οὖν
 20 ἀπέχειν αὐτὴν ἐχρῆν ἀπάντων τῶν ἄκρων, θερμοῦ καὶ ψυχροῦ
 καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ. καὶ δὴ καὶ γέγονεν ἐκ τῆς τούτων
 ἀπάντων ἰσομοιρίας οὐ μυχθέντων μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλων
 ἀλλήλοις κερασθέντων, ὅπερ οὐκέτ' οὐδεὶς ἡμῶν ἐργάσασθαι
 δυνατός ἐστιν, ἀλλὰ φύσεως τοῦργον. ὅσα μὲν οὖν σκληρότερα
 25 τοῦ δέρματός ἐστι μόρια, καθάπερ ὀστᾶ καὶ χόνδροι καὶ κέρατα
 καὶ τρίχες ὀνυχές τε καὶ σύνδεσμοι καὶ ὀπλαὶ καὶ πλῆκτρα,
 πλεον ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ ξηρόν· ὅσα δὲ μαλακώτερα, καθάπερ
 αἷμα καὶ φλέγμα καὶ πιμελὴ καὶ στέαρ καὶ μυελὸς ἐγκέφαλός

4 μὴν] μέντοι L || τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 5 ἀλλὰ om. M || τὸ
 γὰρ δι' M || κεκράσθαι L¹ κερᾶσαι L² || 6 καὶ ante τὸ θερμὸν add. LM
 om. O || 8 ἐκφυγεῖν M || 9 post φύσεως add. ἐστὶ M || τοῦργον L τοῦργον
 M τὸ ἔργον O || 10 ἐστὶν om. M || οὐδὲν LM οὐδὲ O || post χαλεπὸν add.
 ἐστὶν L || 12 τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 13 post μὲν add. καὶ τῇ ψυχρότητι
 A om. LMO || σκληρότατον καὶ μαλακώτατον L¹ σκληρότητος κ. μαλακό-
 τητος L² || 14 καὶ] τε καὶ O || τοιοῦτον codd. τοιοῦτο Ch || 17 post πάντων
 add. σωμάτων M, post αἰσθητῶν L || 19 A vocabulis τῷ φρονιμωτάτῳ
 rursus incipit V || 20 ἐχρῆν αὐτὴν V || 22 μόνων M || 23 κερᾶθέντων V ||
 24 τῆς φύσεως LV || τοῦργον LMV τὸ ἔργον O || τοῦ δέρματος σκληρότερα
 L || 26 post πλῆκτρα add. καὶ ῥάμφη V || 27 ἐν τούτοις πλεον L || 28 καὶ
 ἐγκέφαλος καὶ νωτ. L

τε καὶ νωπιαῖος, ὑγροῦ πλέον ἐν τούτοις ἐστὶν ἢ ξηροῦ· καὶ
 μὲν δὴ καὶ ὅσῳ τὸ πάντων ξηρότατον ἐν ἀνθρώπῳ μόριον
 ὑπερβάλλει σκληρότητι τοῦ δέρματος, τοσοῦτῳ πάλιν ἀπολεί-
 πεται τὸ ὑγρότατον. ἔοικε δέ πως ὁ λόγος ἤδη τῶν χρησι-
 μοτάτων αὐτῶν ἐφάπτεσθαι καὶ διδάσκειν, ἅμα μὲν ὥς οὐ 5
 ζώων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων σωμάτων εὐ-
 565 κρατότατός ἐστιν | ὁ ἄνθρωπος, ἅμα δ' ὥς τῶν ἐν αὐτῷ
 μορίων τὸ τῆς χειρὸς δέρμα τὸ ἔσωθεν ἀπάσας ἐκπέφυγεν
 ἀκριβῶς τὰς ὑπερβολάς. ἐπιστήσαντες οὖν πάλιν ἐνταῦθα τὸν
 λόγον ἐπισκεψώμεθα, τίς ἄριστα κέκραται πάντων ἄνθρωπος, 10
 ὃν καὶ τῆς ὅλης μὲν οὐσίας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀνθρώπων τε καὶ
 τῶν ἄλλων ζώων ἐν τῷ μέσῳ χρῆ τάξαντας καθάπερ τινὰ
 κανόνα καὶ γνώμονα τοὺς ἄλλους ἅπαντας τούτῳ παραβάλ-
 λοντας θερμούς καὶ ψυχρούς καὶ ξηρούς καὶ ὑγρούς ὀνομάζειν.
 δεῖ δὲ συνδραμεῖν ἐς ταῦτόν ἐπὶ τοῦδε πολλὰ γνωρίσματα. 15
 καὶ γὰρ ὥς πρὸς τὴν ὅλην οὐσίαν ἐξετάζοντι μέσον χρῆ
 φαίνεσθαι τὸν τοιοῦτον, ἔτι δὲ μᾶλλον ὥς πρὸς ἀνθρώπους
 τε καὶ ζῶα. τὰ μὲν οὖν ἀπάσης τῆς οὐσίας κοινὰ γνωρίσματα
 προείρηται· τὰ δ' ὥς ἐν ζώων εἶδεσιν ἐνεργείας τελειότητι
 κρίνεται τῆς ἐκάστῳ πρεπούσης. πρέπει δ' ἀνθρώπῳ μὲν 20
 εἶναι σοφωτάτῳ, κνὴ δὲ πραοτάτῳ θ' ἅμα καὶ ἀλκιμωτάτῳ,
 λέοντι δ' ἀλκιμωτάτῳ μόνον, ὥσπερ γε καὶ προβάτῳ πραο-
 τάτῳ. καὶ μὲν γε καὶ ὥς τὰς τοῦ σώματος ἐνεργείας οἰκείας
 566 εἶναι προσήκει τῷ τῆς ψυχῆς | ἦθι, δέδεικται μὲν καὶ πρὸς
 Ἀριστοτέλους ἐν τοῖς περὶ ζώων μορίων, δέδεικται δὲ καὶ πρὸς 25
 ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν οὐδὲν ἥττον. ἡ μὲν δὴ μέθοδος αὕτη. τὸ
 δ' ἀσκήσαι γνωρίζειν ἐτοίμως ἐν ἐκάστῳ γένει ζῶον καὶ κατὰ
 τὰ σύμπαντα τὸ μέσον οὐ τοῦ τυχόντος ἀνδρός, ἀλλ' ἐσχάτως

3 σκληρότητι L V σμικρότητι M ξηρότητι O || τοσοῦτον L || 4 τὸ
 ὑγρότατον L² τῇ ὑγρότητι L² || 5 αὐτῶν om. L¹ add. L² || οὐ L M V οὐ γὰρ
 O || 6 μόνων V || εὐκρατότερον M || 7 ὁ om. M || 8 οὐκ ἐκπέφυγεν M |
 9 πάλιν] ἀκριβῶς L || 10 ante ἐπισκεύ. add. πάλιν L || κέκραται πάντων
 L M π. κ. O || 11 μὲν om. M || τε καὶ codd. τε om. Ch. || 12 τάξαντας M |
 13 τε καὶ γν. M || παραβάλλομεν M || 15 ταῦτό M || π. τὰ γν. V || 16 ὅλην]
 ἄλλην O¹ ὅλην O² || χρῆ φ. L M V φ. γρῆ O || 18 πάσης M || κοινὰ γν. L
 γν. κοινὰ M O V || 21 θ' om. M || 23 μαντοὶ γε V γε om. L¹ add. L²
 s. l. || 24 προσήκει L M χρῆ O προσήκει post ἦθι colloc. V || 25 ἐν τῇ π.
 ζ. μορίων πραγματεία V || ζώων] γρείας L M || δέδεικται L M V λελεκται O ||
 26 ὑπὲρ αὐτῶν om. M. || αὕτη L ἦδε cett. || 28 τὰ om. L τὰ ἄλλα σύμπαντα V

ἐστὶ φιλοπόνον καὶ διὰ μακρᾶς ἐμπειρίας καὶ πολλῆς γνώσεως
 πάντων τῶν κατὰ μέρος ἐξευρίσκειν δυναμένον τὸ μέσον.
 οὕτω γοῦν καὶ πλάσται καὶ γραφεῖς ἀνδριαντοποιοί τε καὶ
 ὅλως ἀγαλματοποιοὶ τὰ κάλλιστα γράφουσι καὶ πλάττουσι
 καθ' ἕκαστον εἶδος, οἷον ἄνθρωπον εὐμορφότατον ἢ ἵππον
 ἢ βοῦν ἢ λέοντα, τὸ μέσον ἐν ἐκείνῳ τῷ γένει σκοποῦντες.
 καὶ πού τις ἀνδριᾶς ἐπαινεῖται Πολυκλείτου κανὼν ὀνομαζό-
 μενος, ἐκ τοῦ πάντων τῶν μορίων ἀκριβῆ τὴν πρὸς ἀλλήλα
 συμμετρίαν ἔχειν ὀνόματος τοιούτου τυχόν. ἐστὶ μὲν οὖν ἐπὶ
 10 πλέον, ὃν νῦν ἡμεῖς ζητοῦμεν, ἢ ὁ κανὼν οὗτος. οὐ μόνον
 γὰρ ὑγρότητός τε καὶ ξηρότης | τος καὶ ψυχρότητος καὶ θερ- 567
 μότητος ἐν τῷ μέσῳ καθέστηκεν ὁ οὕτως εὐσαρκος ἄνθρωπος,
 ἀλλὰ καὶ διαπλάσεως ἀρίστης τετύχηκεν, ἴσως μὲν ἐπομένης
 τῇ τῶν τεττάρων στοιχείων εὐκρασίᾳ, τάχα δέ τινα θειοτέραν
 15 ἀρχὴν ἑτέραν ἐχούσης ἄνωθεν. ἀλλὰ τό γε πάντως εὐκρατον
 εἶναι τὸν τοιοῦτον ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει· τὸ γὰρ ἐν εὐσαρκίᾳ
 σύμμετρον εὐκρασίας ἐστὶν ἔκγονον. εὐθὺς δ' ὑπάρχει τῷ
 τοιοῦτῳ σῶματι καὶ ταῖς ἐνεργείαις ἀριστα διακεῖσθαι καὶ
 σκληρότητός τε καὶ μαλακότητος ἔχειν μετρίως θερμότητός
 20 τε καὶ ψυχρότητος. καὶ ταῦθ' ὑπάρχει [ἅπαντα] τῷ δέρματι
 καὶ τούτου μάλιστα τῷ τῆς χειρὸς ἐντός, ὅταν γε μηδένα
 τύλον ἔχη τοιοῦτον, οἷος τοῖς ἐρέττουσί τε καὶ σκάπτουσι
 γίννεται. διττῆς γὰρ ἔνεκα χρεῖας τῶν χειρῶν γεγεννημένων,
 ἀφῆς καὶ ἀντιλήψεως, αἱ μαλακαὶ μὲν εἰς τὴν τῆς ἀφῆς
 25 ἀκρίβειαν, αἱ σκληραὶ δ' εἰς τὴν τῆς ἀντιλήψεως ἰσχὺν ἐπι-
 τηδειότεραι. καὶ δὴ καὶ τὸ δέσμα τὸ μέσον οὐ μόνον πάν-
 των τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ὅλης οὐσίας

4 ὅλως om. L¹ add. L² || post κάλλιστα add. ζῶα V τε ζῶα add
 L || καὶ LM τε καὶ O || 5 εὐμορφώτ. LM || 9 τοῦ τοιούτου V || τυγείν M
 αὖν om. L || 10 οὐ M V || ζητοῦμεν LV ἐζητοῦμεν O || ἢ om. M V || 11 post
 ξηρότητος add. καὶ θερμότητος καὶ ψυχρότητος M om. LV; verborum
 ordinem restitui || 12 εὐκρατος M V || 13 ἀλλὰ καὶ cf. Orib. XXI 5, 2
 14 τεσσ. codd. || τινι O om. V || 16 τὸ τοιοῦτον M || εὐσάρκῃ L¹ εὐσαρκία
 L² || 17 ἔκγονον LM ἔγγονον O || 19 τε om. M || καὶ θερμότητος κ. ψ. L ||
 20 ὑπάρχει L ὑπάργειν cett. || ἅπαντα MOV L² s. l. om. L¹ || 21 τούτου
 L τούτῳ cett. || τῷ τὸ L || γε LMV om. O || 22 τὸ add. ante τοιοῦτον
 L || οἷος scripsi: οἷον codd. || 26 verba καὶ δὴ καὶ usque ad τὴν ἀφῆν
 excerpta. Orib. XXI 4, 1. || 27 τῶν τοῦ ἀνθρώπου MV Orib. τῶν ἀν-
 θρώπου L ἀνθρωπίνων O

568 ἀπάντων τῶν ἐν γενέσει τε καὶ | φθορᾷ σωμάτων οὐ τὸ τε-
 τυλωμένον ἐστὶ καὶ σκληρὸν καὶ λιθῶδες, ἀλλὰ τὸ κατὰ φύσιν
 ἔχον, ᾧ δὴ καὶ μάλιστα φαμεν ἀκριβοῦσθαι τὴν ἀφήν. ὅτι
 μὲν οὖν σκληρότης τε καὶ μαλακότητος ἐν τῷ μέσῳ καθέστηκεν
 ἀπάντων τῶν μορίων, ἱκανῶς ἐναργές. ὅτι δὲ καὶ θερμότητος τε 5
 καὶ ψυχρότητος, ἐκ τῆς οὐσίας ἂν αὐτοῦ μάλιστα καταμάθοις.
 ἔστι γὰρ οἶον ἔναιμόν τι νεῦρον, ἀκριβῶς μέσον ὑπάρχον
 νεύρου τε καὶ σαρκός, ὥς εἰ καὶ κραθέντων ἀμφοῖν ἐγένετο.
 ἀλλὰ νεῦρον μὲν ἅπαν ἄναιμόν τε καὶ ψυχρόν, σὰρξ δὲ
 πολύαιμός τε καὶ θερμή. μέσον δ' ἀμφοῖν τὸ δέρμα μήτ' 10
 ἄναιμον τὸ πάμπαν ὥς τὸ νεῦρον, ἀλλὰ μηδὲ πολύαιμον ὥς
 ἡ σὰρξ γενόμενον. εἰ δὴ τοῦτο κανόνα τε καὶ οἶον κριτήριον
 ἀπάντων τῶν τοῦ ζώου μορίων προστησάμενος ἐξετάζοις τε
 καὶ παραβάλλοις αὐτῷ τᾶλλα, τὰς ὁκτὼ διαφορὰς εὐρήσεις
 τῶν δυσκρασιῶν ἐν αὐτοῖς. καὶ δὴ καὶ κατὰ μέρος δίδειμί 15
 σοι περὶ πάντων ἐφεξῆς. φλέγμα μὲν ἐστὶν ὑγρότατον καὶ
 569 ψυχρότατον, αἷμα δὲ θερμότατον, ἀλλ' οὐχ οὕτως | ὑγρὸν
 ὥς τὸ φλέγμα. θριξὶ δὲ ψυχρότατον καὶ ξηρότατον· ἦττον
 δ' αὐτῆς ὁστοῦν ψυχρόν ἐστι καὶ ξηρόν καὶ τοῦδε χόνδρος
 ἦττον ξηρός, ἐφεξῆς δὲ χόνδρῳ σύνδεσμος, ἔπειτα τένων, 20
 εἰθ' ὑμὴν καὶ ἀρτηρία καὶ φλέψ, αὐτὰ δηλονότι τὰ σώματα
 τῶν ἀγγείων, εἰθ' ὅσα νεῦρα σκληρά. τὰ δὲ μαλακὰ νεῦρα κατὰ
 τὴν τοῦ δέρματος ὑπάρχει φύσιν ἐν τῇ καθ' ὑγρότητά τε καὶ
 ξηρότητα μεσότητι. κατὰ γὰρ τὴν ἑτέραν ἀντίθεσιν οὐκ ἔστι
 μέσον θερμοῦ καὶ ψυχροῦ τὸ νεῦρον τὸ μαλακόν, ἀλλὰ τοσοῦ- 25

1 ἀπάντων LMV πάντων Orib. καὶ πάντων O || τε καὶ LMO τε om.
 V || 5 τῶν LMV om. O || 6 ἂν αὐτοῦ om. V || καταμάθης M || 7 μὲν γὰρ MV || 8 τε om. L || 11 τὸ
 ante πάμπαν om L || τὸ ante νεῦρον add. V om. LMO || 12 εἰ δὴ
 τοῦτο] excerpts. Orib. XXI 4, 2 || 13 τῶν om. L ἀπ. τοῦ ζ. τῶν μ.
 Orib. || ἐξετάζοις LV ἐξετάζεις MO || 14 παραβάλλοις LV παραβάλλεις
 MO || τᾶλλα L¹ τὰς ἄλλας L² || 15 τῶν δυσκρασιῶν M τὰς δυσκράτους L
 ταῖς δυσκρασίαις V τῆς δυσκρασίας O || 16 ἐφεξῆς LV ἐξῆς MO || ἐστὶν L
 ὥς M γὰρ V (om. μὲν) οὖν O || 17 θερμότατον καὶ ὑγρότατον L θερμόν
 καὶ ὑγρόν V || 18 ψυχρότατον κ. ξηρότατον LMV ξηροτάτη τε καὶ ψυχροτάτη
 O || αὐτῆς ψυχρότατόν ἐστι καὶ ξηρότατον ὁστοῦν V || 20 post σύνδεσμος add.
 καὶ ὃν γονδροσύνδεσμον ὀνομάζουσιν Ch om. codd. || 23 τε om. M || 24 οὐκ
 ἔστι LMV οὐκ ἔτι O || 25 τὸ ante μαλακόν add. LMV om. O || τοσοῦτω M

τον ἀπολείπεται θερμότητος, ὅσον καὶ αἷμας. οὕτω δὲ καὶ
 τᾶλλα σύμπαντα τὰ πρόσθεν εἰρημένα τοσοῦτω ψυχρότερα
 δέρματος ὅσῳ καὶ ἀναιμότερα. καὶ οἷ γε χιτῶνες αὐτοὶ τῶν
 ἐναιμοτάτων ἀγγείων, ἀρτηρίας λέγω καὶ φλεβός, ἀναιμοί
 5 τ' εἶσι καὶ ψυχροὶ φύσει. τῇ γειτνιάσει δὲ τοῦ αἵματος θερ-
 μαίνονται τε καὶ εἰς μέσην ἀφικνοῦνται κατίστασιν κράσεως.
 τὸ δ' αἷμα πάλιν αὐτὸ παρὰ τῆς καρδίας ἔχει τὴν θερμασίαν.
 φύσει γὰρ ἐκεῖνο τὸ | σπλάγχνον ἀπάντων ἐστὶ τῶν τοῦ ζώου 570
 μορίων ἐναιμότατόν θ' αἷμα καὶ θερμότατον, ἐφεξῆς δ' αὐτῷ
 10 τὸ ἥπαρ. ἀλλ' ἡ μὲν καρδιά βραχὺν δέρματος ἀποδεῖ σκληρότητι,
 τὸ δ' ἥπαρ πολὺ. καὶ τοίνυν καὶ ὑγρότερα τοσοῦτω δέρματός
 ἐστὶν ὅσῳ μαλακωτέρα. καὶ μὲν δὴ καὶ ἡ σὰρξ ὑγρότερα
 δέρματος, ἀλλ' αὕτη μὲν καὶ θερμότερα. νωτιαῖος δ' ὑγρότερος
 μὲν, ἀλλὰ καὶ ψυχρότερος, καὶ τοῦδε μᾶλλον ἐγκέφαλος ὑγρό-
 15 τερος, ἔτι δὲ τοῦδε μᾶλλον ἡ πιμελή, καὶ ἡ πῆξις αὐτῆς διὰ
 τὴν τῶν ὑμένων γειτνίασιν· ἐλαίῳ γὰρ ἔοικε παχεῖ καὶ διὰ
 τοῦτο πήγνυται ψυχροῖς καὶ ἀναίμοις ὁμιλοῦσα μορίοις. οὔτε
 δ' ἥπατι περιπήγνυσθαι πιμελὴν οὔτ' ἀρτηρίαις καὶ φλεψὶν
 οὔτε καρδίᾳ δυνατόν, ἀλλ' οὐδ' ἄλλῳ τινὶ θερμῷ πᾶνν μορίῳ.
 20 διότι δὲ πέπηγε ψυχρῷ, διὰ τοῦτο χεῖται θερμαινομένη τοῖς
 ἄλλοις ὁμοίως τοῖς πεπηγόσιν. οὐ μὲν ἐγκέφαλός γε θερ-
 μαινόμενος χεῖται καὶ διὰ τοῦθ' ἥτιον ὑγρός ἐστι πιμελῆς.
 ἥτιον δ' ὑγρὰ πιμελῆς ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ πνεύμονος σὰρξ, οὐδὲ
 γὰρ αὕτη | χεῖται θερμαινομένη. πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον ἡ τοῦ 571
 25 σπληνός τε καὶ τῶν νεφρῶν σὰρξ ἥτιόν ἐστιν ὑγρὰ πιμελῆς.
 ἅπαντα μέντοι ταῦτα δέρματός ἐστιν ὑγρότερα. τὰς δὲ τούτων
 ἀποδείξεις ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ διέξειμι καὶ μὲν δὴ καὶ
 ὅσα λείπει τῇ συμπάσῃ περὶ κράσεων πραγματεία διὰ τῶν
 ἐφεξῆς δυοῖν ὑπομνημάτων εἰρήσεται.

1 ὅσῳ LM || 2 τοσοῦτον LV | 3 ὅσον V (ὅσῳ L || καὶ οἷ γε] cf. Orib. XXI 4, 5 || 4 λέγω om. M || τε καὶ φλ. M || 5 φύσει codd. et Orib. τῇ φ. A | 6 τε LMV om. O || 9 ἐναιμον M || 11 καὶ τοίνυν καὶ LMV καὶ τοίνυν O || ὑγρότερον V | 12 ἐστὶν om. M || ὅσῳ καὶ μαλακώτερον V || καὶ μὲν LMV καὶ μὲν O || ἡ σὰρξ LM σὰρξ O || 14 καὶ ante ψυχρ. om. L || 15 τοῦδε LM τούτου OV || ἡ ante πιμελή add. LMV om. O || 18 περιπήγνυσθαι (sic) M | 19 θερμῷ τινι V || 20 πᾶνν ante ψυχρῷ add. O om. LMV || 21 ὁμοίως] μορίοις V | τοῖς πεπηγόσιν MOV τοῖς om. L || 22 χεῖται om. V || 24 γὰρ om. M | 25 σὰρξ add. LMV om. O || 26 μέντοι] μὲν οὖν V || ταῦτα] τὰ τοιαῦτα V || 27 μετὰ ταῦτα LV μεταξύ MO | 29 ὑπομνημάτων L' ὑπομνημάτων L² | Subscriptio: τέλος τοῦ α' περὶ κράσεων λόγῳ L

Adnotatio critica.

Cap. I.

P. 9, 1. Ὅτι μὲν/ Codicum MOV lectionem μὲν οὖν reiciendam esse non est quod multis demonstramus verbis; in exordio secundi vel tertii libri his particulis locus esset, non est in initio primi; cf. de nat. pot. II 1 (Script. min. III 154, 20) et III 1 (Script. min. III 204, 8).

Ibid. 9. διαιρουμένοις/ Cod. L quoque veram scripturam, quum Vaticanus et editio Aldina exhibent, praestare videtur, sed scribendi compendium sordibus obscuratum iam dinosci non potest. Ceterum talis dativi usus apud Galenum non rarus est; cf. vol. VII 1 πόσα μὲν ἔστι καὶ τίνα τὰ σύμπαντα νοσήματα κατ' εἶδη τε καὶ γένη διαιρουμένοις ἀπλᾶ τε καὶ σύνθετα, δι' ἑτέρου δεδήλωται γράμματος. ibid. 42 τίνα μὲν ἔστι καὶ πόσα τὰ σύμπαντα νοσήματα κατ' εἶδη τε καὶ γένη διαιρουμένοις ἀπλᾶ τε καὶ σύνθετα, ὁπόσαι τε καθ' ἕκαστον αἰτιῶν αἰτίαι τῆς γενέσεως, ἐν ἑτέροις ὑπομνήμασι γέγραπται.

Ibid. 14. ἦτοι θερμὸν/ Consensus codicum ἦτοι praebentium plurimis exemplis confirmari potest: simillima tantum proferam: I 575 ἀλλ' ἦτοι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν ὀνομασθήσεται ibid. 572 πλεονεχτοῦσιν ποιότητος ἦτοι θερμότητος ἢ ψυχρότητος ἢ ξηρότητος ἢ ὑγρότητος. XIII 367 ἦτοι θερμαίνειν ἢ ψυχρεῖν ἢ ὑγραίνειν εἰπότες. XIII 465. X 466. 476 VI 183. 252. 253. 257. 265. 269. 278. 279. 286. 291. 292. 295. 310. 327. 330. 353. 385. 404. 405. 407. 408. 415. 418. 422. 425. 437. 442. 452. 465.

P. 10, 2. γέγρασθαι/ Recipi scripturam codicis M, qui in hac sibi constat, cum ceteri modo γέγρασθαι modo γήρασθαι

exhibeant, ita tamen, ut quo vetustior est Galeni liber manuscriptus, eo saepius occurrat forma Attica, veluti in codice optimo Laurentiano LXXIV 3 et in Urbinati 69, qui *περὶ χρειᾶς μορίων* libros continet.

Ibid. 3. *πλείων ὑγρότης ἐστὶ μοῖρα*] cf. de elem. I 475 (p. 45, 9 H.) *ἐν ᾧ πλείων μὲν ἐστὶν ἡ τοῦ πυρὸς μοῖρα*. I 539 *ἐλάττωνα μὲν ὑγροῦ μοῖραν, πλείονα δὲ ξηροῦ*. XIII 443 *πλέονα μοῖραν ἐν τῇ μίξει τῶν ὑγρῶν*. XVIII 1, 9.

Ibid. 6. *αὕτη μὲν ἡ τῶν ὀνομάτων χρήσις*] cf. VI 299 *αὕτη μὲν ἡ ἀρίστη πρόνοια*. ib. 456 *αὕτη μὲν ἡ τοῦ Διοκλέους ῥῆσις ἐστὶν*. X 252 *αὕτη μὲν ἡ τοῦ Θεσσαλοῦ ῥῆσις*. XVIII 1, 282 *αὕτη μὲν ἡ τοῦ Ἰουλιανοῦ ῥῆσις*. de Placit. 278 629 M.

Cap. II.

P. 10, 22. *δύο εἰσὶν αἱ πᾶσαι διαφοραὶ*] Verissimam esse codicum LM scripturam innumerabili paene exemplorum copia probari potest; cf. IX 702 *ἔξ εἰσιν αἱ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν ἐν ταῖς νόσοις μεταβολῶν*. I 305 *τρεῖς εἰσιν αἱ πᾶσαι διδασκαλῖαι τάξεως ἐχόμεναι*. I 518 *τέτταρας ἀποτελεῖσθαι τὰς πάσας συζυγίας*. 529 *εἰ τέτταρες αἱ πᾶσαι συζυγίαι*. IX 74. 304. XVIII 1, 222. Script. min. III 79. 104. de Placit 152. 250 M.

P. 11, 6. *πέφυκεν αἰ*] Inclusi haec duo vocabula, quia codd. LO alterum eorum omittunt eisque interpositis oratio quae vocatur obliqua turbatur. Simile glossema paulo infra in cod. L deprehenditur, qui post *ὑγραίνειν* add. *πέφυκεν*.

Ibid. 8. *θερμόν*] Eandem quam hoc loco lectionis varietatem habemus I 643 *διὰ ταῦτα γὰρ* (L rectius *ταύτῃ τοι*) *καὶ τὸ θερμαῖνον* (LM *θερμόν*) *ἡγουνται πάντως ξηραίνειν*. Utroque loco meliorum codicum scripturam restituendam esse censeo.

Ibid. 14. *ἐν ἡλίῳ θερινῷ*] Retinui codicum deteriorum scripturam, cum in codd. LMV lectio genuina glossemate illato suo loco mihi mota esse videatur. Saepissime enim apud Galenum dictio *ἡλιος θερινός* occurrit, veluti XVIII 1, 201 *ὥς τοῖς ἀμετροτέρων πονήσασιν ἢ διατρέψασιν ἐπὶ πλείον ἐν ἡλίῳ θερινῷ*. XIII 596 *ἐν ὅξει δριμνιάτῳ πολλαῖς ἡμέραις ἐν ἡλίῳ θερινῷ προελεύσῃ*. 610. 882. X 403. 722. VII 12. Neque vero rarius invenitur dictio *ἐν ἡλίῳ θερμῷ*, ut I 629 *εἰ γὰρ ὁ μὲν ἐν ἡλίῳ θερμῷ διέτριπεν*. XIII 404. 406. 478.

514. 684. 693. X 711. 714. Nusquam autem inveni, quod LMV hoc loco exhibent, ἐν ἡλίῳ θερμῷ καὶ ξηρῷ vel ἐν ἡλ. ξηρῷ καὶ θερμῷ. Mihi θερμῷ καὶ ξηρῷ vocabula ab interprete vocis θερμῷ minus usitatae explicandae causa inserta esse videntur.

Ibid. 18. ὑδασι γλυκέσιν/ καὶ vocabulum, quod O ante γλυκέσιν addidit, non est necessarium; cf. VI 53 λουτροῖς γλυκέων ὑδάτων θερμῶν λουομένῳ. 495 πολλὰ τῶν αὐτοφυῶν ὑδάτων θερμῶν. X 535 λουτρὰ γλυκέων ὑδάτων εὐκράτων.

P. 12, 1. τῆς μήκωνος/ Codicis M auctoritatem secutus sum; nam μήκων apud Galenum ut apud ceteros melioris notae scriptores semper generis feminini est; cf. XII 72 μήκων ἥ μὲν τις ῥοιὰς ὀνομάζεται. . ἥ δέ τις ἡμερος. . καὶ μὴν καὶ δύο ἐπ' αὐταῖς εἰσιν ἕτεραι μήκωνες ἄγριαι, ἥ μὲν οἷον ἐγκαθημένην ἔχουσα τὴν κωδύαν, ἥ δὲ ἐπιμηκεστέραν μὲν ταύτης, ὅλη δ' αὐξανέστερα καὶ αὐχμηροτέρα. ταύτης τῆς μήκωνος ὁ ὁπὸς ἀπορρεῖ κτλ. 74 παραλία μήκων, ibid. μήκων ἡρακλεία. XIII 387 ὁ τῆς μήκωνος ὁπὸς. XI 404 τὸ τῆς μήκωνος σπέρμα. XIV 138. 248. XIII 40. de atten. vict. rat.¹⁾ 5 τὸ τῆς μήκωνος σπέρμα, paulo infra ibid. ὁ ὁπὸς αὐτῆς. Ei loci, quibus ὁ μήκων invenitur, corrupti sunt, exempli causa X 370 pro vulgata lectione τοῦ μήκωνος praestat cod. Paris. 634 τῆς μήκωνος Idem mendum exstat XI 767. XII 146 XIII 272. XVII 2, 331.

Ibid. 17. εἶναι τανῦν/ cf. VI 300 ὧν οὐκ ἐγχωρεῖ μεμνησθαι τανῦν. IX 550 οὐ πρόκειται μοι διαιρεῖσθαι τανῦν. 660 οὐ πρόκειται μοι τανῦν διαιρεῖσθαι. X 155 παραιτοῦμαι λέγειν τὰ γῦν.

Ibid. 22. λέγειν τὰ εἰκότα/ Non recte codd. LO omittunt articulum; cf. p. 9, 5. VI 39 πρὸς ἐκείνους μὲν δὴ καὶ αὐθις εἰρήσεται τὰ εἰκότα. IX 39 ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τούτων εἴρηται τὰ εἰκότα. ibid. 87.

P. 13, 12. λεγέτωσαν/ Recepi codicis L lectionem; ea enim imperativi forma, quae desinit in — έτωσαν, altera, quae desinit in — όντων, apud Galenum multo frequentior est: cf.

¹⁾ Is liber graece nondum editus exstat in cod. Paris. 634 supplem. graec. fol. 133* sq.

I 538 λεγέτωσαν. Π 338. I 642 μὴ τοίνυν ἱπολαμβάνέτωσαν.
X 349. 350 λεγέτωσαν. 350 γνωσκέτωσαν. 380 μὴ τοίνυν
μηδὲ ὀνομαζέτωσαν. 270 πράγμαθ' ἑμῶν παρεχέτωσαν XIII
168 ἀπερεγγέτωσαν. VI 723 προεξεταζέτωσαν. XI 404 νομι-
ζέτωσαν. de Placit. 642 μὴ τοίνυν. . λεγέτωσαν At I 589
μήτε τὸν κύκνον λευκὸν εἶναι λεγόντων. X 11 ἄγε δὴ ἔμνους
ἁδόντων καὶ γραφόντων ἐυνίκια μέλη.

Ibid. 22. εἰς ταῦτόν/ Utrum cum codicibus LV scriben-
dum sit εἰς an cum MO ἐς, dubium est; utrumque apud
Galenum invenitur: I 565 ἐς ταῦτόν VI 108, 14. 222, 12.
18. X 246. 314, 7. 9. de Placit. 173. 219. εἰς ταῦτόν I 523,
7. VI 120, 15. 368, 1. X 301, 17. 644, 5. 662, 8. de Placit.
151. 155. 188.

Ibid 17. τὸ δρᾶν τε καὶ πάσχειν/ Oribasii auctoritatem
codice O nonnihil confirmatam secutus τε voculam retinui,
quamquam codd. LMV eam omittunt; cf. X 186 τὸ δ' ἐκείνας
(i. e. τὰς τέτταρας ποιότητας) ἐπιδειξαι δρώσας τε καὶ πασχού-
σας εἰς ἀλλήλας τῆς περὶ τῶν στοιχείων ἐστὶ θεωρίας. de Placit.
825 ἦτις μὴ δύναται τάναντία περὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν
χρόνον ἅμα δρᾶν τε καὶ πάσχειν. Script. min. III 134 ἄλλοι-
ουμένην ὑπὸ τῶν ἐαυτῆς μορίων εἰς ἀλλήλα δρώντων τε καὶ
πασχόντων. Metaphorice 150 ἅπαντα δρῶσί τε καὶ πάσχουσι
καὶ παντοῖοι γίνονται. At omissum est τε vocabulum his locis:
XI 554 ὥς εἰς ἄδηλα (scribendum esse videtur ἀλλήλα) δρᾶν
καὶ πάσχειν πλησιάζοντα. Script. min. III 155 δύο σώματα
δρᾶν καὶ πάσχειν ἐπιτήδεια. de elem. p. 10 H. εἰς ἀλλήλα δὲ
τὸ δρᾶν καὶ πάσχειν ἔχόντων. p. 57 δρᾶν καὶ πάσχειν αἰτοῖς
εἰς ἀλλήλα συμβαίνει.

Cap. III.

P. 15, 3. εὐκρατον/ De glossemate εὐκρατον φύσιν, quo
excepto L codices omnes corrupti sunt, cf. Praef. p. 2.

Ibid. 5. προῦχουσαν/ cf. XVIII 1, 270 οὐ μικρῶ τι
προῦχουσαν εὐρήσεις τὴν περὶ τὰς τοῦ Θεσσαλοῦ κοινότηας
(sic cod. Laur. 74, 3), ibid. 370. X 448.

Ibid. 6. ὥσπερ οὐδ' ὅλως οὐσαν/ cf. I 521 ὥσπερ οὐχὶ
καπὶ τῆς ὕγρας καὶ θερμῆς ταῦτα συμπύπτοντα. X 152, 5.
154, 10. 262, 11. Script. min. III 77, 15. 179, 7.

Ibid. 11. ἢ εἰς/ Cum L² praepositionem εἰς reponendam esse existimavi collato loco simillimo XI 548 ἀποβλέποναι γὰρ εἰς πάντα τὰλλα μᾶλλον ἢ εἰς τοῦτο.

Ibid. 14. ἀντεισάγοντες/ Scribendum videtur ἀντεισάγοντας ad infinitivos antecedentes relatum.

P. 16, 17. ὁμολογήσειεν/ Codicis O librarius cum non intellexeret ex verbo ὁμολογεῖν aptum esse participium γιγνομένην, temere interposuit vocabulum ὥς; at cf. XV 44 καὶ μὴν εἴπερ ὄντας τις αὐτοὺς ὁμολογήσειε, ὁμολογήσει καὶ γεγονέναι. Kühner Gramm. gr. II p. 615 (§ 482, 2).

P. 17, 11. ὥς ἂν οὐκέτι/ Non est quod de meliorum codicum scriptura recedamus. Etsi enim plurimis locis Galenus ut alii recentioris aetatis scriptores negatione μὴ pro οὐ usus est, saepe ut hiatum vitaret, non pauca tamen restant exempla usitatae dicendi rationis; cf. de Placit. p. 141 ὥς ἂν τῆς πηγῆς αὐτῶν οὐκέτι οὔσης. Script. min. III 39 ὥς ἂν οὐκ ἀσφαλῆ τε καὶ μήπω πεπηγυῖαν κεκτημένος τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν. 64 ἀλλ' ὥς ἂνευ τούτου τυχεῖν ὑγείας οὐ δυνάμενος. X 30 ὥς ἂν οὔτε γεωμετρίας οὔτ' ἀριθμητικῆς οὔτε διαλεκτικῆς οὔτε ἀναλυτικῆς οὔθ' ὅλως λογικῆς τινος ἀψάμενοι θεωρίας. At VI 523 ὥς ἂν μηδὲν ἔχων ἐν ἑαυτῷ μήτε λιπαρὸν μήτε γλίσχρον. XVIII 1, 40 ὥς ἂν μηκέτ' ὀχοῦμενος. 172 ὥς ἂν μήτ' ἐξωθεν ἔτι θερμαινομένων μήτ' ἐνδοθεν. de Placit. 612 ὥς ἂν μηκέτι πνευματικῆς οὐσίας ἀφικνουμένης εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Script. min. III 160 ὥς ἂν μὴ δυνάμενοι κατελθεῖν εἰς αὐτό.

P. 17, 26. εἰ δεηθείην/ cf. IX 399 ὥσπερ ἐπὶ πνεύμονος ἐδεήθη διακρίναι.

Cap. IV.

P. 17, 28. Τὸ δέ γε νῦν ἔχον/ Quamquam non memini me apud Galenum, apud quem formula τό γε νῦν εἶναι admodum frequens est (cf. Script. min. III 51. de Placit. p. 146 M. III 413. 461. IX 38. X 257. 739. XII 47), hanc locutionem legisse, tamen non dubitavi codd. LV secutus in textum recipere; nam verius similius est rariorem dictionem ipsius scriptoris quam interpolatoris esse. Τὸ νῦν ἔχον est apud

Lucian. catapl. 13. Maxim. Tyr. 14, 6 (I 469); alia exempla collegit Stephanus Thes. III 2622.

P. 18, 23. *ὑπάρχειν αὐτό*] cf. I 525 (p. 19, 3 huius edit.) *ἅπαντ' οὖν οὕτως ἔσται τὸ ἔαρ*.

P. 20, 6. *ὅτε δὲ ψῦχος ποιέη*] Cum Galenus in commentariis quoque, quos de Hippocratis aphorismis conscripsit, hanc lectionem praebeat et ipsius Hippocratis codices discrepent, Galeni codicum hoc loco consentientium auctoritatem non neglegendam esse putavi. Cf. Theophr. c. pl. 1, 19, 3 *ἐὰν πλείω ποιῇ ὕδατα*.

P. 21, 6. *οὐ τὸ χεῖρον*] Praepositionem *κατὰ*, quam O post *οὐ* repetit, necessariam non esse haec exempla demonstrant: I 581 *ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ τῶν περιτωμάτων αὐτοῦ νῦν ὁ λόγος, ἀλλὰ τῶν οἰκείων μορίων ἐστίν*. VI 594 *τινὲς δὲ Ἀρμένια διὰ τεσσάρων συλλαβῶν, οὐ πέντε* (vulgo *διὰ πέντε*; at cod. Paris 634 suppl. graec. *διὰ om.*) XVII 2, 44 *ὅτι περὶ τῶν ἐν τῇ κύστει λίθων τὸν λόγον ποιεῖται νῦν, οὐ τῶν ἐν τοῖς νεφροῖς*.

Ib. 16. *τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος*] Auctoritas meliorum codicum pronomen *ἡμᾶς* addentium plurimis exemplis confirmatur; cf. I 536. IX 127. 130. 474. 905. 908. 914. 915. VI 70. de Placit. 616. 640. 642 M. Neque tamen desunt exempla pronominis omissi, velut VI 79. de Placit. 637.

P. 22, 24. *εἰς ἓν κεφάλαιον ἀγαγὼν*] cf. I 532 *τὰ κατὰ μέρος εἰς ἓν ἅπαντα κεφάλαιον ἀναγόμενα*. IV 50 *καὶ δείξω κἀνταῦθα τὴν τέχνην τῆς φύσεως εἰς τρία κεφάλαια τὸν σύμπαντα* (sic cod. U) *λόγον ἀναγαγὼν*. Script. min. 106 *βέλτιον ἦν τὰς τῶν κατὰ μέρος αἰτίας ἀπάσας εἰς ταύτας ἀνάγειν*.

P. 23, 9. *σαρκῶν καὶ ὀστέων καὶ νεύρων*] Quod vulgo additur *καὶ ἄρθρων*, codd. LV recte omittunt; nam apud Hippocratem quoque, cuius sententiam Galenus interpretatur, haec desunt vocabula; cf. Hipp. Epid. III 3, 4 (III 72 L.) *τοῖσι μὲν οὖν πλείστοισιν αὐτέων ἀποστάσεις εἰς ἐμπυήματα ξυνέπιπτον, σαρκῶν καὶ νεύρων καὶ ὀστέων ἐκπτώσεις μεγάλαι*. Traditum verborum ordinem *ὀστέων καὶ νεύρων* immutare nolui, quia Galenus in commentariis quoque, quos de Hippocratis Epidemiis conscripsit, eundem praestat; cf. Gal. XVII 1, 670.

Ibid. 12. *ἐκγονον*] *Meliorum librorum scriptura his defenditur exemplis*: X 291 *κακοήθη τε ἅμα καὶ κακοχυμίας ἐστὶν ἔκγονα*. I 616 *ἡ δὲ λευκὴ θορὶς ἔκγονος*. 608 *πολυσαρκία δὲ πλήθους αἵματος ἔκγονος* (sic LM, *ἐγγονος* vulg.). IX 594 *τὸ δὲ δεύτερον ἁνωμάλου ταραχῆς ἐστὶν ἔκγονον*. 596 *ἅτε γὰρ ἁκμαζούσης ταραχῆς ἔκγονον ἐπάρχον*. 604 *πελιδνὸν δὲ χρῶμα μόνης ψύξεως ἔκγονον*. 652 *τριταῖος δὲ πυρετὸς ἔκγονος ἐπάρχων τῆς ξανθῆς χολῆς κινουμένης*. Apud Galenum quoque ut apud alios scriptores graecos *ἔκγονος* et *ἐγγονος* in codicibus inter se saepissime permutantur, exempli gratia: IX 265. 337. 395. 663. Ceterum cf. I 567.

Cap. V.

P. 24, 28. *ἐτι δὲ πρὸς τούτοις*] cf. XIII 565 *ἐτι δὲ πρὸς τούτοις καθεῖνο προσεγνωήσας κτλ.* IX 343, 4. *de Placit.* 281 M *ἐτι δὲ πρὸς τούτοις*.

P. 25, 12. *τοῖς προσέχειν τὸν νοῦν βουλομένοις*] *Multum probabilitatis habet scriptura codd.* O V *τοῖς γε*, cf. I 606 *τοῖς γε προσέχουσι τὸν νοῦν*. XVII 2, 60. IX 176 *ἀρκεῖ ταῦτα τῷ γε νοῦν ἔχοντι* XVIII 1, 90 *ἅπαντι τῷ γε προσέχειν βουλευθέντι τὸν νοῦν*. At XIII 848 *δῆλον ἔσται τοῖς προσέχουσι τὸν νοῦν*.

Ibid. 22. *ἐν ἴσῳ τῷ θερμότεραν*] *Cl. de Placit.* p. 205 *τὸ γὰρ χωρεῖ τοῦτο ῥῆμα ἐγὼ μὲν ἡξίουν ἀκούειν ἐν ἴσῳ τῷ ἐξέρχεται ἢ ἐκπέμπεται*. 279 *ἀσπλάγχχνους μὲν καλοῦσιν ἐνίους ἐν ἴσῳ τῷ ἀκαρδίους*. 282 *τὸν μὲν ἀκάρδιον ἐν ἴσῳ τῷ δειλὸν καὶ ἀτολμον καὶ ἀνανδρον ὀνομάζων*.

Ibid. 23. *πρὸς τῶν παλαιῶν*] *latrῶν glossema esse videtur*; similiter *Script. min.* III 203, 13 in deteriore codice O additum est *ἀνδρῶν*.

Cap. VI.

P. 27, 26. *περὶ διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν*] *Codicum MO V scriptura περὶ τῆς τῶν σφυγμῶν διαγνώσεως his exemplis confirmari videtur*: IX 113 *ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς τῶν σφυγμῶν διαγνώσεως*. 450. VIII 514. 548 549. 576. 728 IX 19 *ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν*. 451 *κατὰ τὸ*

πρώτον τῆς διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν. VIII 499. Vera autem illius operis inscriptio fuit *περὶ διαγνώσεως σφυγμῶν*, ut est IX 121. 213. 272. VIII 553. 621. 766. I 538. Minus usitata erat inscriptionis forma, quam L hoc loco exhibet, *περὶ διαγνώσεως τῶν σφυγμῶν*; quam cum VIII 499 quoque invenissem, de Laurentiani auctoritate abscedere nolui.

P. 28, 1. *ταχὺ καὶ βραδὺ*/ Temere a Charterio solitum verborum ordinem, quem codices praestant, mutatum esse haec docent exempla: VI 464 *φαίνεται γὰρ (cod.) ταῦτα ταχεῖαν ἢ βραδεῖαν ἔχοντα (cod.) τὴν διέξοδον*. VIII 837 *οὐ γὰρ δὴ περὶ ταχέος τε καὶ βραδέος ἢ θάπτονος καὶ βραδυτέρου διορίσασθαι χρή*. 845 *τοὺς μὲν ταχεῖς, τοὺς δὲ βραδεῖς (σφυγμούς)*.

Ibid. 10. *παχὺν οὔτε λεπτὸν*/ Usitatum verborum ordinem servaverunt codd. LMV; vid. X 146 *καὶ μὲν δὴ (cod.) καὶ εἰ παχὺν ἢ λεπτὸν εἵπομεν*. 773 *ὅταν ᾖτοι θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ παχύτερον ἢ λεπτότερον*.

Ibid. 24. *ἐν ἐνὶ παραβάλλοντες*/ cf. IX 791 *εἰ παραβάλλοντες ἐν ἐνὶ τὸ κατὰ θάτερον αὐτῶν ἄκρον εὐρίσκομεν ὀλεθριώτερον*.

Ibid. 25. *ὡς πρὸς ἐκεῖνο*/ In comparationibus hac dicendi formula *ὡς πρὸς* nihil frequentius est; cf. I 525 *ξηρὸν μὲν ὡς πρὸς τὸν χειμῶνα*, 565 *καὶ γὰρ ὡς πρὸς τὴν ὅλην οὐσίαν ἐξετάζοντι μέσον χρή φαίνεσθαι τὸν τοιοῦτον*, *ἔτι δὲ μᾶλλον ὡς πρὸς ἀνθρώπους τε καὶ ζῷα*. IX 256 *λέγεται δὴ ταχὺς σφυγμός ὃ μὲν ὡς πρὸς τὸν σύμμετρον, ὃ δὲ πρὸς ὄντιναοῦν τὸν ἐπιτυχόντα*, 320 *ἐκάστω δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ μέτρον ὡς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἐστίν*, X 312 *ὅν γὰρ ἔχει λόγον ὡς πρὸς τὸν λίθον ὃ ἄσχος, τοῦτον ὡς πρὸς τοῦδαφος ὃ ἄνθρωπος*, 316 *εἰτ' αὐθις καὶ αὐθις ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ κάμνοντος*, XIII 368 *δόξει σοι τοῦτο μηδὲν ὡς πρὸς ἐκείνους εἶναι*, XV 83 *ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ φυτὰ παραβάλλοντες*, item I 542. 545.

P. 29, 9. *ἢ ὡς πρὸς τὸ τυχὸν ὀτιοῦν*/ Etsi *πρὸς ὀτιοῦν τὸ ἐπιτυχόν*, quod O exhibet, saepe apud Galenum invenitur, ut XI 543 *πρὸς ὀτιοῦν τὸ ἐπιτυχόν*, IX 220 *πρὸς ὄντιναοῦν τὸν ἐπιτυχόντα*, item 226, tamen alterius quoque locutionis *πρὸς τὸ τυχὸν ὀτιοῦν*, quam M praestat, exempla non desunt, ut I 544, 13 *ἢ πρὸς τὸ τυχὸν ὀτιοῦν παραβάλλοντας*.

P. 30, 4. τὸ γὰρ δὴ τρίτον σημαινόμενον ἐκάστου τῶν τοιούτων ὀνομάτων/ Falsa est cod. O scriptura ἐκάστῳ; nam τὸ σημαινόμενον ut substantivum cum genitivo coniungi solet; cf. VI 534 κατὰ θάτερον σημαινόμενον τῆς πολύχρηστον (cod.) φωνῆς. 580 τρίτον τι σημαινόμενόν ἐστι τοῦ τῆς τρυγῶς ὀνόματος. XI 542 διελόμενος μὲν τὰ σημαινόμενα ἐκάστου τῶν ὀνομάτων. VI 566 σαφηνείας δὲ μάλιστα τυχεῖν ἐστι τὰ συνηθέστατα τοῖς πολλοῖς ὀνόματα ἐκλέγοντα μετὰ τοῦ φυλάττειν αὐτῶν (sic cod.; vulg. αὐτοῖς) τὰ σημαινόμενα. XVII 2, 413.

Ibid. 12. κατὰ πολλοὺς τρόπους/ Recte LM V articulum, quem O addit, omittunt; cf. VI 383 πολλῶν δ' αἰτίων κατὰ πολλοὺς τρόπους διακοπτόντων τὴν ὑγιεινὴν ἀγωγὴν. IX 304 ἐκάτερον δὲ αὐτῶν ἐστὶ κατὰ πλείονας τρόπους.

P. 32, 2. κατ' ἀξίαν/ Sitne scribendum κατ' ἀξίαν (LM) an κατὰ τὴν ἀξίαν (O), quaeritur; utrumque apud Galenum invenitur; cf. III 676 πλέον ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ἀδένι χαριζομένων. 847 καὶ νέμειν ἐκάστῳ τὸ κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ μήτε περιττὸν μήτ' ἐλλιπὲς ἐργάζεσθαι τι τοῦ προσήκοντος. de Placit. 590 ἐπεὶ δὲ ἕκαστον μόριον τῆς ὅλης ψυχῆς τὸ κατὰ τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ κάλλος ἔχει, τὴν ψυχὴν ὅλην εἰκότως ἂν εἴποις δικαίαν. Omissus est articulus exempli gratia de Placit. 591 ὅταν δὲ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ νέμῃ, δικαιοσύνην (sc. καλεῖ) et XIX 384 ἢ δὲ δικαιοσύνη ἐν συμμετρίᾳ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἐκάστοι. ἀπονεμητικὴ γὰρ ἐστὶν ἐκάστῳ τῶν πρὸς ἀξίαν, οἷον θεοῖς, γονεῦσι, συγγενέσι, φίλοις, οἰκείοις, πολίταις. Hac de causa meliorum codicum auctoritatem non neglegendam putavi.

Ibid. 13. πάσας ἐπέρχεσθαι τὰς διαφορὰς/ Probanda est codicum LM scriptura ἐπέρχεσθαι; cf. X 22 ἅπαντα τε τᾶλλα κατ' εἶδος ἐπέλθωι ζῶα, 696 ἐπέλθωμεν οὖν ἐφεξῆς τὰς εἰρημένας ἐξ διαφορὰς τῆς ὕλης, IX 392 πρῶτας μὲν ἐπέλθωμεν ὅσαι τοῖς ἀναπνευστικοῖς ὀργάνοις ἐγγίνονται διαθέσεις. X 523, 10. 555, 8. 735, 7. 897, 11. 357, 3. 75, 14 εἰ πάντα τις ἐπέρχοιτο τὰ σφάλματα.

P. 33, 3. φυτὸν ἢ ζῶον/ Ne offendaris verborum ordine, quem LM V praestant, haec perlustres velim exempla: I 546 ἦτοι φυτὸν ἢ ζῶον, 547, 3 καὶ γὰρ φυτὸν καὶ ζῶον ὁτιοῦν, de elem. p. 32, 13 H. τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ φυτὰ καὶ ζῶα ἐκ τού-

των σύγκειται, 51, 2 καὶ φνιῶν καὶ ζώων δημιουργοί, XI 552 τὸ δ' ἐναντίον εἰς φθορὰν ἐνίοτε μεταβάλλει τὰ τε φνιὰ καὶ τὰ ζῶα.

Ibid. 14. *πρῶτα πάντων ἐστὶ στοιχεῖα*] cf. de elem. p. 32 H. *χρὴ θαρρύντως ἀποφαίνεσθαι γῆν καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ἀέρα πάντων εἶναι κοινὰ καὶ πρῶτα στοιχεῖα.*

Ibid. 23. *ἀνωτάτω τι γένος*] Secutus sum codicis V auctoritatem, quae quodammodo confirmari videtur corrupta codicis M lectione; nam apparet lectionem *ἀνωτάτω τι γένος* inde ortam esse, quod librarius *ἀνωτάτω* pro dativo habebat, cui sequentia vocabula perperam accommodavit. Ex codice L cum nihil enotaverim, *ἀνώτατον* is praestare videtur fortasse per compendium scriptum. Ceterum cf. Script. min. I 66 ἡ γὰρ ἀνωτάτω γραμμή, Gal. XIII 14 ὥς μηδενὸς ἡμᾶς ἐτι δεῖσθαι τῶν ἀνωτέρω. de elem. p. 50, 9 H. *περὶ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων.*

P. 34, 1. *φνκίδος*] Hoc quoque loco Laurentiani scriptura *φνκίδος* ad veritatem proxime accedit; nam facile est intellectu non agi de pirorum genere quodam, quod *φωκίς* appellatur, sed de piscibus; itaque scribendum est *φνκίδος* et paulo infra *φνκίς* pro *φωκίς*; de quo pisce conferas VI 718 ἄριστος δ' ἐν αὐτοῖς ἡδονῆς ἔνεκεν ὁ σκάρος εἶναι πεπίστευται, μετ' αὐτὸν δὲ κόττυφοί τε καὶ κίχλαι καὶ μετ' αὐτοὺς (sic cod.) λουλίδες τε καὶ φνκίδες καὶ πέρκαι. 720 κωβιοὶ δὲ καὶ φνκίδες καὶ λουλίδες καὶ πέρκαι κτλ. Athen. VII 319 b.

Ibid. 8. *δέδεικται δι' ἑτέρου γράμματος*] Infinita paene exemplorum multitudine ex Galeni libris depromptorum probari potest praepositionem *πρὸς*, quam codd. M O V pro *δι'* exhibent, a Galeni dicendi ratione abhorrere, sed nolo in hac re longus esse; cf. p. 9, 5 εἴρηται δὲ καὶ πρὸς ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ εἰκότα δι' ἑτέρου γράμματος.

Cap. VII.

P. 34, 13. *ἐπιδέδεικται*] Variant codices aliis quoque locis plerumque in vocabulis *ἀποδείξαι* et *ἐπιδείξαι*, ut p. 13, 18. 18, 1. 21, 9; nos in re tam dubia meliorum codicum fidem diligenter secuti sumus

Ibid. 19. *εἰπόντες οὕτως ἐπανίσταμεν*] Codicis L scripturam in textum recepi, quod et hiatum tollit et scriptoris dicendi consuetudine confirmatur; cf. X 115 *ἑάσαντες οὖν αὐτοὺς αὐθις* (sic cod.) *ἐπὶ τὸ προκείμενον ἴωμεν*. III 528 *δείξαντες ἐπὶ τὰ λοιπὰ τῶν τοῦ πνεύμονος ἴωμεν μορίων*. XII 215 *ἑάσαντες οὖν αὐτὸν ἐπὶ τὸ προκείμενον ἴωμεν*. X 306. 421. 723. IX 222.

Ibid. 24. *μὲν οὕτω εἴρηται*] Insigne hiatus exemplum; nam per totum hanc librum Galenus vocalium concursum tam diligenter vitavit, ut mireris, cur non hoc quoque loco facillima verborum traiectione scripserit *οὕτω μὲν εἴρηται*. Admisit hiatum 1. post articulum, 2. post vocabula *καί*, *ἤ*, *εἰ*, *πρό*, 3. post *δύο*, 4. ante *ἔστί*, *αὐτὸ*, *οὔτε*, 5. in pausa, ut p. 23, 17. 38, 10.

P. 35, 4. *σῶμα χρὴ νομίζειν*] *ἑτέραν* vocabulum, quod post *σῶμα* add. O, necessarium non est; cf. X 973, 5 *γίνονται δέ τινες ὄγκοι παρὰ τοῦσδε*.

Ibid. 21. *οἱ πρὸς τὸν ἀφορισμὸν ἀντιλέγοντες*] Lycum Macedonem, empiricae sectae medicum, perstringit, qui quia de Hippocratis auctoritate detrahare ausus erat, saepius a Galeno gravissimis verbis reprehenditur; cf. XVIII 1, 197 *Λύκος τοίνυν ἔγραψε μὲν ἐξηγητικὰ τῶν Ἱπποκράτους ἀφορισμῶν ὑπομνήματα, λωβᾶται δὲ τοῖς δόγμασι τὰνδρὸς ἐκατέρωθεν οἷς τε ψέγειν καὶ οἷς ἐπαινεῖν τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων οἶεται καὶ δι' ὧν ἀντιλέγειν ἐπιχειρεῖ. τὰ τε γὰρ ἐπαινούμενα Λύκου φαντάσματά ἐστιν, οὐχ (sic cod.) Ἱπποκράτους δόγματα, δι' ὧν τε ἀντιλέγει δηλὸς ἐστὶ μηδὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἱπποκράτους τέχνης ἐπιστάμενος*. Contra illum imperitum Hippocratis vituperatorem singularem conscripsit libellum, qui inscribitur *τὸ πρὸς Λέκον περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ 'τὰ αὐξανόμενα πλεῖστον ἔχει τὸ ἐμφυτον θερμόν'* (Script. min. II 113), unde locus modo laudatus depromptus est.

Cap. VIII.

P. 36, 10. *τὰ τῶν φυτῶν καὶ τὰ τῶν ἀψύχων ἀπάντων*] Non recte L articulum *τὰ* bis omittit; cf. I, 546 *πρὸς τὴν τοῦ φυτοῦ φύσιν ἢ τὴν τοῦ ζώου τὴν ἀναφορὰν ποιούμεθα*. 583, 1 *οὗ μὴν περὶ γε τῆς τῶν παίδων ἡλικίας καὶ τῆς* (sic LM) *τῶν*

ἀκμαζόντων οὐθ' ὁμολόγηται τοῖς ἱατροῖς κτλ. Script. min. III 110 ἔστι γοῦν καὶ ἡ ἰδία σὰρξ τοῦ ἥπατος ἐκ τούτου τοῦ γένους καὶ ἡ τοῦ σπληνὸς καὶ ἡ τῶν νεφρῶν καὶ ἡ τοῦ πνεύμονος καὶ ἡ τῆς καρδίας.

P. 37, 7. τὰς δ' ἄλλας τέτταρας τὰς/ Recte post τέτταρας L add. articulum τὰς; cf. III 431 ὁ δὲ στόμαχος τῆς γαστρὸς ἐπὶ μὲν τῶν τεττάρων τῶν πρώτων τοῦ θώρακος σπονδύλων ἐπιβέβηκε, τοῖς δ' ὀκτιῶ τοῖς λοιποῖς ἐπὶ τῶν δεξιῶν παρατίεται, VI, 556 ἐν τοῖς δύο τοῖς πρώτοις et quae ad P. 45, 21 collegimus exempla.

P. 38, 1. ὥς, εἴπερ/ Solus cod. V veram servavit lectionem; cf. de elem. p. 51, 17 H. μετὰ τὸ προειπεῖν, ὥς, εἴπερ ἐν ἦν ὁ ἄνθρωπος, οὐδέποτε ἂν ἤλγεεν. Script. min. III 155 οἶεται παντὸς μᾶλλον ἀληθὲς ὑπάρχειν, ὥς, εἴπερ ἐκ τῶν φλεβῶν ἀπορρέοι τι, δυοῖν θάτερον ἢ κενὸς ἔσται τόπος ἀνθρώως ἢ τὸ συνεχὲς ἐπιρροήσεται.

Ibid. 18. ἡ δ' ἐξ ὑπεναντίου τῇδε/ Meliorum codicum LM scripturam τῇδε confirmant haec exempla: IX 215 οὗτοι μὲν οὖν ἐξ ὑπεναντίου πως διάκεινται τοῖς λελουμένοις ὅσον ἐπὶ μαλακότητι καὶ ὑγρότητι τοῦ δέρματος. VI 765 ἀλλὰ τοῦτο (i. e. τὸ προβάτειον γάλα) μὲν ἔστι παχύ, τῷ τῶν ὄνων ὑπεναντίως ἔχον ἐν τῷδε. 701 ὑπεναντίως τῇ τῶν γεγηρακότων. Protrept. c. 3 τὸν δ' Ἐρμῆν αἶτε λόγου μὲν ὄντα δεσπότην εὐρετὴν δὲ τέχνης ἀπάσης θέασαι πάλιν ὅπως ἐξ ὑπεναντίου τῇ Τύχῃ κεκοσμήκασιν οἱ παλαιοὶ γράφοντές τε καὶ πλάττοντες. c. 11 (p. 16 K.) ἀλλὰ πάντ' ἐξ ὑπεναντίου τοῖς ὑγιεινοῖς παραγγέλμασιν ἐπιτηδεύουσιν.

Cap. IX.

P. 39, 4. τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥτιον/ Articulum ante ἥτιον in edit. Aldina iterum positum codices recte omittunt; cf. I 609 εἰ μὴ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥτιον ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις ἐδέχετο. III 682 ἵνα γὰρ ἡ κατὰ τὸ (sic cod.) μᾶλλον τε καὶ ἥτιον ἐν τῇ κινήσει διαφορὰ παμπόλλη τις ᾗ. XIII 368 ἀλλὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον οὐκ ὀλίγον ἐν τῇ θερμότητι κέκτηνται. Ut hoc loco in edit. Aldina, ita paulo infra v. 9 in cod. O articulus male repetitus est; nam cum LM legendum est ῥαδίως ἐξενεργήσει

τὸ πλεονάζον ἢ λείπον; cf. I 550 (p. 33, 16 huius edit.) τὴν οὖν ὑπερβάλλουσαν ἢ ἐλλείπουσαν τῆσδε θερμὴν ἢ ψυχρὰν ἢ ξηρὰν ἢ ὑγρὰν εἶναι φήσομεν. I 562 (p. 40, 15 huius edit.) πρὸς τὴν τῶν ἐλλειπόντων ἢ πλεοναζόντων ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν διάγνωσιν. IX 343 τὴν ἐλλείπουσαν ἢ καὶ πλεονάζουσαν.

P. 39, 10. περὶ πρώτων οὖν ῥητέον τῶν ἀπλῶς λεγομένων εὐκράτων τε καὶ δυσκράτων] Hoc loco et paulo infra loco simili (περὶ πρώτων οὖν διέλθωμεν τῶν ἐνεργείᾳ θερμῶν) manifestum habemus exemplum verborum in cod. M temere mutatorum; utroque enim loco librarius scriptoris orationem emendare sibi visus est, hoc loco cum scriberet πρώτον οὖν ῥητέον περὶ τῶν ἀπλ. λεγ., infra πρώτον οὖν διέλθωμεν περὶ τῶν ἐνεργείᾳ θερμῶν, utrumque nulla probabili causa; magna enim exemplorum copia demonstrari potest Galenum ita dicere solere, ut codd. LO tradiderunt; cf. I 573 περὶ πρώτου δεῖν ἐδόκει σκοπεῖσθαι τοῦ κοινῇ κατὰ πάσης φύσεως ἐξεταζομένου, II 368 εἰπόμεν οὖν ἤδη κερὶ πρώτου τοῦ ἔξωθεν, VI 386 περὶ πρώτων οὖν ὁ λόγος ἔσται μοι τῶν ὁμαλὴν τὴν δυσκρασίαν ἔχόντων, IX 483 περὶ πρώτης οὖν ἐρῶ τῆς ἡσυχίᾳ διακοπτομένης, 703 περὶ πρώτης οὖν τῆς ἐξαιφνιδίου μεταβολῆς εἰς ὑγίειαν εἰπόμεν, X. 660 περὶ πρώτων ἔγνωμεν διαλεχθῆναι τῶν πυρετῶν, 709 περὶ πρώτων ἐκείνων τὸν λόγον ποιησαμένους ὅσοι φρικῶδεις γίνονται λουόμενοι, 875 περὶ πρώτης ἐροῦμεν τῆς φλεγμονῆς, XI 17 εἰρήσεται δ' ἡμῖν περὶ προτέρων τῶν ἄνευ συμπτωμάτων πυρετῶν, XII 195 περὶ πρώτων οὖν ἐρῶ λίθων ὅσοι παρατριβόμενοι θυνίαις ἢ ἀκόναις εἰς χυλὸν ἀναλύονται, XIII 349 περὶ τῶν τριῶν διαλέγεται φαρμάκων, πρώτου μὲν τοῦ διὰ τῆς βοτάνης . . . τοῦ δευτέρου δὲ τοῦ διὰ σπέρματος ἀνωδύνου, τρίτου δὲ τοῦ καθαρτικοῦ καλουμένου ὑπ' αὐτοῦ ἱερᾶς. περὶ πρώτης οὖν τῆς τῶν ἰσχιαδικῶν θεραπείας ἔγραψεν. Script. min. III 108 περὶ πρώτης οὖν τῆς γενέσεως εἰπόμεν.

Ibid. 20. ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα] cf. Script. min. III 121 τὰ σώματα τῶν τε φυτῶν καὶ τῶν ζώων συνίστησι et quae ad I 549 p. 56 attulimus exempla.

Ibid. 22. ἅπαντι γένει] cf. XIII 443 ἐν ἅπαντι γάρ τοι γένει ζώου τὰ νέα τῶν τελείων ὑγρότερόν τε καὶ ἥττον θερμόν ἔχει τὸ στέαρ.

Ibid. 27. *καταντῶντες*/ Temere in edit. Basileensi pro hoc vocabulo positum est *κατελθόντες*; cf. XIII 54 *ὅταν εἰς ἡμίσειαν καταντήσῃ*.

P. 40, 5. *τοῦ νεκροῦντος διὰ ψῦξιν*]. E margine editionis Basileensis in Charterianam et Kuehnianam irrepsit lectio *ταρκοῦντος*; sed nihil est quod codicum scripturam *νεκροῦντος* repudiemus, quae his exemplis confirmatur: XV 56 *διὰ τοῦτο καὶ τοῖς ἰσχυροῖς χειμῶσι καταγρυχομένη (ἢ σικῇ) οὐ νεκροῖται*, IX 499 *ψύξεως ἐσχάτης καὶ διὰ τοῦτο καὶ νεκρώσεως ἐστὶ σημεῖον*, ibid. 500 *πρὸς νεκρώδῃ ψύξιν*, ibid. 593 *ψύξιν τινα καὶ νέκρωσιν οὐκ ἀγεννῇ τῶν ἐντὸς ὑποδείκνυσιν*, ibid. 603 *ἢ νέκρωσιν ἐκ καταψύξεως ἰσχυρᾶς*.

Ibid. 14. *διαγνόντα*] Cf. X 687 *διὸ κάλλιστόν ἐστιν εὐθὺς ἐν τῷ πρώτῳ παροξισμῷ διαγνόντα τοῦ πυρετοῦ τὴν ἰδέαν ἀκινδυνότερον χρῆσασθαι ψυχρῷ πλείονι*, ibid. 662 *ἄρα γε τὸν πυρετόν ἐστι μόνον ἰατέον ἀμελοῦντα τῆς αἰτίας*. Eadem lectionis varietas est paulo infra, ubi LM praestant *ἀπτομένῳ*, O *ἀπτομένοις*. Utrumque saepius apud Galenum invenitur: I 643 *καὶ ἀπτομένῳ* (sic L) *ψυχρά*. X 652, 9. I 582 *καὶ γὰρ ἀπτομένοις οἱ γέροντες ψυχροὶ φαίνονται*, 631 *καὶ ἀπτομένοις οὐ λίαν θερμοί*, XV 84 *θερμοὶ δ' ἀπτομένοις οἱ ἄνθρωποι τηνικαῦτα φαίνονται*. Unde apparet Galenum vocalium concursum ut vitaret pluralem participii praetulisse.

P. 41, 4 *παράθεσις μὴν*] Scriptura *μέντοι*, quam solus L exhibet, e glossemate orta esse videtur; cf. I 599, 10 *σκληρόν μὴν οὐδ' οὕτω γίγνεται*. IX 8, 9 *μᾶλλον μὴν ἐστὶν οἰκεῖον τάχος μὲν ξώμῃ τε δυνάμειος καὶ*.

Ibid. 9. *τοῦργον*] Crasin quam vocant Galeno placuisse multis exemplis probari potest; scripsit enim *τοῦργον* I 564, 7. IX 298, 16. 299, 12. 274, 18. 307, 9. VI 331, 3. 500, 7 de Placit. 272 *τοῦνομα* I 554, 9. Script. min. III 98, 7 *τοῦλαιον* XIII, 783. XVII 2, 413. *τοῦγκλημα* de Placit. 279. *τοῦπίσω* IX, 303. X 429. *τοῦκτός* II 277. 297 IX 140. *τοῦσχατον* IX 110 *τοῦναντίον* VI 30. 35. 40 *τοῦπίπταν* de Placit. 161.

Ibid. 10. *οὐδὲν γὰρ χαλεπὸν*] Meliorum codicum scriptura *οὐδὲν* verissima est; cf. I 591 *χαλεπὸν οὐδὲν ἔτι συλλογίζεσθαι*.

IX 125, 4. 403, 14. 404, 6. 636, 13. 647, 1. 674, 6. VI 485, 4. Script. min. III 83, 21.

P. 42, 25. δέδεικται δὲ καὶ πρὸς ἡμῶν] Saepissime in codicibus a librariis vocabula δέδεικται et λέλεκται inter se permutata sunt; hoc quoque loco altera codicum familia (LMV) δέδεικται, altera (O) λέλεκται exhibet; utrumque ferri potest. Sed malui meliorum codicum auctoritatem sequi coll. IV 741, 1 δέδεικται δὲ περὶ τούτων (sic codd.) ἐν τῷ περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων γράμματι (codd.), ibid. 741, 8 δέδεικται δὲ καὶ περὶ τούτων ἀντάρκως ἐν τῇ περὶ χρείας μορίων πραγματείᾳ.

Ibid. 26. αὕτη] cf. de elem. p. 66, 14 H. ἡ μὲν οὖν ὁῆσις αὕτη. de Placit. 278 M. ἡ μὲν ὁῆσις αὕτη.

P. 43, 4. γράφουσι καὶ πλάττουσι] cf. Protrept. 2 γράφοντες καὶ πλάττοντες. At c. 3 γρ. τε καὶ πλ.

P. 43, 17. ἔκγονον] Codicum LM scriptura his defenditur locis: I, 532 ὁ μὴ σηπεδόνος ἔκγονον ὑπάρχει. VI 72 ἡ ἀσθένεια τῆς οὐ λυούσης αὐτὸ θερμότητος ἀγυμνασίας ἔκγονος ὑπάρχει. 238 ὅσοι δὲ πλήθους ἔκγονον ὑπάρχειν οἴονται τὸν κόπον τοῦτον. X 948 ἥδε διάθεσις αἱματώδους ἔκγονος ρεύματος.

Ibid. 20. καὶ ταῦθ' ὑπάρχει [ἅπαντα] τῷ δέρματι] Cum ὑπάρχειν, quod MOV exhibent, non habeat quo referatur, non dubitari potest, quin codicis L lectio ὑπάρχει genuina sit; qua quoniam recepta hiatus quem vocant efficitur, primam Laurentiani manum secutus vocabulum ἅπαντα, quod necessarium non est, tollendum esse censui.

Ibid. 21. καὶ τούτου μάλιστα] Eadem sententia iam paulo ante p. 563, 16 his verbis expressa est: τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα, μέσον ἀκριβῶς ἀπάντων τῶν ἐσχάτων, θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ σκληροῦ καὶ μαλακοῦ, καὶ τούτου μάλιστα τὸ κατὰ τὴν χεῖρα. Unde apparet codicis L scripturam hoc quoque loco τούτου exhibentis verissimam esse.

P. 44, 5. ἀπάντων τῶν μορίων] Iniuria O articulum omittit; cf. I, 567 ἀπάντων τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων. I 570, 1. X 41, 2 ἀπάντων τῶν τοῦ σώματος μορίων. 181, 15 ἅπαντες οἱ διορισμοί. VI 147 οὐ χεῖρον ὑπὲρ ἀπάντων διελθεῖν τοῦ ζώου μορίων. 148, 1 κινεῖν ἅπαντα τοῦ ζώου τὰ μόρια. de Placit. 159 ἀρχὴν ἀπάντων τῶν κατὰ τὸ σῶμα τοῦ ζώου νεύρων.

Ibid. 11. ἄναιμον τὸ πάμπαν] cf. Π 266 διὸ καὶ τὴν καμπὴν οὐκ ἀπαρέγκλιτον οὐδ' ἄρρεπῇ ποιοῦνται τὸ πάμπαν. VI 148, 17. 223, 5. 308, 6. X 491, 3. 917, 4.

Ibid. 16. περὶ πάντων ἐφεξῆς] Frequentissima est permutatio vocabulorum ἐφεξῆς et ἐξῆς; exempli gratia cf. Script. min. III 105, 10, ubi LM exhibent ἐφεξῆς, O ἐξῆς. Hoc loco codicum LV fidem secutus sum coll. XIII 415 γέγονε τοίνυν πάντα ἐφεξῆς καταλέγοντι τὸ φάρμακον ἐκ τῶνδε συγκείμενον.

Ibid. 18. θρῖξ δὲ ψυχρότατον καὶ ξηρότατον] Ne offendas in neutro genere adiectivorum, vid. Script. min. III 103 πάσαις δὲ ταῖς κινήσεσι κοινὸν ἐξάλλαξις τοῦ προϋπάρχοντος, XVIII 1, 118 κενωτικώτατόν τι καὶ ξηραντικώτατόν ἐστιν ἡ ἀγρυπνία, ibid. 124 σπασμὸς ἐπιγενόμενος ὀλέθριόν ἐστιν. I 537 ξηρότερον μὲν κύων, ὑγρότερον δ' ἄνθρωπος. de elem. p. 39, 6 H. κατὰ μὲν γὰρ τὴν ἐπικράτησιν ὑγρὸν μὲν ἡ σὰρξ, ὁ χόνδρος δὲ ψυχρόν.

Ibid. 20 καὶ ὃν χονδροσύνδεσμον ὀνομάζουσιν] Manifestum glossema a Charterio textui inculcatum neque ullius codicis auctoritate confirmatum.

P. 45, 5 φύσει] cf. IX 720 ὁ δὲ νοσῶν ἦτοι φύσει φλεγματωδέστερος ἢ παρακμάζων, 721 εἰ μὲν καὶ νέος εἴη καὶ φύσει χολώδης καὶ ἐν χωρίῳ φύσει θερμῷ.

Ibid. 11. καὶ τοίνυν καὶ] cf. X 738 καὶ τοίνυν καὶ ἡ δύναμις . . . ἦτοι μόνη προστίθεται κτλ. de elem. p. 34, 4 H. καὶ τοίνυν καὶ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ αἶρα καὶ πῦρ οὐδεὶς ἐστιν ὅς οὐκ ἐναργῶς γινώσκει ταῖς αἰσθήσεσιν ἀπάσαις.

Ibid. 12. καὶ μὲν δὴ καὶ] cf. X 704, 1. 723, 1. 748, 8. 980, 14. 983, 11 (cod. Paris.).

Ibid. 21. τοῖς ἄλλοις ὁμοίως τοῖς πεπηγόσιν] Articulum ante πεπηγόσιν om. L, non recte; cf. I 556, 7 τὰς δ' ἄλλας τέτταρας τὰς ἐξ ἡμίσεος τούτων γιγνομένας. III 508 καὶ χρὴ τούτων καὶ τῶν ἄλλων τῶν λεγομένων (sic cod. U) αὐτοπικὴν πείραν γενέσθαι. III 520 κοινῇ δὲ κατὰ τε τούτων τῶν συνδέσμων καὶ τῶν ἄλλων τῶν κυκλοτερῶν.

Ibid. 27. ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ] En habes luculentissimum exemplum interpolatorum temeritatis in libris nanu scriptis grassatae; quae enim in codicibus LV traditur scriptura unice vera, eam in deterioribus codicibus MO glossemate ab inter-

prete addito suo loco motam esse videmus; scriptores enim graeci sequioris aetatis μεταξὺ vocabulum ita usurpant, ut idem valeat quod apud Latinos postea vel apud nos hernach; a Galeno autem hanc dicendi rationem alienam esse testantur haec exempla: X 63 ὥς ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ δειχθήσεται. 383 ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ λεχθήσεται σὺν τοῖς ὑπολοίποις ἅπασιν. XIII 436 ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ ῥηθήσεται. IX 270 ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα λόγοις. 581 ἐν ἅπαντι τῷ μετὰ ταῦτα λόγῳ. X 719 ἐν τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ παντί.

~~~~~

LANE MEDICAL LIBRARY

To avoid fine, this book should be returned on
or before the date last stamped below.

K
126
G7T2
1897
1897
1897

Oxford Bros.
Makers
Syracuse, N. Y.
PAT. JAN. 21, 1908

